

Delta

LLOBREGAT

*El periòdic
d'El Prat*

ANY VI

NÚM. 62

NOVEMBRE 1983 PREU 75 PTES.

La intoxicació no ha estat tragèdia

MULTIUSO

El equipo «MULTIUSO» HITACHI, representa la última innovación en videos.

Su nuevo sistema le permite tener un solo video de múltiples aplicaciones, entre ellas ser un equipo de sobremesa a la vez que portátil.

Con el «MULTIUSO» VT-7E, Vd. tendrá un perfecto equipo grabador, reproductor y portátil, siendo práctico, de fácil manejo, ligero de peso y con la más avanzada tecnología.

VIDEO

HITACHI

Sabiduría de futuro.

VT-7E

telerradio

para los que saben comprar... y ahorrar

EN AQUEST NÚMERO...

4. Editorials
El Congrés d'ateneus que no tenim a El Prat
No cal que surti el riu de mare
6. És notícia...
177 nens pratencs intoxicats
9. Crònica Política
10. Informe de Redacció
Només ha passat un any i ja hi tornem a ser
13. Reportatges
El tren de l'aeroport s'aturarà l'any vinent
14. Entrevista
Enric Lucas: «L'any 85 tornarem a intentar-ho»
16. Coses d'El Prat
Reviure la nostra història
21. Col·laboracions
26. Tribuna
29. La bústia de Delta
30. 30 dies a El Prat
35. Esports
41. Guia de Serveis
42. Última hora

Delta no subscriu necessàriament les opinions expresades en els articles signats, els quals són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors.

a la portada:

Vuit de novembre.

Els udols esglaiadors de les ambulàncies escamparen l'alarma per tots els carrers d'El Prat.

Gràcies a Déu, no en va esdevenir una irreparable tragèdia i tot va quedar en un gros ensurt.

Ara cal evitar que pugui tornar a succeir.

Delta

LLOBREGAT

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIÓ
"DELTA DEL LLOBREGAT"
GESTOR I DIRECTOR
Jaume Monés Albet
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Navarra, 2 baixos
Tel. 379 05 33
El Prat de Llobregat
HORES D'OFICINA:
Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.
COMPOSICIÓ:
Compomag
Casp, 12, pral. Barcelona-10
TRAMES FOTOGRAFÍQUES:
Servei Secretaria, S.A.
Castella, 27 - El Prat
IMPRIMEIX:
Impremta Comercial
C. Misse Casamada, 45-49. El Prat
D.L.B. 48419 - 1977

EL CONGRÉS DELS ATENEUS QUE NO TENIM A EL PRAT

Quan la darrera edició de DELTA ja era a impremta es clausurava a la ciutat de Reus el III Congrés dels Ateneus Catalans organitzat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. La seva celebració ha constituït tot un esdeveniment històric, doncs l'anterior convocatòria datava ni més ni menys que de l'any 1912. Han passat 80 anys i moltes coses entre un i altre congrés; la nostra comunitat és un fidel reflex de la història de l'ateneïsmo. Es per això que no volem perdre l'ocasió de parlar-ne. Malauradament la presència pratenca en el dit congrés no s'ha produït precisament des d'una plataforma ateneística, perquè en aquests moments no la tenim. Potser ha estat precisament aquesta inexistència la que ha produït que la idea de la convocatòria del propi congrés sorgís en certa manera de la nostra comunitat, a través de les conegudes vinculacions pratenques amb el Departament de Cultura de la Generalitat.

El nostre ateneïsmo inexistent avui té un passat fins i tot gloriós, especialment si assumim el criteri ampli recollit per les conclusions d'aquest tercer congrés que defineix com ateneus aquelles institucions sorgides del poble democràticament

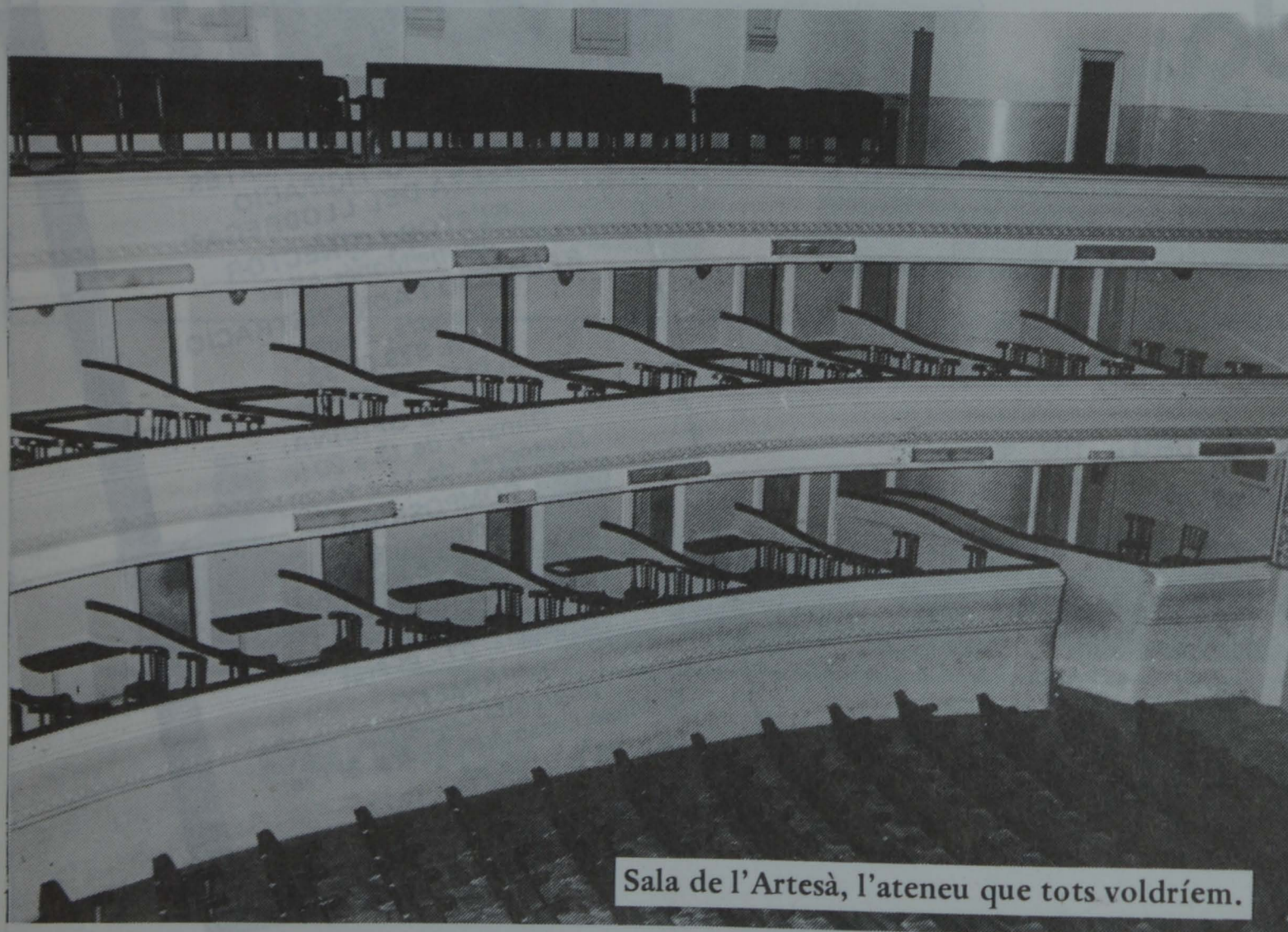
El Centre Autonomista, davant per davant de l'actual ajuntament.

amb l'afany de constituir-se en plataformes per a la difusió de la cultura i el foment de la convivència. A Reus hi han conviscut representacions dels antics ateneus enciclopèdics, alguns d'ells recreats, fins als centres morals de l'Església, passant pels casinos populars i les societats culturals recreatives. Més d'un milió de ciutadans de Catalunya estan vinculats directament a les societats cultural i recreatives que constitueixen els ateneus. Gran part dels veïns dels pobles del

Principat pertanyen en la seva totalitat al respectiu ateneu local. A El Prat, malgrat "Lo Llobregat de les Flors", amb vocació més que res de coral però que podria reclamar un cert paper ateneístic, quasi només tenim història en aquest camp.

Les nostres grans institucions de principis de segle, l'Autonomista i l'Artesà, l'una perquè se la va emportar la guerra i l'altra perquè no va saber aixecar el cap, varen desaparèixer del panorama. De l'Artesà ens queda l'estructura del seu edifici modernista quasi donant evidència d'una veritable impotència social. Les experiències posteriors, la Cervantes (recordem que va arribar a tenir mil socis i que els seus fundadors volien dir-li Angel Guimerà) i la Joventut Unida Pratenca, la JUP, varen morir en mans d'una certa desídia la primera i de la dictadura la segona, constituint dos bons exemples que al nostre Prat poden ésser realitat iniciatives d'aquest tipus.

Cal recalcar-ho precisament ara que a nivell de Catalunya s'ha reivindicat el paper dels ateneus com estructures bàsiques de la difusió cultural, com a centres de convivència i esbarjo. Ara que, des de diferents sectors de la localitat hi ha qui es planteja la possibilitat de fer una crida en pro de l'organització d'una so-

Sala de l'Artesà, l'ateneu que tots voldríem.

cietat cultural recreativa que ompli el buit que varen deixar els centres Artesà i Autonomista, i que no es va omplir des de la malauradament fracassada temptativa d'una Associació de Pares de Família a nivell parroquial, ni tampoc amb la Cervantes o la JUP.

El Prat d'avui és un gran buit cultural, malgrat l'esforç que es pugui realitzar des les poques entitats culturals o paraculturals de què la nostra comunitat disposa. Comptem-les: la coral, els Amics d'El Prat i la seva societat germana d'Amics de la Sardana, la UEC, un parell de grups de teatre... El poc que tenim té funcions molt concretes, allunyades de l'estructura d'ateneu que necessita el nostre poble. Així es fa difícil consolidar socialment una comunitat que necessita eines d'interrelació social, especialment per fomentar la integració de les masses de veïns novinguts, que tal com està El Prat actualment, tenen com a únic instrument d'interrelació social el "bar de la cantonada".

I el curiós del cas és que estem parlant d'una necessitat que tothom veu evident. Ningú no sap on "anar a trobar-se", ningú no sap "on pot portar la quitxalla", ningú no sap com relacionar-se amb altres veïns amb idèntiques inquietuds culturals i socials... Tothom lamenta que l'Artesà no hagi esdevingut allò que es voldria que fos, i no són pocs els que temen

un procés de municipalització, contra el que també ha cridat aquest Congrés d'Ateneus, pel dirigisme que precisament alguns ajuntaments de la nostra comarca han practicat creant estructures paral·leles a les de les entitats socioculturals, prescindint de les que varen ésser creades des del poble com ha estat costum a Catalunya. A El Prat afortunadament el Casal de Cultura ha esdevingut per les entitats culturals més aviat un servei que no una competència, però també va néixer per aquest fi i no per cal altre. No és aquest el cas del Casal de Joventut, ubicat en els antics locals de la Falange, que des de bon principi es va fer absolutament al marge dels moviments juvenils de la nostra localitat i no ha corregit els seus errors sinó molt al contrari, ha millorat els seus pressupostos.

Cal remarcar també això perquè un dels grans problemes comunitaris que fan que es parli de tirar endavant una iniciativa associativa és senzillament el del jovent, davant del qual les solucions dirigistes no han donat resultats participatius, provocant unes estadístiques de veritable escàndol en comparar els costos amb el nombre de joves que utilitzen les instal·lacions.

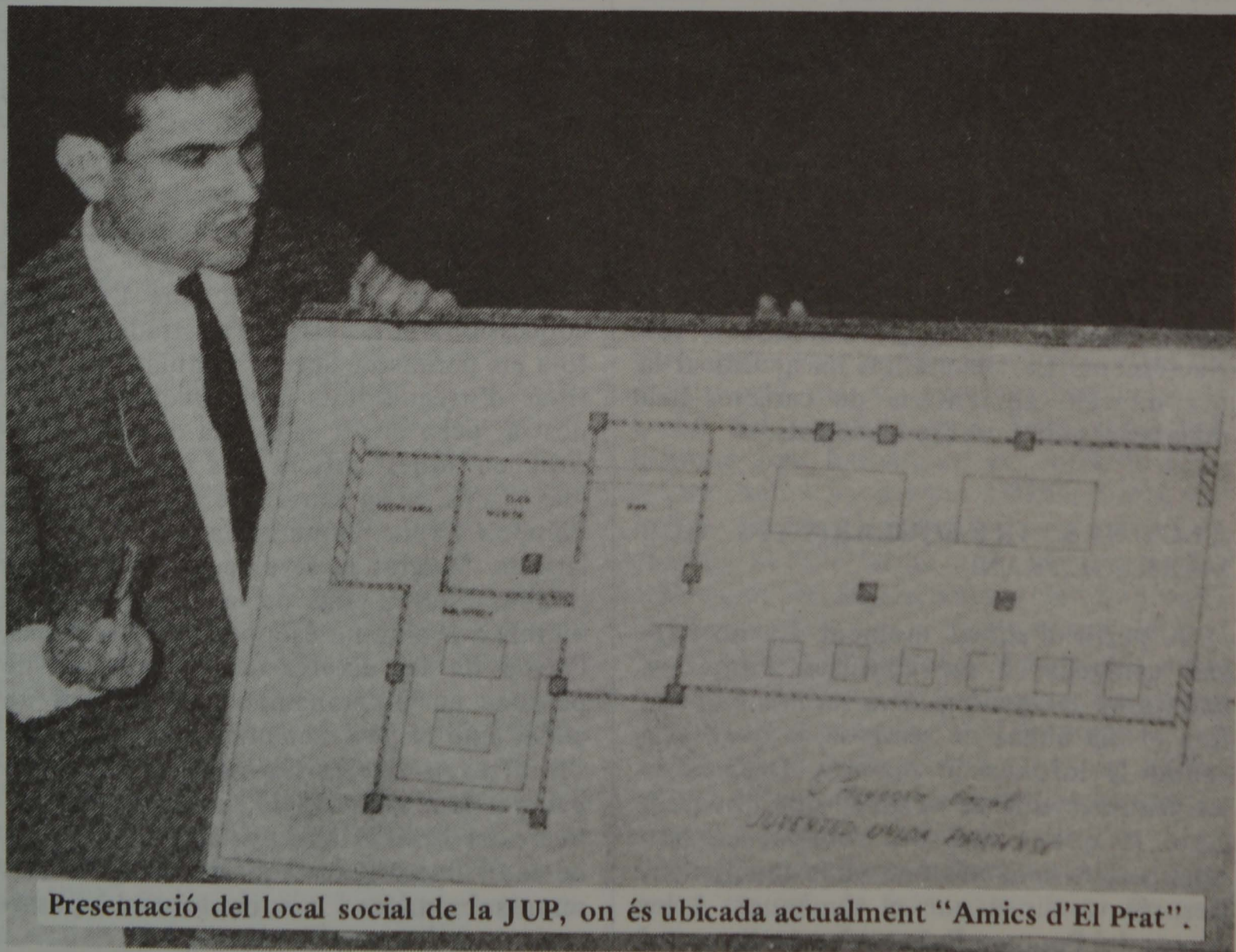
Com sigui, El Prat necessita d'aquest tipus d'institucions que el recent congrés ha reivindicat com útils al país. Ens ho seguirem pensant?

NO CAL QUE SURTI EL RIU DE MARE

Els darrers aiguats han tornat a convertir la part baixa del casc urbà d'El Prat en una veritable Venècia, desposseïda naturalment del seu encís i amb tota la problemàtica que comportan les inundacions, tant pels seus aspectes econòmics com sanitaris.

Ben cert és allò que es diu que les darreres obres que es fan són aquelles que no es poden lluir, i sap força greu adonar-se que precisament els problemes es produeixen de la manera més greu a la carretera de la Bunyola i a l'avinguda de l'aviador Josep Canudas, on el nostre Ajuntament va realitzar les espectaculars obres de les places de Blanes i de Catalunya, ambdues precisament amb greus problemes de desguassos.

Hem tractat el tema a fons altres vegades. Avui hauríem de repetir allò que vàrem dir del descencert d'un altre consistori que no va voler escoltar les protestes des de la mateixa oposició municipal i des del carrer contra la construcció —tal com es va fer— d'aquest bagant, que constitueix l'avinguda 11 de Setembre, construïda per solucionar els problemes d'accés a l'aeroport des de Barcelona. Hauríem de tornar a repetir que aquest era el problema més urgent a emprendre pel primer ajuntament democràtic. Han passat quatre anys i la solució ens ve de fora: concretament des del pla de sanejament del delta emprès per la Generalitat. Cal esperar del nostre Ajuntament la màxima pressió i prioritat al tema. És lamentable que ja sigui normalitat que al Prat del segle XX no calgui que surti el riu perquè s'inundi.

Presentació del local social de la JUP, on és ubicada actualment "Amics d'El Prat".

PER MENJAR ALIMENTS EN MAL ESTAT

177 nens pratencs intoxicats

L'estafilococ coagulasa positiu ha estat, segons que informa la Generalitat, el microbi causant de la intoxicació de 177 nens que es quedaven a dinar en els menjadors escolars. Aquest microbi ha estat aïllat en 6 dels 22 manipuladors del menjar que cada dia ingereixen uns 700 escolars pratencs.

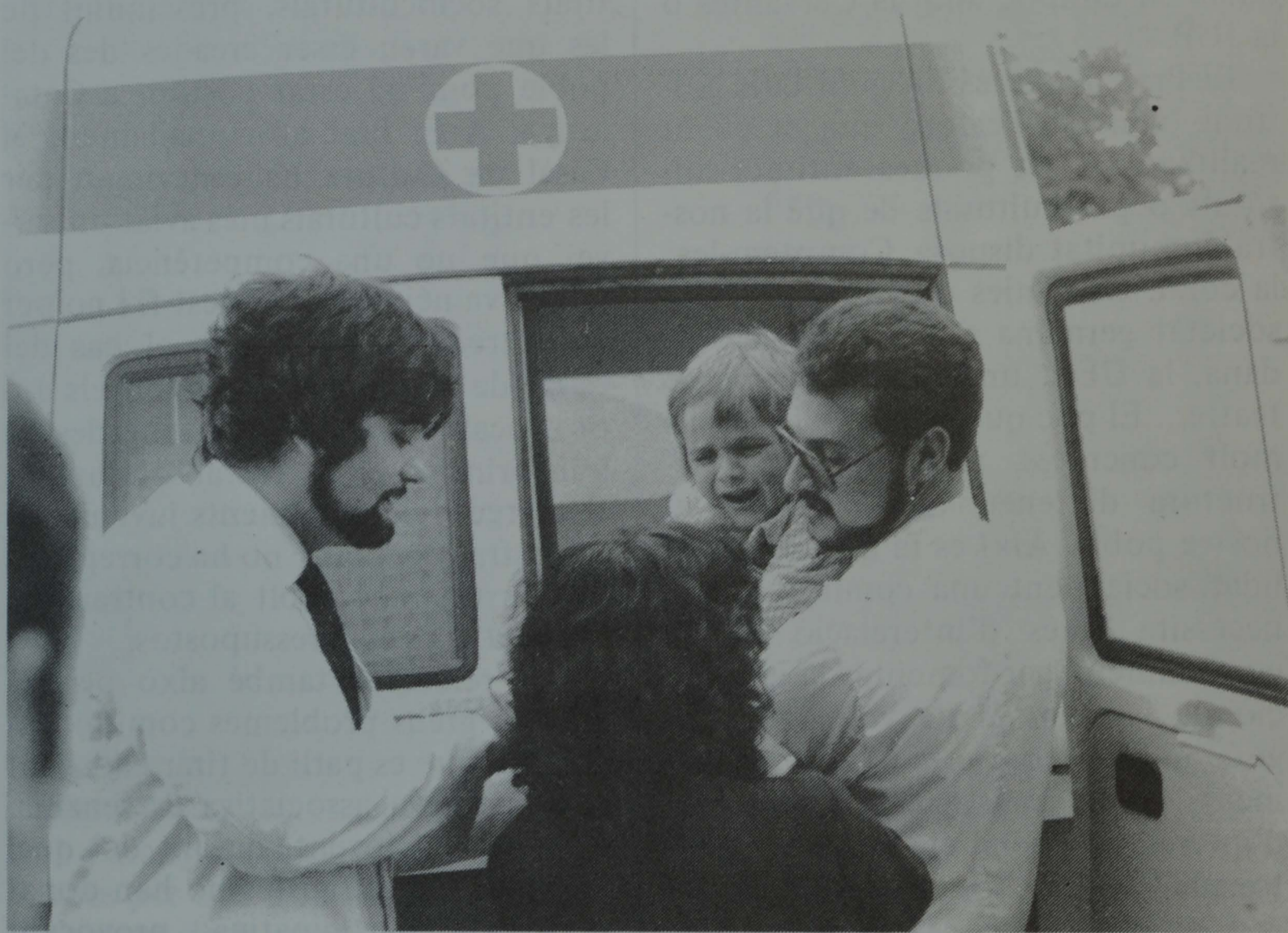
El menú que van prendre els nens que van intoxicar-se va ser: primer plat, macarrons amb tomàquet; segon plat, embotit de lluç amb maionesa; iogurt o poma. D'aquestes viandes, sempre segons informe de la Generalitat, han estat els macarrons o, millor dit, la pasta dels macarrons la que es va convertir en una bona placa de conreu. Això va ser així ja que la pasta dels macarrons —italiana, segons se'ns ha dit— va ser bullida el dia abans de ser ingerida. Aquesta circumstància, juntament amb la mala conservació del menjar, va fer de la pasta italiana un medi apte per a la reproducció, en 24 hores, de la toxina anomenada enterotoxina, produïda per l'estafilococ que abans dèiem.

Per a trobar una explicació de tot el succeït cal remuntar-se al dia 7 de novembre, en què hi va haver les inundacions de les que ja hem informat. Aquell dia van ser molts els nens que no van anar a col·legi perquè se'ls havia inundat. Això va fer que ENTARA, S.A., empresa concessionària del servei de cuines centralitzat al col·legi Pompeu Fabra, no fes part dels menjars que habitualment cuina. Les matèries primeres van ser guardades en càmeres per tal de tornar a utilitzar-les al dia següent. En un primer moment es va informar que l'empresa havia guardat les matèries primeres sense cuinar-les, però al final va resultar que estaven pre-cuinades, com per exemple els macarrons que ja s'havien bullit el dia abans.

VA CANVIAR-SE EL MENU

Al dia següent de les inundacions van servir-se, doncs, dos menús: el de dilluns per als nens que no van al col·legi i el de dimarts (consistent en brou i hamburguesa amb patates) per als que sí hi havien anat —així no repetien plat. Aquest fou el primer punt que caldria aclarir. Lorenzo Losas, president de l'Associació de Pares del Pompeu Fabra, va indicar-nos que en el contracte signat amb Entara l'empresa acceptà de no canviar el menú acordat mensualment si no ho consultava abans amb els responsables de cadascun dels col·legis. Segons sembla, el canvi no fou consultat i va ser una decisió unilateral de l'empresa.

Dimarts dia 8 va ser, doncs, el dia que van produir-se les intoxicacions. Dels 326 nens que van menjar el menú intoxicat, 177 van ser objecte de tractaments mèdics. La simptomatologia de la intoxicació va co-

Aquesta vegada no ha passat de plors i angoixa, però els fets en si són prou tràgics pel que podia haver passat

mençar cap a les quatre de la tarda. Vòmits, diarrees i febre eren els símptomes que patien els nens i que van posar en funcionament un sistema d'evacuació que alertà la població. Dotze ambulàncies, cotxes de la Guàrdia Urbana, de la Policia Nacional i molts pares, a títol particular, van dur els nens a les residències i hospitals més propers, amb la conseqüent saturació dels seus serveis d'urgència. Alguns d'aquests 177 nens van ser duts a l'hospital sense símptomes d'intoxicació, més que res com a mesura preventiva. Només es va donar un cas més seriós que els altres, el d'una nena de curta edat que patia del cor i que va fer una mica més problemàtic el seu tractament. La Generalitat ha qualificat la toxi-infecció alimentària de caràcter lleu malgrat el gran nombre d'afectats.

ALGUNES IRREGULARITATS QUE S'ARREGLARAN

A partir d'aquell moment les notícies van començar a ser confuses. Primer va apuntar-se la versió que va ser la maionesa, feta el dia abans de servir-se, la que havia causat la intoxicació massiva. Després de les primeres anàlisis va dir-se que no va ser això, ja que a més de trobar-se en bon estat, molts nens afectats no la van menjar. Després va dir-se que el tomàquet. A les cuines del Pompeu Fabra se'ns va dir que el

tomàquet que utilitzen normalment va acabar-se el dilluns i que per a dimarts van haver de comprar-ne ja preparat a un magatzem majorista. Sembla que les llaunes posaven "setembre 1983" sense especificar si era la data de caducitat o d'envassat. El tomàquet, però, tampoc no va ser la causa. Tornant a l'informe de la Generalitat, aquest diu que el cent per cent dels nens afectats per la toxi-infecció van menjar macarrons que, degut a la seva mala conservació, no s'haurien hagut d'ingerir.

Els problemes, però, no acaben aquí. Un cop produïts els casos dels 177 escolars intoxicats es va conèixer que l'empresa concessionària no estava registrada ni tenia tots els permisos. Segons sembla això és un tipus d'irregularitats molt freqüent a casa nostra, però el fet és que la que ens preocupa en aquest article n'és una d'elles. A més a més, es va veure que a les cuines del Pompeu Fabra també hi havia unes irregularitats. Malgrat la seva acurada neteja, els lavabos estaven dins de la mateixa cuina i sembla que això no està permès. Més a més, l'aigua de les aixetes dels lavabos ha de posar-se en funcionament en trepitjar un pedal amb el peu, i en aquella cuina encara s'utilitzaven aixetes normals i corrents. Ja pel que fa a conservació, la càmera frigorífica només tenia una porta quan n'hauria de tenir dues. Totes aquestes irregularitats seran subsanades i la cuina tornarà a posar-se en funcionament.

ENTARA CONTINUA. MAJOR CONTROL SANITARI

Per cert que, en aquest sentit, cal destacar la decisió presa pels pares de mantenir Entara com a empresa concessionària. Sembla que el bon servei tant en qualitat com en quantitat que l'empresa ha subministrat sempre, ha decidit els pares a mantenir la confiança en Entara, S.A. La decisió va ser presa després de moltes assemblees i de molt parlar. Hi havia col·legis que reivindicaven les seves antigues cuineres —les que hi havia a cada col·legi abans que l'Ajuntament decidís de centralitzar el servei en una sola cuina. Altres escoles volien seguir amb el sistema de cuines concessionàries però canviant d'empresa, ja que alguns dels col·legis no tenen ni cuina ni menjador. Malgrat aquestes discrepàncies inicials s'ha decidit, com ja hem dit, de mantenir el servei anterior modificant, però, alguns punts del contracte i assegurant un major control sanitari de les cuines i els menjadors.

Respecte a a aquest punt, Antoni Pedrero, regidor delegat de Sanitat del nostre Ajuntament, va informar-nos que el dia 11 de novembre va ser publicat al Butlletí Oficial de l'Estat un reial decret que regulava la legislació sanitària a nivell de menjadors col·lectius, com ara els dels Pompeu Fabra en el cas que ens pertoca. El punt que cal destacar d'aquesta nova legislació és la de realitzar visites periòdiques a les cuines, en concret, cada tres mesos. El que no regula aquesta llei és la revisió més freqüent del carnet de manipulador que, segons in-

formà el doctor Garrido —Cap del Departament Territorial de Promoció de la Salut de la Generalitat— es revisa un cop cada any, amb totes les conseqüències sanitàries que això pot comportar.

Pel que fa als nens afectats, no tindran cap mena de conseqüències negatives després de la intoxicació. Alguns dels escolars han hagut de seguir un règim alimentari especial, però s'han incorporat amb rapidesa a les seves escoles. Alguns dels nens ens han dit que tenen por de tornar a dinar al

col·legi, però hi tornaran perquè ara s'ha assegurat als pares una rigidesa més gran quant a control sanitari. No caldria dir, ja per acabar, que tothom desitja que això no torni a succeir. La llàstima és que sempre —com tants i tants cops s'ha dit— cal que passi una desgràcia per a trobar-hi les solucions pertinents. I, a més a més, sempre els succeeix als nens...

Text: Glòria Escrig
Fotos: J. M. Sardà

L'alarma es va passejar pels carrers del nostre poble.

CEDITS ELS TERRENYS PER CONSTRUIR UN AMBULATORI I UN CENTRE ESCOLAR A SANT COSME

En ple municipal de l'Ajuntament d'El Prat s'acordà, per unanimitat, l'acceptació de la cessió que l'Institut de Promoció Pública de l'Habitatge (IPPV) ha fet a l'Ajuntament d'uns terrenys de Sant Cosme els quals, també per acord del Consistori, s'han donat a la Generalitat. En ells hi ha previst de construir un ambulatori i un centre escolar.

Els terrenys, situats entre l'Avinguda 11 de Setembre i el carrer Llobregat, tenen una superfície de 10.500 metres quadrats. D'aquests, 1.400 aniran destinats a construir un CAP (Centre d'Assistència Primària) amb una capacitat semblant a la de l'ambulatori actual i que el descongestionarà notablement. El projecte del nou CAP ja està fet i la construcció començarà el febrer de 1984. Segons Pepín Fernández, tinent d'alcalde delegat de l'àrea d'Urbanisme,

Obres i Serveis Municipals, les obres es realitzaran en un plaç d'entre 12 i 18 mesos.

Pel que fa al centre escolar, ocuparà un total de 9.100 metres quadrats. El centre serà un institut de BUP i COU i de Formació Professional que intentarà eixugar el dèficit escolar en aquests nivells. Actualment només hi ha un centre de BUP i COU i es troba massificat. Quant a F.P., les classes s'estan donant en uns locals que l'Ajuntament ha habilitat com a aules esperant, però, que s'acabin de realitzar les obres de construcció del nou centre situat just al costat del cementiri vell. Segons que ens informà José Fernández, el centre de Sant Cosme tindrà 8 aules per a BUP i 8 més per a F.P. "A més a més d'eixugar el dèficit escolar, el que farem amb el nou centre serà evitar els desplaçaments dels habitants d'aquesta zona fins a l'altre costat del poble", ens diu el tinent d'alcalde. La construcció, però, no se sap quan començarà perquè encara no està fet el projecte.

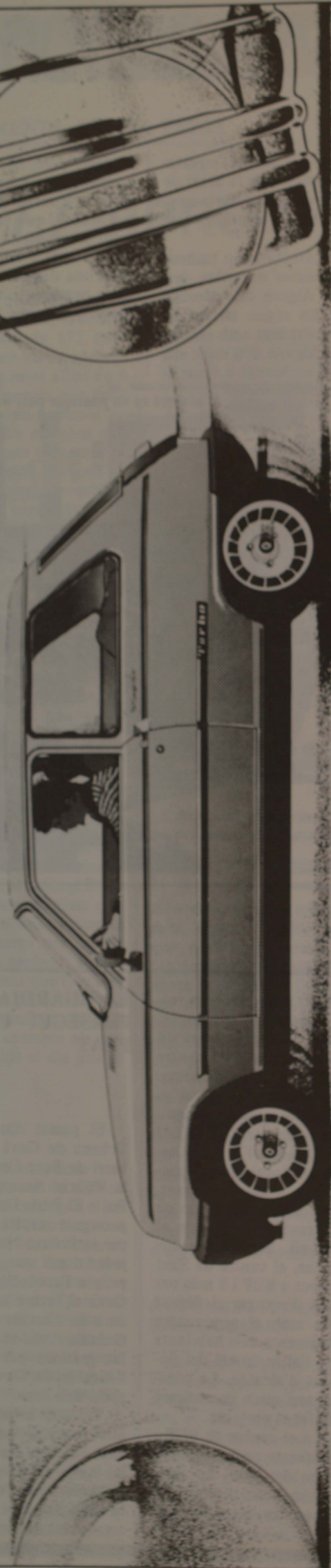
El nou ambulatori i el centre de BUP i COU i FP estan considerats com a equipaments del remodelatge del barri de Sant Cosme encara que no són inclosos expressament en cap de les quatre fases de què consta el remodelatge.

LA GUÀRDIA URBANA DE GAVÀ PERSEGUI UN VEHICLE A EL PRAT

El passat dia 21 d'octubre la Guàrdia Urbana de Gavà perseguí un vehicle en el barri de Sant Cosme. Hi intervingué també la Policia Nacional de Castelldefels, Sant Boi i El Prat. Un dels ocupants del vehicle perseguit resultà ferit i l'altre fou detingut per la Policia Nacional. L'Alcalde Lluís Tejedor digué que, considerant totalment impròpia l'actuació de la Guàrdia Urbana de Gavà al terme municipal i una persecució amb ús d'armes en casc urbà —cosa que la Guàrdia Urbana d'El Prat té prohibit— ha fet gestions per tal de poder parlar amb l'Alcalde de Gavà i demanar-li una investigació dels fets.

Tejedor informà, el 10 de novembre, que havia intentat parlar quatre vegades amb l'alcalde de Gavà, però que encara no ho havia aconseguit. Segons sembla, afegí l'alcalde, el dia dels fets l'alcalde titular no hi era i l'alcalde que el substituïa no estava assabentat de tot el que va passar.

SI ANDAS BAJO DE TONO, VEN A PROBAR LA VITAMINA 5.

Renault 5 TL, 3 y 5 puertas:
1.108 cm³, 45 CV y 135 Km/h.
Gasolina normal.
Consumo medio: 5,5 litros*.

Renault 5 GTL, 3 y 5 puertas:
1.108 cm³, 45 CV y 138 Km/h.
4 ó 5 velocidades adelante.
Consumo medio: 4,6/4,8 litros*.

Renault 5 TX.
1.397 cm³, 63 CV y 150 Km/h.
5 velocidades adelante.
Consumo medio: 5,2 litros*.

Renault 5 COPA TURBO:
1.397 cm³, 110 CV y 185 Km/h.
5 velocidades adelante.
Consumo medio: 5,5 litros*.

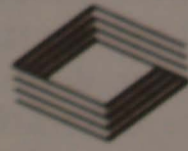
* Aplicando la norma Europea A-70 a 90 Km/h., a velocidad estabilizada.

Ven a probarlo a:

CONSAVA

Polígono Cal Alayo - Tel. 370 34 11

EL PRAT DE LLOBREGAT

SOLICITE UNA DEMOSTRACION - Sábados todo el día exposición abierta

CARA Y CRUZ DE UNA NOTICIA

En nuestro anterior número de DELTA informábamos del inminente cese como regidor del Ayuntamiento del cabeza de lista en las pasadas elecciones por C.D.C., Joan Montané. Cuando se produjo la noticia, DELTA ya había entrado en máquinas, por lo que nada podíamos decir sobre los diversos comentarios que a posteriori se produjeron sobre el tema.

La noticia ha sido tratada de diferente forma por los medios de comunicación. En algún rotativo se decía que el regidor dimisionario renunciaba a su cargo por incompatibilidades horarias con su nuevo puesto de trabajo en un gabinete de abogados de Barcelona, haciéndose eco de lo manifestado por el propio Sr. Montané y en otro se afirmaba según fuentes bien informadas decía el periodista, que el motivo de abandonar el cargo fue la malversación de fondos que el regidor en cuestión había cometido en el seno del partido CDC, constatándose también que había sido despedido de una asesoría-jurídica de El Prat por apropiación indebida de fondos, habiendo presentado ésta denuncia de los hechos.

Hasta aquí una breve síntesis de lo que se ha dicho sobre el regidor y su cese, en la prensa.

Lo cierto es que, hasta la fecha, no ha sido presentada ninguna denuncia contra el ex-concejal y que tanto los directivos de la gestoría donde trabajaba como el responsable de su partido en la población, han patentizado a la prensa que en ningún momento se le despidió de su trabajo, la una, ni se pensaba en expulsarlo del partido, el otro.

Se hace difícil poder informar objetivamente sobre este tema, tan controvertido y lleno de versiones para todos los gustos.

Nada podemos añadir a lo expuesto. Únicamente lamentar estos desgraciados acontecimientos que ponen en entredicho la honorabilidad de las personas y que sólo sirven para dar pábulo a las más peregrinas conjeturas.

LA PRIMERA MOCIO QUE PRESENTA AP ES DENEGADA

En ple extraordinari celebrat el 10 de novembre, AP va presentar la primera moció des que està a l'Ajuntament. Les votacions, però, no la van aprovar: PSUC, PSC (PSC-PSOE) i CiU votaren en contra i només AP a favor. La moció feia referència a servei de la Guàrdia Urbana a l'aeroport. Balletbò —regidor aliancista— va proposar que s'anul·lessin els serveis de la Guàrdia Urbana d'El Prat i que els fes la de Barcelona, de manera que els agents fessin el seu servei al casc urbà que ho necessita per la freqüència dels delictes a l'actualitat.

Lluís Gasa, portaveu del PSUC, indicà que aquest no era el moment oportú per la

moció ja que amb l'aeroport tenim una sèrie de conflictes que tots coneixem. A més a més, no hi ha raó —digué Basa— per a renunciar a l'aeroport. Joan Serret —portaveu socialista— digué que el que calia era potenciar i donar a conèixer la presència de la Guàrdia Urbana d'El Prat mitjançant la instal·lació d'una seu representativa. Afegí que el que es podia fer era un conveni amb la Corporació Metropolitana de Barcelona per tal que els costos revertissin altre cop al Prat.

Pau Ribas, portaveu convergent, indicà que, per qüestió de competències, la Guàrdia Urbana d'El Prat ha de fer el servei ja que l'aeroport és al nostre terme municipal i que si la Guàrdia Urbana de Barcelona fes el servei caldria —per qüestió de competències— que es renunciés a part del territori de la vila. Afegí que dubtava si augmentant un 10 per cent la plantilla dels municipals s'arreglaria el problema de la delinqüència.

JOAN PAU GIRALT, NOU REGIDOR PER CIU

El 10 de novembre va prendre possessió del seu càrrec el nou regidor de CiU Joan Pau Giralt, que es presentà quart en les passades eleccions municipals. Giralt substitueix Joan Montané que se n'anà de l'Ajuntament per motius de tots coneguts. Per la seva banda, Jordi Torrén és el nou tinent d'alcalde de la coalició convergent.

NOVA EXECUTIVA D'AP D'EL PRAT

Des de fa uns dies, Aliança Popular d'El Prat té nova executiva. El president torna a ser Josep Lloret, el secretari Baldiri Balletbò es manté en el càrrec i Fèlix Sanz passa a ser el tresorer. Joan Comabasosa Busquets deixa el càrrec de president per no poder dedicar-li el temps necessari. Per la seva banda, Josep Company ha decidit deixar el càrrec de tresorer.

Safareig

Oficial

Tots els viatges programats a Venècia per les agències locals han estat anul·lats. Incomprensible. Tan "bonica" que és, oi?

★ ★ ★

Sabeu que l'atur ha disminuït? El govern en escurçar la jornada laboral a 40 hores, ara en lloc d'estar aturats 48 hores, sols ho estan 40. Felicitats!

★ ★ ★

Enguany heu comprat panells? Sí? Que eren bons? Els "econòmicament dèbils" no ho hem pogut fer. L'any proper, convideu-nos. Gràcies.

★ ★ ★

Contra las ratas "Raticín". Y no morderán más.

★ ★ ★

El magnífic llibre de "El Dios de la lluvia llora sobre Méjico" em sembla que va equivocar-se de lloc geogràfic. Se l'imaginem escrit per un pratenc? Premi Nobel, Premi Nobel...

★ ★ ★

Si el programa de T.V. "Un, dos, tres" es fes des de casa nostra en lloc de "piticlín, piticlín..", que diu l'humorista, diríem "pepín, pepín..". Ho capten? Si no ho capten tindran de premi la "botilde".

★ ★ ★

L'exèrcit va venir a El Prat per si fes falta la seva intervenció durant el gran aiguat previst. Preguem que un altre cop, malgrat la bona intenció de tots, avisin la Marina. En lloc de camions i "jeeps", barques hauria estat més encertat, oi?

★ ★ ★

Creiem que amb tot el "follón" de les intoxicacions dels menjars a les escoles hi ha molt de "tomàquet" en tot l'assumpte. O potser és un problema d'"ous"? Ho capten?

INFORME DE REDACCIÓ

INUNDACIONS:

Només ha passat un any i ja hi tornem a ser

Novament, El Prat va ésser notícia per les darreres inundacions. En el moment d'escriure aquest article encara no es coneixien les dades finals quant a pèrdues originades pels darrers aiguats, però es pensa que seran superiors a les, malauradament, habituals.

La matinada de diumenge sis de novembre i de dilluns dia set, va ploure amb força tant a El Prat com a la resta de municipis del Baix Llobregat. Per a fer-nos una idea, entre les 4 i les 5 de la matinada van recollir-se noranta-cinc litres per metre quadrat dels prop de dos-cents del total que van caure.

La Bunyola, com ja és habitual, va ésser el lloc on més inundacions de baixos i comerços hi ha haver. Les zones de Plaça Catalunya, Plaça de l'Església, Avinguda Verge Montserrat-Frederic Soler i Carretera Marina-Plaça Roigé, van veure com també s'inundaven. La causa, la de sempre: els col·lectors i l'avinguda Onze de Setembre. La pressió de les aigües aixecava les tapes de les clavegueres i l'aigua que aquestes duïen sortia novament al carrer empastifant-lo encara més. En algunes cases la brutícia va arribar a sortir fins i tot dels vàters i lavabos. L'Onze de Setembre impedia que les aigües sortissin amb normalitat cap a la platja degut als pocs tubs de sortida que hi ha. A més a més, es va tenir de desembossar un dels tubs ja que estava brut i l'aigua no podia córrer.

A tot això va afegir-se que, pel matí, hi va haver un fort marejol i que les onades —juntament amb el típic vent de Llevant— impedièn que el riu aboqués tota l'aigua que duïa el mar. Per aquest motiu el Llobregat va pujar de nivell al matí, però a la

Els veïns fan projectes per trobar la manera de poder sortir al carrer.

Tant pels vehicles com pels habitants d'El Prat, era un autèntic jeroglífic saber quan començava o finalitzava les voravies i carrers.

tarda ja havia baixat. Feia just un any que el riu es va desbordar i es temia que passés novament. La por, però, estava injustificada: el riu tenia un cabdal de 600 a 700 metres cúbics per segon i perquè sortís de mare calia que plugués tant com la nit anterior i que les rieres de Rubí i Anoia aboquessin plenes al Llobregat; als pobles per on passen no plovia pas tant i no hi havia aquesta possibilitat.

FALSOS RUMORS DE DESBORDAMENT

Tota aquesta situació, juntament amb la dels nens intoxicats dimarts 8 va originar un clima d'inseguretat a El Prat. Per aquest motiu dijous va començar a córrer el rumor que el riu es desbordava i que s'havien d'evacuar els nens dels col·legis. La pluja caiguda aquell mateix dia entre la una i les dues de la tarda va tornar a inundar un Prat que encara no s'havia recuperat de l'anterior aiguat. La meitat dels nens no van assistir amb normalitat al col·legi, algunes empreses van ser advertides del "perill imminent" de desbordament del Llobregat... A resultes de tot, molts particulars, escoles i empreses van donar-se pressa a fer el petit i ja característic envà anomenat batiport davant les portes per dificultar l'entrada de l'aigua. Si ens hi fixem, a hores d'ara encara en veurem alguns o bé notarem els senyals que van quedar en retirar-los.

Dues conseqüències greus van resultar dels aiguats del primer dia: un cadàver —ja identificat— que va trobar-se a la platja davant el camping, i la família que va haver d'ésser evacuada de la seva masia de primer amb helicòpters i després amb lanxes neu-

màtiques. Aquesta família va perdre prop de dos-cents bens i altres animals que representaven la seva base de subsistència.

Cal afegir a tot això que El Prat va quedar-se incomunitat telefònicament. Des d'abans de migdia una avaria de telèfons va provocar una situació que va dificultar notablement la informació que els organismes municipals necessitaven per controlar tot el que succeïa o el que podia succeir: Guàrdia Urbana, Policia Nacional, Comissaria de Policia i Ajuntament van haver d'actuar utilitzant només les ràdios.

PLA DE SANEJAMENT: 5.500 MILIONS PER A EL PRAT

Tota aquesta situació va tornar a posar en qüestió la xarxa de clavegueram de la vila. Per aquest motiu Josep Vaccaro, arquitecte municipal, ens ha explicat com i quan es realitzaran les obres que arreglin les clavegueres d'El Prat. El projecte no és altre que el Pla de Sanejament de la Generalitat de Catalunya fet l'any 1981 i que ha de dur a bon termini la Corporació Metropolitana de Barcelona juntament amb la col·laboració de l'Ajuntament d'El Prat. Es preveu que els 5.500 milions calculats el 1981 siguin 8 ó 9 mil quan tot s'hagi realitzat, al voltant de l'any 1990. Les despeses ja les estem pagant ara tots els pratencs mitjançant un cànon afegit al subministrament d'aigua i que representarà un total de 10.000 pessetes per pratenc pagades al cap de deu anys.

Les primeres obres que es faran són les d'arreglar i adequar quatre col·lectors de clavegueres (Carretera Bunyola, Carretera Aviació, Carretera Marina i Avinguda Re-

INFORME DE REDACCIÓ

molar). El cost total de les obres dels quatre col·lectors és, en el projecte, de 1.280,42 milions invertits en tres anys: 556,71 milions el 1984; 389,69 milions el 1985; 334,02 milions el 1986. Hores d'ara hi ha fet part del col·lector de la Bunyola, en concret el tros que va a partir del carrer Tarragona cap avall. Aquest l'ha fet l'Ajuntament amb unes despeses de 20 milions de pessetes a fons perdut. A part d'aquests quatre col·lectors n'hi haurà un altre que recollirà les seves aigües i que passarà per la Ronda del Sud (a l'alçada de l'entrada a Sant Cosme per la carretera de l'Aviació).

D'aquests col·lectors, La Bunyola i la Carretera de l'Aviació són els que tenen prioritats, i més després de les darreres inundacions. Macià Alavedra va venir a El Prat, en nom del President Jordi Pujol, a interessar-se i conèixer millor la situació de la vila. Ell ens manifestà que El Prat i L'Hospitalet tenien preferència en el Pla de Sanejament, ja que la situació és greu cada cop que plou. Per la seva banda, Lluís Tejedor, alcalde pratenc, indicà en el transcurs d'un ple que, degut a aquesta prioritats, està previst que el col·lector de La Bunyola —la part que falta— comenci a fer-se cap al febrer del 1984. Aquest col·lector es farà en dues fases: la primera, des del carrer Tarragona fins a la Plaça Blanes, i la segona des de la Plaça Blanes fins a l'Avinguda Verge de Montserrat. D'altra banda, el

col·lector de la Carretera de l'Aviació —segon en prioritats— serà cobert des de l'Avinguda Pompeu Fabra fins a la Ronda del Sud —per on passarà el col·lector transversal que recollirà les aigües dels altres quatre— i descobert fins al Canal de l'Aeroport. Des d'aquest punt, hi haurà un sobreexidor que, en el cas de pluges quantioses, recollirà l'aigua i la durà fins a La Ricarda. Josep Vaccaro ens ha indicat que, per tal de no degradar el seu hàbitat, s'ha decidit de desviar aquest sobreexidor fent-lo transcórrer paral·lel al Camping Cala Gogó.

LA DEPURADORA REUTILITZARÀ AIGÜES PER A REGADIS

Des del col·lector de Ronda del Sud les aigües aniran a una estació depuradora. Es trobarà a una alçada una mica més avall d'on és el Cementiri Nou. L'expropiació dels terrenys on es situarà ha costat 82,19 milions de pessetes. L'estació en si mateixa tindrà un cost de 3.808,58 milions repartits de la següent manera: 1.655,91 l'any 1986; 1.159,13 el 1987; 993,54 l'any 1988. La depuradora reutilitzarà part de l'aigua que serà emprada per regadius. Per a fer això caldrà construir també uns col·lectors de retorn que suposaran un cost de 419,80 milions dels quals 246,94 s'invertiran el 1987 i 172,86 el 1988.

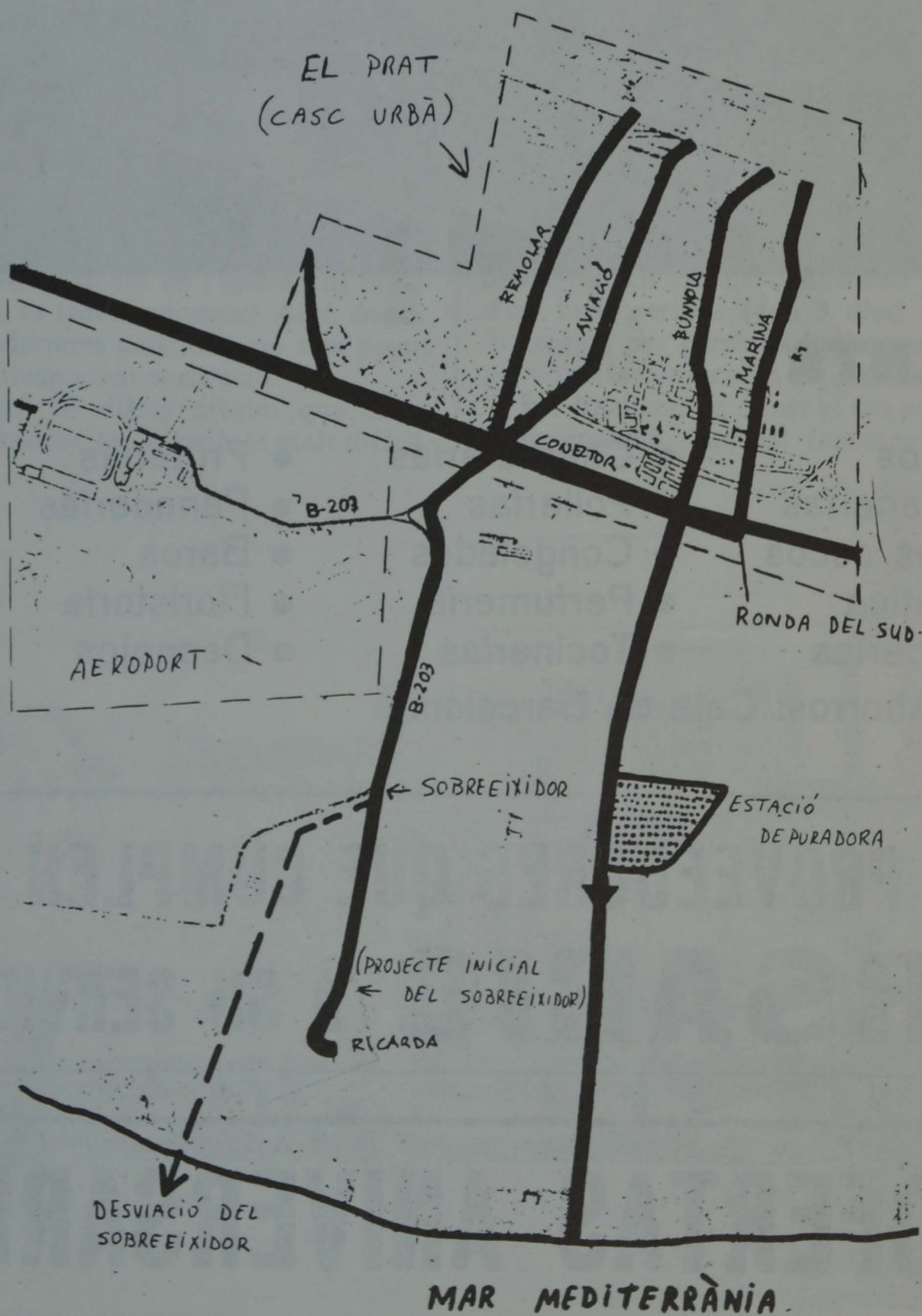
Les clavegueres demostraven exactament la precària situació en què es troben, en moments de màxima necessitat funcional.

Les aigües brutes que no es reutilitzin aniran a parar al mar en un col·lector que s'endinsarà un quilòmetre i mig, amb la qual cosa les platges no s'embrutaran i podran tornar a utilitzar-se. Mentre això no sigui realitat, s'ha pensat de fer com una petita escullera que eviti que la sorra, degut als habituals vents del Llevant, es fiqui dins dels tubs de desguàs actuals i faci de tap a l'aigua que duu, segons que ens informà l'Alcalde.

Es de suposar que, després d'aquestes fortes inversions, el problema més greu que té El Prat quant a urbanisme sigui resolt i que el casc urbà no torni a inundar-se. Naturalment, per arribar a això caldrà esperar encara uns quants anys —potser deu o dotze—, però confiem que poc a poc canviï l'aspecte del poble hores després de la pluja i que no haguem d'esperar alguns dies tal i com hem de fer ara.

Glòria Escrig
Fotos: J. M. Sardà

L'exèrcit esperant el suposat aiguat que no va produir-se.

CENTRE COMERCIAL PRAT-MARINA

Plaza de Blanes

52 PUNTOS DE VENTA

- Pesca salada
 - Carnicerías
 - Colmados
 - Legumb. cocidas
 - Papelería
 - Tejidos
 - Pescaderías
 - Frutos secos
 - Dietética
 - Heladerías
 - Charcuterías
 - Pollerías
 - Congelados
 - Perfumería
 - Tocinerías
 - Fruterías
 - Panaderías
 - Bares
 - Floristería
 - Despojos
- Caja de Ahorros: Caja de Barcelona

ESTOS SON VUESTROS PROVEEDORES QUE CUMPLEN EL
1.er ANIVERSARIO A SU SERVICIO

¡¡ ATENCION !! OFERTAS ANIVERSARIO

EL TREN DE L'AEROPORT

S'aturarà a El Prat a començaments de l'any vinent

El nostre conegut i comentat tren de l'Aeroport ja no servirà de crítica per a la població pratenc quan, en un període no massa llunyà —començaments de l'any 1984— realitzi el seu estacionament a l'estació d'El Prat de Llobregat.

Per fi, i gràcies a contínues propostes i reincidències realitzades, hem aconseguit que el ferrocarril de la RENFE —que realitzava el seu trajecte de l'estació de Sants fins a l'aeroport, aturant-se solament a l'estació de Bellvitge— faci parada a la nostra estació. En aquesta s'estan duent a terme les obres de reforma necessàries per posar en condicions l'andana i el pas soterrani indispensables pel seu bon funcionament.

DELTA es va posar en contacte amb el cap d'estació d'El Prat, senyor Francisco Corral, perquè ens parlés de la situació en què es troben les obres i perquè ens comentés tots els problemes i avantatges que veu en el nou esdeveniment.

El Sr. Corral va contestar a la pregunta sobre el temps que havia transcorregut des de la realització de la proposta feta per l'Ajuntament sobre l'aturada de l'esmentat tren en la nostra estació, tot començant dient que feia molts anys (aproximadament 6 ó 7) que es va proposar, però la seva aprovació no es va donar fins fa 3 anys. Per què? Perquè quan la companyia RENFE, que va posar en funcionament el ferrocarril que realitza aquest trajecte, cap a l'any 1972 va proposar de fer una parada en El Prat a fi de que la població hi tingués accés directe, l'Ajuntament de l'època s'hi va negar, no ho va trobar necessari. Així, doncs, fins a les darreres peticions, no s'ha pogut tenir la corresponent aprovació.

Va seguir el diàleg afegint que en aquests moments, la situació és molt difícil,

ja que s'han de reestructuritzar totes les instal·lacions de l'estació i això comporta una despesa econòmica elevada (uns 20 milions) que ha de ser realitzada pels interessats.

Per una altra part, les obres de construcció (que van començar el mes de setembre) es desenvolupaven poc a poc, ja que si no s'hauria d'anul·lar la circulació de 4 vies comportant els corresponents problemes pel funcionament habitual dels altres trens, juntament amb la problemàtica situació del terreny perquè s'han trobat que s'ha d'anar amb cura a l'hora de les excavacions, ja que s'ha de fixar de seguit la terra (que és molt dolenta i difícil), però —seguí— amb tot això, estarà llest (segons càlculs del cap d'estació, de tècnic) per darrers d'any o començaments del següent (si les pluges ho permeten).

Quan se li va demanar la seva opinió sobre totes les morts que aquest tren ha anat sumant al llarg de la seva existència, indicà que com a pratenc ho lamento molt, però que com a cap d'estació no crec que tota la culpa la tinguí la RENFE, perquè ja se sap que està totalment prohibit transitar per les vies, podent fer-ho molt bé pels accessos o soterranis que existeixen a la disposició de tots els usuaris d'aquest mitjà de locomoció o per travessar el pas a nivell, moment que va voler aprofitar per afegir que "és una pena la situació en què es troben aquests accessos quan s'ha realitzat per tres vegades seguides l'intent de deixar-los en bones condicions i després d'un breu període (4 ó 5 dies) trobar-los destruïts per persones incíviques que impedeixen la consecució de qualsevol fi".

Per finalitzar va donar el seu parer sobre la repercussió d'aquest fenomen sobre la

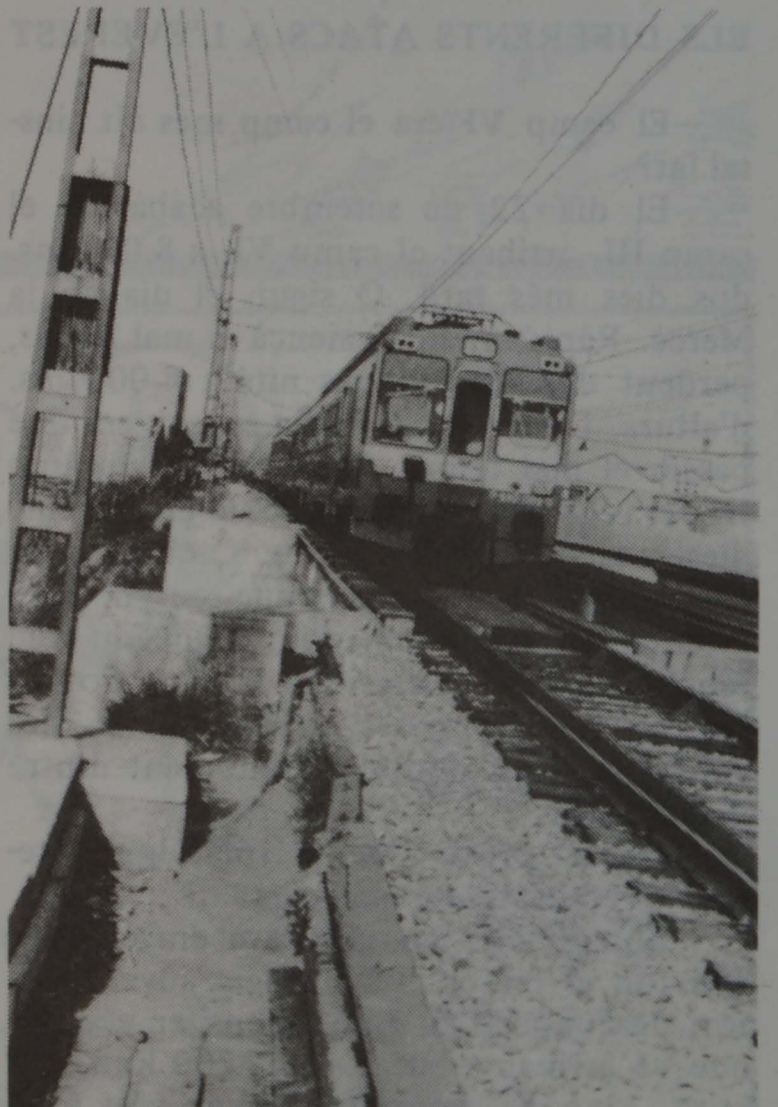
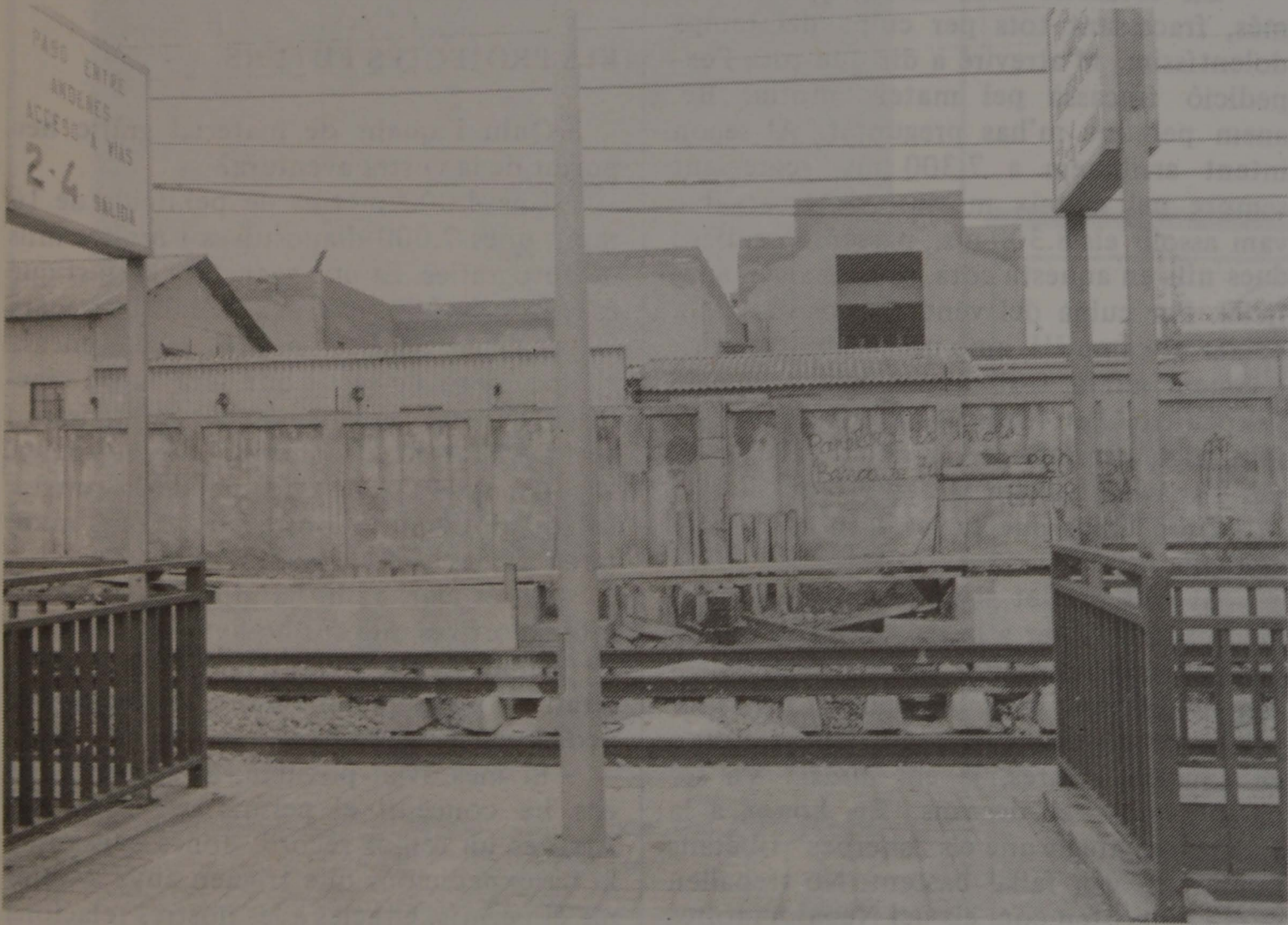

"Crec com a ciutadà pratenc que serà un avantatge pel nostre poble".

població, al·legant: "Crec com ciutadà pratenc que serà un avantatge pel nostre poble perquè quedarà enllaçat directament cada 20 minuts amb Barcelona i l'Aeroport respectivament, oferint per als seus usuaris moltes millores, com poden ésser: més rapidesa, seguretat, comoditat i despreocupació; en general, donar un millor servei a l'estació, als ciutadans pratencs".

Begonya Garcia i Batllori

(Fotos J.M. Sardá).

ENRIC LUCAS:

L'any 85 tornarem a intentar-ho

120 DIES A L'HIMALAIA

L'Expedició Catalana Caixa de Barcelona a l'Everest retornà a l'aeroport d'El Prat el 29 d'octubre. El darrer número de DELTA era ja a impremta i sols li vam poder donar una benvinguda molt curta: una fotografia de l'Enric Lucas amb un peu brevíssim. Al DELTA núm. 58, corresponent al mes de juny, explicàvem el reportatge, emplaçant el nostre alpinista per a la tornada. Fidels a la nostra paraula, i havent deixat un temps prudent per al seu descans, ens posem de nou a parlar de grans cims, neus, gels, temperatures baixíssimes, etc., etc. Resumint, tota l'aventura de l'expedició.

—Enric, vàreu marxar el 29 de juny i heu tornat el 29 d'octubre. Exactament 120 dies. Parlar ara en dues pàgines de tot el passat en 120 dies em sembla que serà difícil. Que et sembla si comencem per l'arribada a Xina i les diferents fases d'aclimatació?

—L'arribada a terres xineses fou tot un espectacle, i llarg d'explicar. Crec més interessant, de cara al lector, parlar de l'expedició en si, i trobo adient fer-ho pel que has dit. Vàrem trigar 15 dies en arribar al Camp Base, començant de pressa la fase d'aclimatació i equipament dels Camps I, II, III i IV durant els següents 10 dies, arribant a mitjans de setembre a instal·lar el Camp V, a 7.600 ms. Això va ser possible gràcies al bon temps, el qual ens permeté assolir aquesta cota en un temps rècord. Després vam descansar uns jorns, set aproximadament, i baixàrem al Camp Base, per programar el primer atac al cim.

ELS DIFERENTS ATACS A L'EVEREST

—El camp VI era el camp més alt instal·lat?

—El dia 22 de setembre acabàvem el camp III, arribant al camp VI, a 8.000 ms. dos dies més tard. O sigui, el dia de la Mercè. Ràpidament començà el mal temps, perdent dos dies i dues nits a 8.000 ms. d'altura. Dintre de la tenda esperàvem que passés el mal temps. Vam baixar al camp III per seguretat, i tinguérem de perdre cinc dies més pel mateix motiu. Cada dia que passava era un dia menys que teníem per a intentar el nostre objectiu. El neguit que sentíem era indescriptible. Sols ho pot saber el que ho passa... Teníem els dies comptats, i els perdíem tontament dintre d'una tenda.

—Quin tipus de climatologia teníeu? Tempestes de neu, aigua...?

—El que més ens afectava era el vent, que fou el factor climatològic advers més fort de l'expedició. Has de tenir en compte que va arribar a bufar a uns 200 kms. per hora. Això és important. Quant a les tem-

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Joan Massons, Oscar Cadiach, Jordi Camprubí, Antoni Ricart, Miquel Sànchez, Nil Bohigas, Jordi Canals, Enric Lucas, Antoni Sors, Lluís Gómez, Conrad Blanch.

peratures més baixes, vam arribar entre els 30 i 40 graus sota zero. Naturalment, a l'igual que el vent, no era constant, per sort. Aquestes temperatures s'agafaven en alguns punts de la nit.

—Hem parlat de les tempestes, detall important, i voldria ara que expliquessis els altres intents d'atac al cim, donat que el primer ja l'has descrit.

—En total ho vam intentar dos cops més, fracassant tots per culpa del temps dolentíssim. M'atreviré a dir que tota l'expedició fracassà pel mateix motiu. Bé, anem pel que m'has preguntat. Al segon intent arribàrem a 7.300 ms. regressant sempre pel mateix motiu. Al tercer atac vam assolir els 8.300 ms., passant dos dies i dues nits en aquesta cota, sense oxigen artificial. Per culpa del vent, en dos dies vam baixar al camp III, amb una visibilitat pràcticament nul·la, trobant-nos amb el gros de l'expedició. Per torns, perquè sempre feia falta algú per atendre la ràdio i els "sherpes", anàvem baixant al Camp Base.

—Quin creus que va ser el moment més crític de tots?

—Si vols que et sigui franc, i segons el meu criteri, va ser a la baixada. El vent era molt fort, la visibilitat escassa, i no veiem cap on anàvem: si al campament més proper, o bé portàvem el camí confós, i això en aquelles altures, ja em diràs... Va ser molt patidor el descens. En honor a la veritat vull afegir que els "sherpes" tibetans també ens van fallar bastant. No treballen ni es comporten com els del Nepal, i moltes

tasques i feines restaven a mitges o totalment per fer.

—Què se sent en tenir l'objectiu a l'abast, i per culpa de causes forànies no poder arribar-hi?

—No es pot descriure. S'ha de ser escriptor, molt bon escriptor, per cercar i trobar les paraules i els mots adequats... Sols puc dir que el "seny" ens aconsellà baixar i així ho vàrem fer. Es indescriptible.

ELS PROJECTES FUTURS

—Quin i quant de material gràfic heu portat de la vostra aventura?

—Uns 4.000 metres de pel·lícula de 16 mm.; unes 7.000 diapositives i moltes mils de fotografies. Et puc avançar, i això sí que és una primícia, que per Nadal s'estrenarà la pel·lícula a Barcelona. No sabem encara el lloc, però de segur que serà en un cinema. Quan ho sapiguem segur ja t'avisaré i així DELTA podrà comunicar-ho el primer.

—Gràcies, Lucas, en nom de la revista. Es tot un detall. Suposo que després muntareu audiovisuals arreu, oi?

—Sí, és clar. Ja hi ha molts clubs i entitats esportives que ens ho han demanat.

—Quan teniu pensat tornar-hi i quins seran els membres integrants de l'equip expedicionari?

—El més aviat possible. El govern xinès ens ha concedit el permís per l'any 85. Això és un temps rècord, doncs pensa que hi ha expedicions que triguen anys a obtenir el permís. Gràcies a les nostres relacions

i al bon exemple que hem donat, i al bon gust de boca que els hi hem deixat ja estem autoritzats a tornar-hi. Es d'agrair aquest detall que han tingut amb tots nosaltres. Per altra part, la Caixa de Barcelona s'ha compromès una altra vegada a subvencionar l'expedició, detall importantíssim donat les grans despeses que comporta una aventura d'aquesta mena. I quant a l'altra pregunta et diré que de moment serem els mateixos, donat que ens hem compenetrat tot el grup al màxim, sense cap tipus de fricció entre nosaltres, i una disciplina vers el nostre cap i entre les nostres "lleis". En fi, un equip perfecte. No obstant, això no vol dir que de cara a la nova expedició, la puguem engreixar amb nous membres, sobretot per als camps alts.

—En la mateixa data que vosaltres, cercaven el mateix objectiu, l'Everest, set altres expedicions. Teníeu contacte o notícies d'elles?

—Sí, sí. Al Camp Base teníem muntat un telègraf —molt primitiu— amb dos telegrafistes. Les notícies de premsa, que han funcionat molt bé, sols trigaven sis hores dels Camps Base a Barcelona, que donada la diferència horària, feia que sols fossin dues. Les rutes triades per les altres expedi-

cions eren tres pel Nepal (una americana i dues japoneses) i quatre pel Tibet (suïssa, francesa, la nostra i una altra americana, l'única que assolí el cim amb sis homes), però per vessants diferents. L'americana trià la cara Est, totalment protegida del vent.

ANECDOTES XINESES

—Suposo que en 120 dies en terres estranyes us hauran passat moltes i curioses coses. Podries relatar-ne als lectors algunes?

—La principal cosa que destaca és la diferència de cultura, l'idioma, els costums, i inclús el menjar. Políticament el govern xinès ho controla tot, i inclús en pla turístic no permet operar per dintre del país amb llibertat. Ho tenen tot establert d'antuvi i s'ha d'anar i fer segons el seu programa. A Lhasa, per exemple, estàvem obligats a anar a dormir en unes instal·lacions "mig militars" xineses en les que no hi havia ni tan sols aigua, i menys, és clar, coses molt necessàries, que allà son "luxes". El preu per dormir en aquest tipus de caserna era de 20.000 (vint mil) pessetes per dia i per persona. Això remarca-ho bé —em diu l'En-

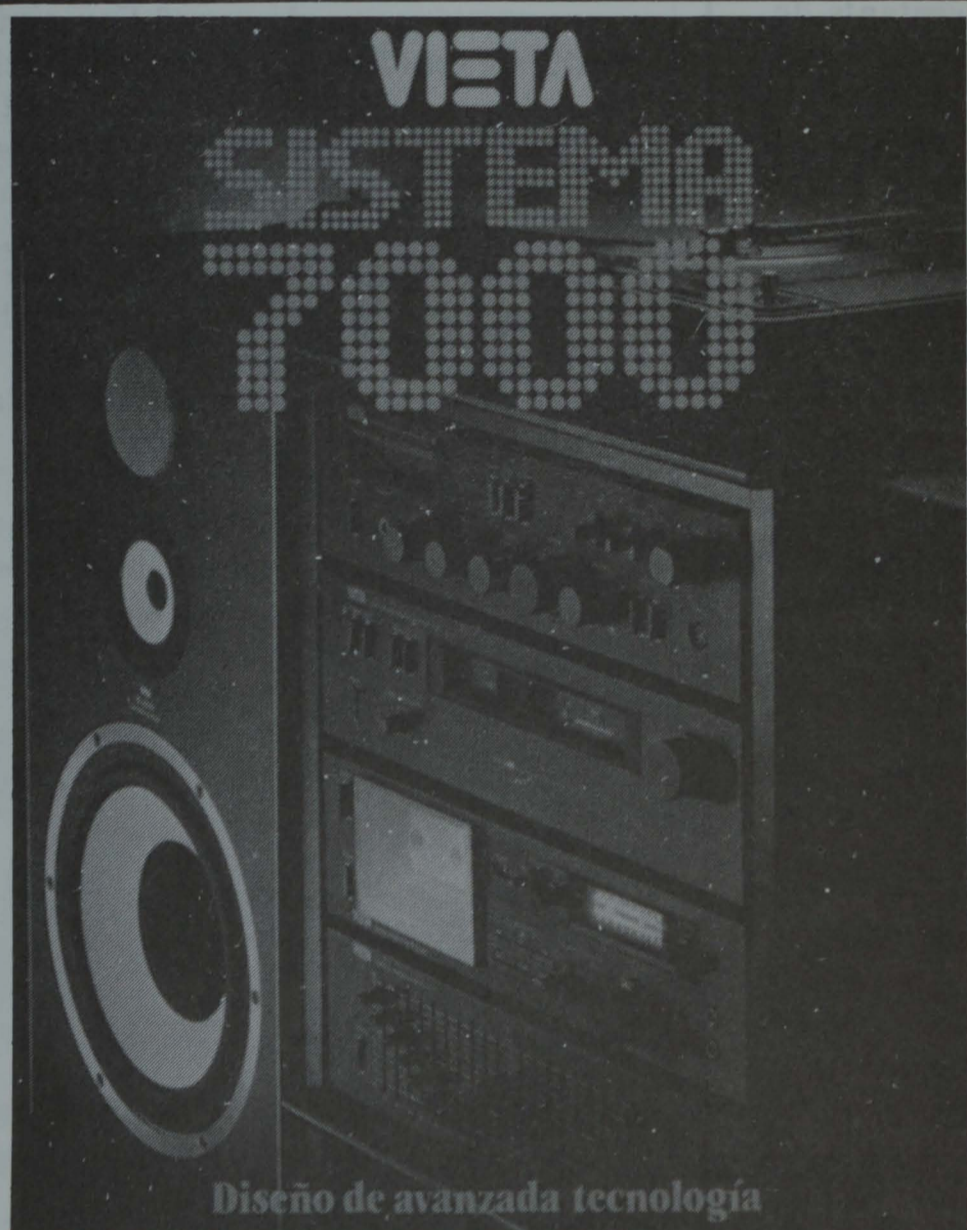
ric tot rient— i per postres sempre vigilats. Inclús per visitar llocs turístics, com monestirs, érem sempre sota la vigilància dels guies xinesos. Guies imposats pel govern. T'haig de dir que es paga per fotografiar els monestirs i totes les fotografies que siguin d'interiors, sempre i quan te les deixin fer, és clar. Hi ha moltes prohibicions. Nosaltres teníem un guia fix, parlant correctament el castellà, per bé que acabà entenent-nos el català, i inclús a xampurrejar-lo. Sempre recordarem que per ràdio ens deia "bon dia", "canvi", "com esteu", etc. Són molt "tafaners" aquests xinesos...

—Bé, Enric, per acabar. Tens ganes de tornar-hi?

—Tots! —diu sense pensar-s'ho gens.

Els que no tenim la sort, ni l'esperit (tot s'ha de dir) de fer i anar a aquests llocs, pensem que fent anar una mica la imaginació, amb les paraules d'Enric Lucas, un pratenc que sí que té ambdues coses, podem imaginar com són les expedicions a l'Himalaia.

On hi ha la fletxa és fins on va arribar l'equip d'atac.

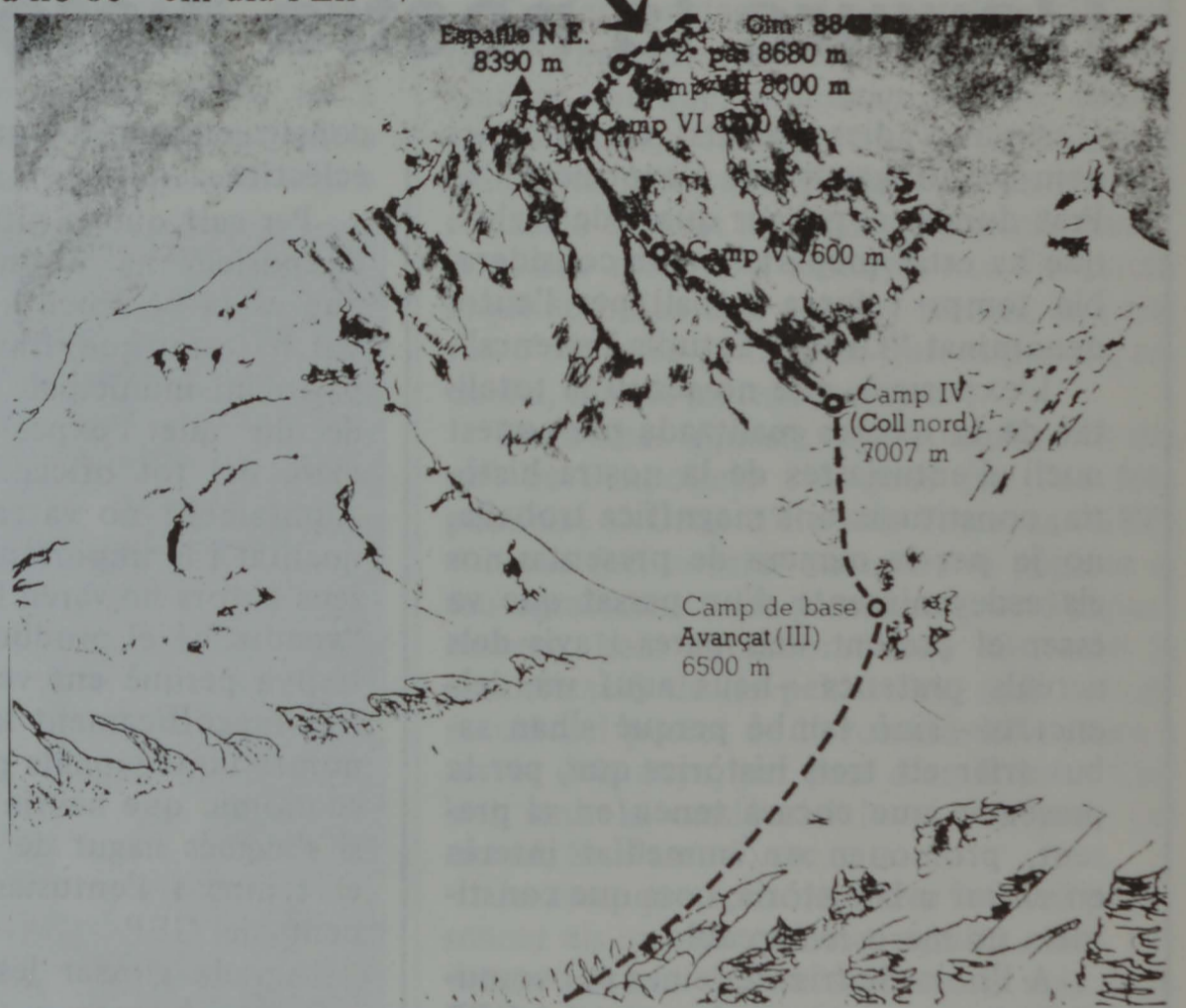

HEGAR RADIO

ELECTRODOMESTICOS — SONIDO E IMAGEN
ARTICULOS DE REGALO — LISTAS DE BODA

Avda. Virgen de Montserrat, 115 - Teléfono 379 08 50
EL PRAT DE LLOBREGAT

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO

Merlot

Pastisseria
Jardi

d'en
J. Torren

Ronda de l'Oest, 9-11 - Tel. 379 33 45

Carretera Marina. 43 - Tel. 370 22 01

EL PRAT DE LLOBREGAT

Els components del Grup d'Estudis Pratencs

Reviure la nostra història

Aquests dies passats, els pratencs hem pogut gaudir de l'exposició "El Prat durant el primer quart de segle", que ha estat preparada amb considerable temps i força treball per l'autodenominat "Grup d'Estudis Pratencs".

L'exposició, que no recull la totalitat de la recerca realitzada per aquest nucli d'entusiastes de la nostra història, constitueix una magnífica troballa, no ja per la manera de presentar-nos els esdeveniments d'un passat que va ésser el present dels pares i avis dels actuals pratencs —heus aquí un dels encerts— sinó també perquè s'han sabut triar els trets històrics que, per la presència que encara tenen en el present, promouen un immediat interès en entrar a la història, cosa que constitueix un mèrit remarcable.

A l'hora de triar les eines per comunicar la seva recerca, la gent del GEP —apunteu-vos la sigla, si us plau— ha demostrat certa imaginació utilitzant des de tècniques museístiques i fins i tot escenogràfiques i incorporant la darrera troballa del vídeo, en un conjunt de reportatges sobre la configuració històrica, urbanística i arquitectònica que no ens fa cap mena de por dir que constitueix una delícia, especialment pel descobriment que qualsevol pratenc farà del seu entorn urbà i dels valors socio-culturals d'aquests carrers i edificis pratencs que en el seu conjunt ens semblen inevitablement grisos i monòtons. Des d'ara en endavant els pratencs caminarem pel nostre poble pendent de si passem per davant d'un edifici d'influències neoclàssiques, neogòtiques, modernistes... o si, en fi,

constitueix un conjunt d'arquitectura eclèctica.

Per cert que la xifra de visitants de l'exposició ha obtingut l'èxit d'allò que es fa bé i ben a prop de la gent. Tal ha estat que, fins i tot, malgrat el patrocini municipal, no podem deixar de dir que l'exposició mereixia un marc del tot oficial. Potser el nostre Ajuntament no va valorar prou bé la qualitat i la importància del tema o els seus autors no varen fer allò que es diu "vendre bé el producte", cosa ben estranya perquè ens venen a tots nosaltres magníficament la nostra història, només condicionats per un pressupost econòmic que hauria estat astronòmic si s'hagués hagut de pagar amb diners el temps i l'entusiasme dels components del GEP.

Agrada glossar les coses ben fetes que no obliguen a utilitzar adjectius d'aquells que diuen i no diuen. Aquest és el cas. Darrera d'aquesta exposició que és la presentació en societat d'aquest grup d'estudiosos, sorgeix a El Prat un concepte aquí infreqüent de la recerca històrica. Com a continuació de l'obra tan extensa com ben feta del nostre historiador Jaume Codina, obligadament realitzada des d'una tasca individual, neix el treball en equip on conviuen arquitectes, sociòlegs, economistes..., amb la pretensió d'analitzar les diferents dimensions de la història, extrapolant-la cap el present fent-nos entendre per què les coses són com són. Donem-nos tots plegats l'enhonorable. Cal desitjar al Grup d'Estudis Pratencs una llarga vida en el camí iniciat.

Pere Baltà

Xerrada amb el G.E.P.

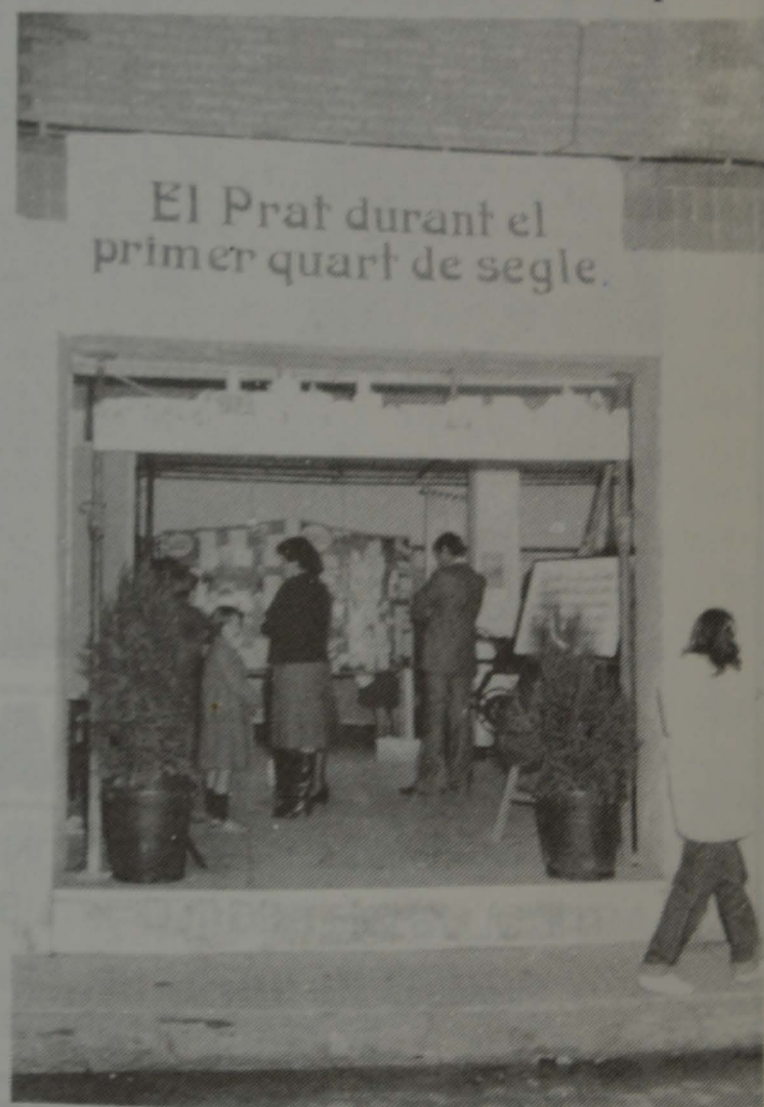
El propassat dia 11 de novembre a les 8 del vespre, s'inaugurà l'exposició "El Prat durant el primer quart de segle", organitzada pel Grup d'Estudis Pratencs, al carrer Jaume Casanovas, davant la Torre Muntades. Na Ramona Via va fer la presentació de l'esmentada exposició, que comptà amb nombrosa assistència.

Avui estem al tercer dia de l'exposició, i en el mateix local ens trobem l'Agustí Casas, Antoni Rodés, Jaume Puig, Glòria Casas, Mercè Rulló, Felip Neri Gordi i la que, des d'aquestes ratlles, com pugui, procurarà donar-vos a conèixer la tasca d'aquest grup de joves.

Hem mantingut una entretinguda xerrada, i ara em dispenso a explicar-vos com va néixer aquest grup.

Inicialment fou un binomi format per Agustí Casas i Antoni Rodés. A partir de la pràctica desaparició de l'entitat L'Illa, mantingueren una conversa i es proposaren fer quelcom, amb un pes més específic, per al nostre poble. D'ací sorgí la idea de fer una anàlisi sociològica de la situació actual del nostre Prat. Però, com fer això sense basarnos, una mica, en el passat? Fou així com decidiren estudiar el primer quart del nostre segle, essent en Rodés l'encarregat de la part política, i l'Agustí el de la part sociològica. Però hi havia molts aspectes interessants i prou importants per si sols, com l'educació, l'agricultura, l'urbanisme i arquitectura... Així s'incorporaren al nou Grup na Mercè Rulló i Glòria Casas, en la part de l'educació, en Jaume Puig en la part d'agricultura i en Felip Neri Gordi en la d'arquitectura.

Ara fa 2 anys que varen començar la seva feina, amb col·laboracions esporàdi-

COSES D'EL PRAT

ques com l'Antoni González en la part gràfica, i l'Antoni Armero ajudant en Jaume Puig en l'agricultura.

Han rebut l'ajuda desinteressada del Dr. Codina, amb el qual es reuneixen cada 3 ó 4 mesos per aclarir conceptes. També la de gent gran del nostre poble com Ramon Roigé, Josep Colomines i molts d'altres (que no podem nomenar, perquè la llista seria molt llarga) que amb els records dels molts anys viscuts, els han ajudat en aquesta tasca.

Han estat 2 anys d'intens treball, compaginant la investigació oral transmesa pels nostres avis, amb la investigació a partir de documents. Es a dir, coordinar el que en podríem dir arxius, amb la memòria popular.

Aquesta exposició és una primera mostra del que volen fer, i s'han fixat un plaç per desenrotllar més àmpliament aquest període del nostre segle. Per aconseguir-ho, esperen que la gent que visiti aquesta exposició vegi que és un treball seriós el que pretenen dur a terme, i que aquest arxiu viu que hi ha a les nostres cases i als carrers del nostre poble, pugui sortir a la llum i ajudar-nos a completar i aprofundir el seu estudi.

Han rebut, també, col.laboració per part de l'Ajuntament i esperen que, en un

El dia de la inauguració, Ramona Via va fer la presentació del col·lectiu.

futur, sigui encara més gran i, per què no?, en veure el que poden fer els nostres joves, potser això esperoni els nostres regidors a crear i ubicar el Museu local o comarcal, tantes vegades desitjat.

Tots 6 estan prou animats amb l'èxit d'assistència de públic, destacant com a molt positiva la de la gent jove.

Aquesta exposició es pot dividir en 3 apartats: El primer és el dels plafons, on es col·loca documentació i gràfiques. El segon

apartat és el passe d'uns curts-metratges que són, de fet, una síntesi de la mostra i d'aquest primer quart de segle. El tercer apartat són una sèrie d'objectes que, ens situen en l'època que s'estudia i que donen un cert caliu a l'ambient de l'exposició.

Cal fer constar que la part d'arquitectura i urbanisme no està reflectida en els plafons, perquè, pràcticament, no consta en els arxius, i com que una de les finalitats d'aquesta mostra és didàctica, i en la nova educació és molt important l'aspecte visual, la millor manera d'ensenyar-nos l'evolució arquitectònica dels nostres carrers, és a través d'aquestes pel·lícules que es passen, cada dia, dins el mateix recinte.

En acabar aquesta petita explicació del què és l'exposició i la gent que l'ha feta possible, el Grup d'Estudis Pratencs (GEP) vol que faci constar en aquestes pàgines el seu agraïment a les persones que, d'alguna manera, hem col·laborat amb ells, amb la sonorització de les pel·lícules, amb la confecció del pòster de l'evolució de la plaça a través dels anys, per part d'en Roman Carles, amb la cessió del local per part del notari, Sr. Pascual, etc...

Jo crec que nosaltres i tot el poble sencer els que hem d'estar agraïts a ells, per dar-nos ocasió de conèixer un xic més de la història del nostre poble, perquè ells diuen que no són professionals de la "Història", però han donat el primer pas per a ser-ho.

Angela Jové

(Fotos J.M. Sardá)

Una mostra de la nostra història

EXTINTORES
INDUSTRIALES Y DOMESTICOS
para información sin compromiso lláme al
Teléfono 379 02 31

HERMA Casanovas, 3

Venta de materiales para la construcción
Azulejos, Sanitarios y Grifería

Materiales EL PRAT
Colocación de techos de escayola

Carretera Marina, 71
Teléfono .379 39 24

EL PRAT DE LLOBREGAT

Homenatge a Pau Rodríguez Ceballos (Pitus)

BIOGRAFIA:

Nascut a Banyoles el primer dia de l'any 1890, fill de Carme Ceballos, coneguda artista teatral que havia sortit del filó dels Quatre Gats i que interpretava juntament amb la no menys coneguda germana Conxa de Ceballos obres en el Centre Artesà. Pau Rodríguez o Pablito, com tothom el coneixia, és un dels personatges més entranyables que ha tingut El Prat. De petit, la seva família va anar a viure a Barcelona, ell ingressà a l'Orfeó de Sants quan era un nen, això li serví per aprendre piano, instrument que utilitzaria després durant alguns anys per amenitzar les pel·lícules que projectaven a la Sala Moderna. En 1910 exerceix com a oficial a la Secretaria d'en Jaume Prim, advocat en el Jutjat de Primera Instància i Instrucció del Districte de l'Hospital a Barcelona.

Desconeixem les raons que el varen portar a El Prat, però el cas és que vuit anys després és contractat com a secretari accidental, des de novembre de 1918 fins l'abril de 1919, després d'un període de tres anys que no en sabem res, però tenim notícia que viatjà a França i tornà a ocupar el mateix càrrec que abans a l'Ajuntament del febrer de 1922 fins 1924, any que té el nomenament definitiu. El primer de novembre de 1927 decideix demanar excedència i provar fortuna a l'Argentina on una parenta seva l'estava engrescant, però una vegada allà sent enyorança del seu poble adoptiu i torna a ocupar el mateix càrrec a l'Ajuntament. Abans havia ocupat d'altres càrrecs com Ajudant Auxiliar de la Comissió Mixta Executiva per la Lluita Antipalúdica en 1921 i havia obtingut el títol de Secretari del Jutjat Municipal el 7 de maig de 1926; també era l'època que col·laborava amb el diari republicà El Diluvio a l'igual que ho feia amb tots els periòdics del Prat que ell simpatitzava, tant L'Avenç (1919-20) com el Noticiari Pratenc (1935-6) i també en el periòdic El Prat ben entrada la posguerra, i és a través d'aquests diaris pels quals coneixem la seva obra.

Contrau matrimoni en plena guerra civil amb Carme Darnés, setze anys més jove que ell amb la qual conviurà fins el 24 de gener de 1951 data en què morí. Sense adonar-nos que amb la seva desaparició, ara oblidada, s'ha perdut una peça irremplaçable del nostre patrimoni artístic, el mal no és aquesta pèrdua, de per si irreparable, sinó el més greu és no reconèixer-ho ni donar-li el seu just valor.

LA SEVA OBRA:

Amb tots els escrits que hem recollit al davant, podríem fer dues classificacions, una segons si són públiques és a dir, les aparegudes en els diaris locals, pregons de les festes majors, etc., o bé privades, que

són les que guarden els seus familiars i els innombrables amics que disposen de cartes, sonets, salutacions, felicitacions, etc.

L'altra classificació seria segons la metodologia emprada, això és poesia o bé prosa, però el seu personalíssim estil ens obliga a citar un altre tipus de redactat que podríem catalogar-lo de mixte i que era el seu preferit; volem dir que acostumava a començar amb prosa i acabava amb una poesia.

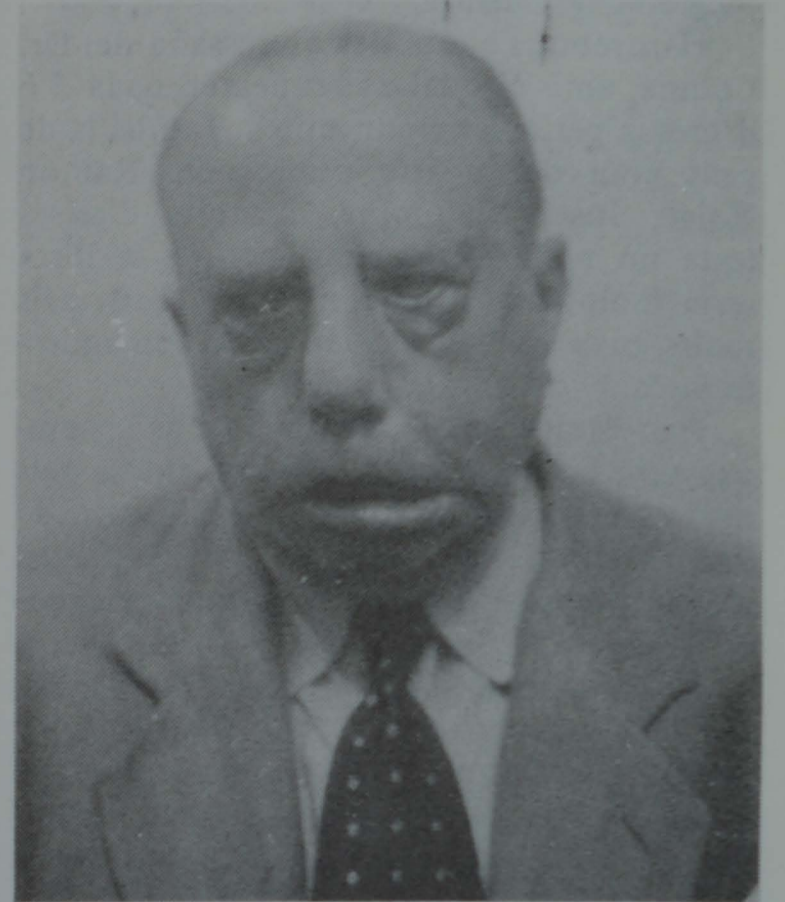
Quant a l'estil utilitzat, és molt senzill de definir, fa servir un lèxic sarcàstic i un contingut irònic-humorístic que el delaten entre qualsevol escrit. Segons el material recercat podem afirmar que hi ha tres coses que "l'inspiraven": la carestia, el ball i la moda i el suïcidi.

L'ETERNA QUESTIO

...(sic)

*Tot s'apuja ¡Mare meva!
no se on anem a parar
¿La butifarra? p'els núvols
¿Els ous? Ja s'han acabat
Ni cols, ni naps, ni mongetes...
Ja no hi ha pebrots al Prat!!!
I si tractem de vianda
(vulgarment en diem tall)
Senyor Pare! Perdomeume
que és un pecat renegar
els carnicers? uns bandidos;
¿Adroguers? Quins jocs de mans,
et despatxen una lliure
i et roven quatre cents grams...
tot fent petar la xerrada,
fill meu! et van conquistant
i amb paraules de membrillo
fan el que volen i... avant
Cregui, això es irresistible!
Bon goig, si em pogués morir!
Senyor, això és impossible!
Ai, Déu meu, i quin patir!
Si sapigués que a la Xina
els preus no estaven tan alts
feia enganxar al noi el carro
i demà mateix cap allà.
Al sentir tantes tragedies
creieu! em vaig entristir
Si tinc un canó del quinze
em suïcido i... bona nit
Em tombo, miro a la sala;
veig les parelles dansant...
La senyora Filomena
encara va discorsejant...
I veient l'esclat de vida
de la nostra juventut,
me'n recordo de les frases
d'en Lluís catorze, el tossut:
"Por las penas de la vida
tengas siempre abierto el ull
que en mi casa no comemos
pero nos reimos muy"*

(Extret de l'apartat que ell designava Tanguinópolis en L'Avenç núm. 4)

Tots aquests elements han sortit més o menys representats en aquest fragment; hi ha una nota a afegir quant a l'estil literari: utilitza molts castellanismes, però ens atrevim a dir que ho fa totalment conscient, no per qüestions de ritme sinó més aviat per qüestions populars; pensem que el cosmopolitisme d'ètnies castellanès a El Prat en l'època era molt arrelat. (1) Cal assenyalar que en Pablito era un Artesanista empedernit, malgrat que en cap moment de la seva obra hem trobat cap element polititzador, era evident que en la pugna entre el Partit nou i el Partit vell devia prendre-hi part d'alguna manera, i com ell sabia fer, molt subtil, i tal vegada pressionat pels companys i circumstàncies. Veiem aquest vers dedicat al batlle sense dubte del Partit contrari (2) escrit en 1920:

DE RETORN

...(sic)

*Apa, senyor batlle, atengui
les queixes d'aquest veí
que de pagar tantes coses
cregui n'està fins aquí
(Al cap d'amunt del cap)
Que la poca part de sopa
que ens toca diàriament
no se la mengin impostos
que ens posi l'ajuntament.
Si hem de caminar pel poble
hi anem amb seguretat
i no tornem mai a casa
amb el nas embocinat
Que baixin les subsistències
Que ens apugin els jornals
i que un duro ens representi
cinc pessetes o vint rals.
Si logra això, senyor batlle,
tindra nostra l'agraïment
i quan deixi d'esser alcalde
li alçarem un monument*

(Extret de l'Avenç)

COSES D'EL PRAT

Era un home molt actualitzat i molt culte, el seu "hobby" preferit era la literatura clàssica, i també la catalana. Ell, juntament amb el senyor Castro consumien més hores llegint que dormint, ens explica un gran amic seu. Això no cal dir que fos un home tancat, al contrari, tot i tenint un físic res agraciat es va fer estimar per a tothom qui el coneixia, i quan es feien les tertúlies "artístic-campechanes" del Cafè del Pont ell era el centre d'atenció sigui amb el piano sigui amb la poesia.

Veiem ara amb quin estil més fi fa una referència a un tema per tots conegut, l'aviació:

...(sic)

*Les famoses peitateres
que tenim a n'aquí al Prat
el dia que el fred apreta
se'ls hi queda el cort glaçat.
Si féssim dues barraques
al terreny de l'agutzil
les seves gentils figures
guanyarien l'u per mil.
L'ornament de nostra Plaça
hi guanyaria igualment
i amb comoditat i calma
compraria peix la gent.*

*Referent a les estaques
ara n'anem a parlar:
Tot al voltant d'aquest poble
se'n podrien col·locar
Senyalarien un cercle
a tots els aviadors
i per vuits i nous que fessin
restarien tranquils tots
Si no prenem eixa mida
haurem de posar un filat
que tapi totes les cases
de què està compost el Prat.
Reconec l'aviació
com una gran meravella
pro trobo és perillós
que volant per sobre el poble
en una jornada bella
ens caiguin aviadors
dins el plat de l'escudella.
I això que hi he explicat
és tot el que el poble vol
i si algú no està conforme
i més bé s'ho vol mirar
no l'hi darem cap consol.
Pot cercar-ne les orelles
del matxo de Cal Rigol.*

(Extret de "Bons Concels" L'Avenç)

Una darrera faceta que Pitus tenia, i que com a bon poeta no podia amagar és l'as-

pecte romàntic, els versos dedicats a l'amor, a la pàtria, etc. Com per exemple direm que va guanyar la Flor Natural dels primers Jocs Florals d'El Prat, també va obtenir el mateix guardó a Terrassa en 1920 i a Barcelona en 1922.

Hem cregut doncs que seria injust deixar oblidat més temps una gran persona que les generacions actuals no coneixem, que estava condemnat a l'anonimat pels veniders i per què no dir-ho que els grans que llegeixen aquest article, estem segurs, que recordem nostàlgicament d'ell i dels seus pregoners de Festa Major. Serveixin aquestes ratlles d'homenatge.

G.E.P.
(Grup d'Estudis Pratencs)

(1) Vegi's article: "Caires pratencs, començaments de segle", DELTA núm. 39, pàg. 32.

(2) Vegi's article: "Composició del Consistori d'El Prat durant el primer quart de segle", DELTA núm. 54, pàg. 16.

GRUPO
DE
TEATRO

L'ORGUE DE GATS

CENTRO ARTESANO

GRUPO DE TEATRO
"L'ORGUE DE GATS"

DIOS

de WOODY ALLEN

DIAS: Diciembre

9 a las 22'30 horas

10 a las 22'30 horas

11 a las 18'30 horas

Ayuntamiento de
El Prat de Llobregat

Confecciones Leonora

Gran surtido
en lanas

Se dirigen labores

ENRIQUE MORERA, 33 - TELEF. 379 02 94 - EL PRAT DE LLOBREGAT

AUTO-TALLER BERTRAND

REPARACION DE AUTOMOVILES

Planchistería - Pintura secado al horno - Mecánica

Avgda. 11 de Setembre, 243-245 - Teléf. 379 32 93

El Prat de Llobregat (Barcelona)

MESON - BRASERIA

EL PORXO

BEGAS, 26 - TEL. 370 34 04

EL PRAT DE LLOBREGAT

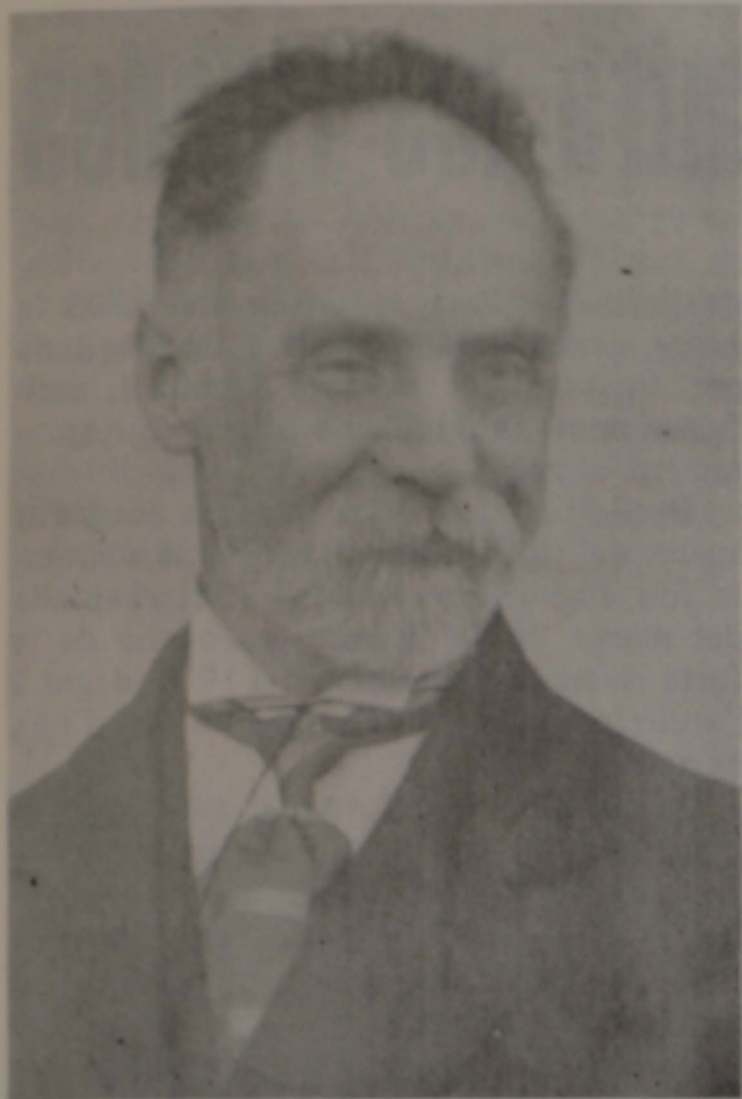
SEGUROS BANCO VITALICIO

tota mena d'assegurances pel client més exigent

XAVIER PUIGVENTOS I SIBILA

Agent Afecte

Viladecans, 44, 1.ª, 2.ª - Teléfono 379 54 50 - EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

EL MEU PARE RAMON ROIGÉ I BADIA (A.C.S.) (segueix)

NAIXEMENT, INICI I SEGUIMENT DELS ESTUDIS DEL MEU PARE

Mon pare nasqué l'any 1856 (no he pogut precisar el dia) al poble de Cabacés (província de Tarragona). Els primers anys els passà en aquella petita vila de reduïts cens i habitatges.

Foren quatre germans. Més tard, en enviudar el pare i contraure segon matrimoni, nasqué del mateix un altre fill.

Ben aviat, la família es traslladà a viure a la població de Granadell (província de Lleida), vila més important que Cabacés.

Mon pare anà creixent en edat, rebent una educació de forta solera religiosa. Era una època trasbalsada per les guerres civils entre carlins i liberals, i aquella família es decantà per la causa del pretendent a la Corona, Carles VII.

El meu pare donà de seguida proves inequívokes de formació intel·lectual. Se sentí mogut per les ànsies d'emprar el "carbó" vers el dibuix lineal. No descuidà gens ni mica el seguiment de les activitats pròpies d'una persona entrada a l'edat dels dotze anys. L'apassionament, però, pel dibuix es feia cada cop més viu. Això ho entengué perfectament el seu professor; la llestesa i fretura en aquell procedir del jove-níssim alumne féu moure el mestre a insinuar en el seu deixeble una decisió vocacional. Però el meu pare estava cridat a endinsar-se per altres camins. Conservo molts "dibuixos" que proven a bastament els talents de mon pare.

Vingué el moment de decidir-se: els estudis de batxillerat i farmàcia assenyalaren, definitivament, les línies del seu futur. En aquells moments es presentava el problema del lloc on cursar els estudis que havien de fer del meu pare una personalitat excepcional. El més adient era escollir el centre

d'ensenyament de la Ciutat Comtal, la nostra Barcelona. Arribà a la ciutat quan tot just havia començat la seva "reforma" refrendada per la novíssima llei de l'Eixample. Barcelona acabava d'entrar en un període de transformació que més endavant, en el devenir dels anys, faria de la ciutat cantada per Verdaguer en la seva "Oda a Barcelona" la més bella metròpoli de la Mediterrània.

El meu pare s'hostatjà en una modesta pensió radicada en un estret carrer dels voltants de la Casa de la Ciutat o de l'església dels Sants Just i Pastor. Havia sentit dir-li més d'una vegada que les atencions de l'hostatjament eren bastant de desitjar; cosa molt natural: els temps que llavors es vivien no permetien grans luxes.

Començaren els estudis. No estava, encara, construït l'actual edifici de la Universitat Central i tant l'Institut com la Facultat de Farmàcia estaven en l'actual immoble de l'Acadèmia de Ciències de la Rambla dels Estudis, avui, Rambla de Canaletes, passeig, via, en aquells temps d'un senyoriu magnífic i d'altíssima distinció; avui, encara la nostra Rambla.

Els estudis de batxillerat foren molt brillants. Es destacà la predilecció del meu pare per la Història Natural. Professava aquesta assignatura un docte aragonès, Manuel Mir i Navarro, que arribà a ésser Director de l'Institut fins a la seva mort ocorreguda a l'any 1903. Devien ser molt meritoris els talents del meu pare quan el nomenà el seu ajudant; fou el primer. Això constituí pel meu pare un honor altíssim i les seves relacions amb Mir i Navarro es mantingueren sempre inalterables. En diverses

ocasions es palesà l'afecte del mestre pel seu volgut deixeble. Es manifestaren aquells sentiments en unes visites a la nostra població d'un caire essencialment cultural. En recordo dues: els dimarts de la Pasqua de la Resurrecció dels anys 1908 i 1911. Els alumnes del sisè any de batxillerat arribaven a la nostra població amb el tren correu de Madrid de les 10.

El primer que feia el professor era dirigir-los a la casa del que fou el primer ajudant, i al jardí impartia una mena de lliçó de botànica. Com sigui que aquells dies coincidien amb el començament de la primavera, les plantes i les flors eren matèria idònia per la disertació del mestre. Després, tots ens dirigíem a la Colònia Casanovas i allà una altra lliçó del professor. Després, tots ens dirigíem a la finca d'en Narcís Vergés (condeixeble que havia estat del meu pare) a l'estany de l'Illa i allà la Marieta del Toreno tenia ben preparat el "menú", que recordo consistia en un arròs a la cassola, una favada, rostit i el postre. Tot això transcorria en mig de gran gatzara. Després, el retorn a Barcelona.

El meu pare, acabats els estudis de batxillerat, iniciava els de Farmàcia. No trobo paraules per a expressar la solidesa de coneixements assolit pel meu inoblidable pare. Acabà la carrera l'any 1877 (conservo l'orla de tots els condeixebles). El meu estimat i culte farmacèutic començava l'exercici de la professió. D'això en parlaré en successius escrits. R. Roigé (seguirà)

Un dels dibuixos fet per Ramon Roigé Badia en la seva adolescència. Representa una dama napolitana.

Els marges comunals de defensa contra les riuades

Els terraplens o marges comunals de defensa contra les riuades existents en el nostre terme, ha estat certament l'obra col·lectiva més important portada a cap pels veïns d'El Prat que ens ha arribat fins a nosaltres. Pot semblar avui que aquesta obra de defensa amb la canalització del Llobregat serà innecessària i que no te raó d'ésser la seva conservació. Davant aquesta impressió cal contraposar unes argumentacions, que tractarem d'exposar en el present article, que creiem són bàsiques per a justificar la deguda protecció dels citats terraplens comunals, l'inici de l'erecció dels quals es remunta a l'any 1606.

Abans d'entrar de ple en l'anàlisi de la situació actual dels marges i de quina hauria d'ésser l'actuació futura, creiem fonamental descriure alguns dels aspectes més significatius que configuren físicament i històricament aquestes singulars obres de defensa, úniques en la geografia costanera catalana.

Els terraplens comunals de defensa contra les riuades, aixecats paral·lels al corrent fluvial tenen una longitud d'uns set quilòmetres des de la demarcació de "La Ribera", tocant el terme de Sant Boi fins on s'acaba el marge anomenat de "l'Estruch", més avall de la denominada "segona màquina". La superfície de terreny públic ocupat pels marges és de l'ordre de les quatre hectàrees, i el volum de terra acumulada que constitueix el propi terraplè supera els 100.000 metres cúbics.

D'altra banda els marges comunals de defensa contra les avingudes del Llobregat han merescut l'especial atenció dels nostres historiadors; en Jaume Codina ha dedicat capítols sencers de la seva extensa obra a l'estudi documental dels indicats terraplens (1), cosa que ens permet fer ara una petita síntesi històrica dels aspectes més significatius.

Aquesta síntesi té de contemplar almenys tres etapes ben diferenciades, la primera de les quals és certament la que fa referència a la seva erecció inicial.

A l'any 1606, els propietaris pratencs, la majoria dels quals barcelonins, decidiren emprar el "trentè" (2), que el consell de propietaris s'havia imposat al 1580 per a la construcció d'una nova església parroquial, en defensa del riu. (3)

Un dels documents que justifica aquesta important decisió diu textualment:

"...la conservació de la renta del trentè consisteix ab los terraplens perquè si ells no conserven las terras, així com ara se conreuan, serian hermas y no conreantse no auria tant arrandament, y la gent no podria viurer en dita Parrochia". (4)

Com es pot contemplar hom condicionarava l'existència del poble d'El Prat a l'existència dels citats terraplens.

Durant la que podríem anomenar segona etapa, des de finals del segle XVII fins l'any 1907, es produeix una menor atenció a la conservació dels marges, i fins i tot hi ha èpoques de total abandó. Cal només destacar com actuació positiva, la construcció a partir de l'any 1869 del "marge de l'Estruch".

Com a conseqüència de les repetides i catastròfiques inundacions de l'any 1907, aleshores "tothom, poble i autoritats, propietaris i masovers, jornalers i menestrals, en el més emotiu exemple de solidaritat i unió que mai hagi ofert la història del delta, es llençaren amb decisió a la consecució

de l'obra" ... "a la tardor del 1908 la Junta de Defensa —creada a tal fi— donà per finalitzat el terraplè comunal, amb l'agraïment, la felicitació oficial de l'Ajuntament". (5)

De llavors ençà només en una ocasió les aigües del riu han inundat el poble, i aquesta fou deguda precisament a la rebentada del marge de La Ribera, en ocasió de la forta riuada del setembre del 1971, degut a l'acció indirecta produïda per un clot d'una extracció d'àrids.

Voldríem, però, formular avui aquelles qüestions que ens portin a reflexionar sobre la utilitat dels actuals marges, aprofitant si més no les experiències aportades per l'anàlisi de les desastroses riuades del País Basc i Cantàbria del darrer estiu, fetes per prestigioses figures del món científic. Cal en aquest sentit recordar la intervenció del catedràtic en José Ramón Témez Peleáz (6) en el programa televisiu de "La Clave" a finals del passat mes d'agost.

Hom coneix avui que les riuades són produïdes per unes excepcionals situacions meteorològiques que originen pluges d'una

Angel Rodríguez

JARDINERIA

Ahora es el momento de podar
sus árboles y arbustos

Llame al teléfono n.º 370 24 62
Plaza Ramón Roigé, 4, 4.º, 2.ª

EL PRAT

Pista de Fútbol-Sala (con luz)

SE ALQUILA

en la Playa de El Prat

BAR JUAN

Teléfonos 379 73 51 - 309 27 97

COL·LABORACIONS

gran intensitat. Sovint, però, apareixen com en el cas de les citades riuades del Nord, d'altres factors, de difícil avaluació en els càlculs teòrics de les obres hidràuliques de protecció, que incrementen de vegades de forma extraordinària l'índex de perillositat de les crescudes i avingudes dels rius, provocant situacions totalment imprevisibles.

¿Qui pot preveure els efectes de l'enfonsament d'un pont, el rebotament d'una presa d'un embassament o el desprendiment de terres dins la llera d'un riu?

¿Qui va preveure els efectes de les extraccions d'àrids a la Vall Baixa i Delta del Llobregat, que provocaren destroces com la rebotada del marge de "La Ribera" durant la riuada del 21 de setembre de l'any 1971, i l'enfonsament del pont de "Carlos III" a Molins de Rei en el decurs de la nit del 5 al 6 de desembre del mateix any en ocasió d'una crescuda del Llobregat, que ni tan sols ultrapassà els 1.000 metres cúbics per segon?

¿Com es comportaran les obres d'endegament del riu Llobregat en la crítica zona del pont del ferrocarril, quan es presenti una riuada superior als 3.000 metres cúbics per segon com la del setembre del 1971?

Certament podríem continuar posant exemples de diferents situacions hipotèticament perilloses. El mateix projecte de canalització del riu té unes limitacions, una capacitat teòrica de desguàs de 4.000 metres cúbics per segon, que a la pràctica es pot reduir notablement, sobretot si actua un factor dels "imprevisibles", com podria ésser el cas de l'enfonsament d'un dels ponts. Cal consignar que el citat projecte preveu el sobreiximent lateral de les aigües en cas de superar-se el límit indicat i per tant la inundació de les àrees pròximes. Mantenir els actuals marges de defensa és almenys en el vessant tècnic una actuació previsorà.

Altrament, en el cas que ens ocupa convergeix un altre factor d'interès, i és l'històrico-cultural que cal considerar en tota la seva amplitud. No podem oblidar que els terraplens comunals és un patrimoni públic mantingut al llarg de més de tres segles per diverses generacions dels nostres avant-pas-

sats, és alhora una obra única d'aquest tipus conservada en els territoris al·luvials de les formacions deltaïques catalanes, és també una obra d'interès per l'estudi de la geografia humana del nostre país. (7)

Finalment hem de fer palès el nostre agraïment el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat per la tasca desplegada a favor de la protecció del patrimoni històrico-cultural de la nostra comarca, entre el qual es troben els nostres marges comunals de defensa.

Josep Ferret i Pujol

(1) "El Delta del Llobregat i Barcelona", "La Gent del Fang", "Closes i Openfield al delta del Llobregat", etc.

(2) Trentena part de la collita.

(3) "El Delta del Llobregat i Barcelona", pàg. 179.

(4) "Prat de Llobregat - Ensayo Histórico", del Pare Andreu de Palma, pàg. 253, El Prat, 1958.

(5) "El Delta del Llobregat i Barcelona", pàg. 356.

(6) Catedràtic d'Hidràulica de la Universitat Autònoma de Madrid.

(7) Cada any visiten els marges els alumnes de la Facultat de Geografia de Barcelona.

COMIDAS
TAPAS
BOCADILLOS

BAR-RESTAURANTE
LOS GALLOS

Polligono La Granja. Tienda 4 - Tel. 379 59 40 - Cra. Aviación - EL PRAT

HELADERIA

HORCHATERIA

LA JIJONENCA
TURRONES ARTESANOS

Avda. Fco. Gallar Mones, 10-12

Teléfono 370 98 51

EL PRAT DE LLOBREGAT

SERVICIO OFICIAL

SERVICIO GRUA PERMANENTE

CITROËN

Teléfonos 379 16 55

379 32 23

370 23 00

TALLERES J. GARCIA EL PRAT

Luis de Recasens, 8

casablanca

casablanca

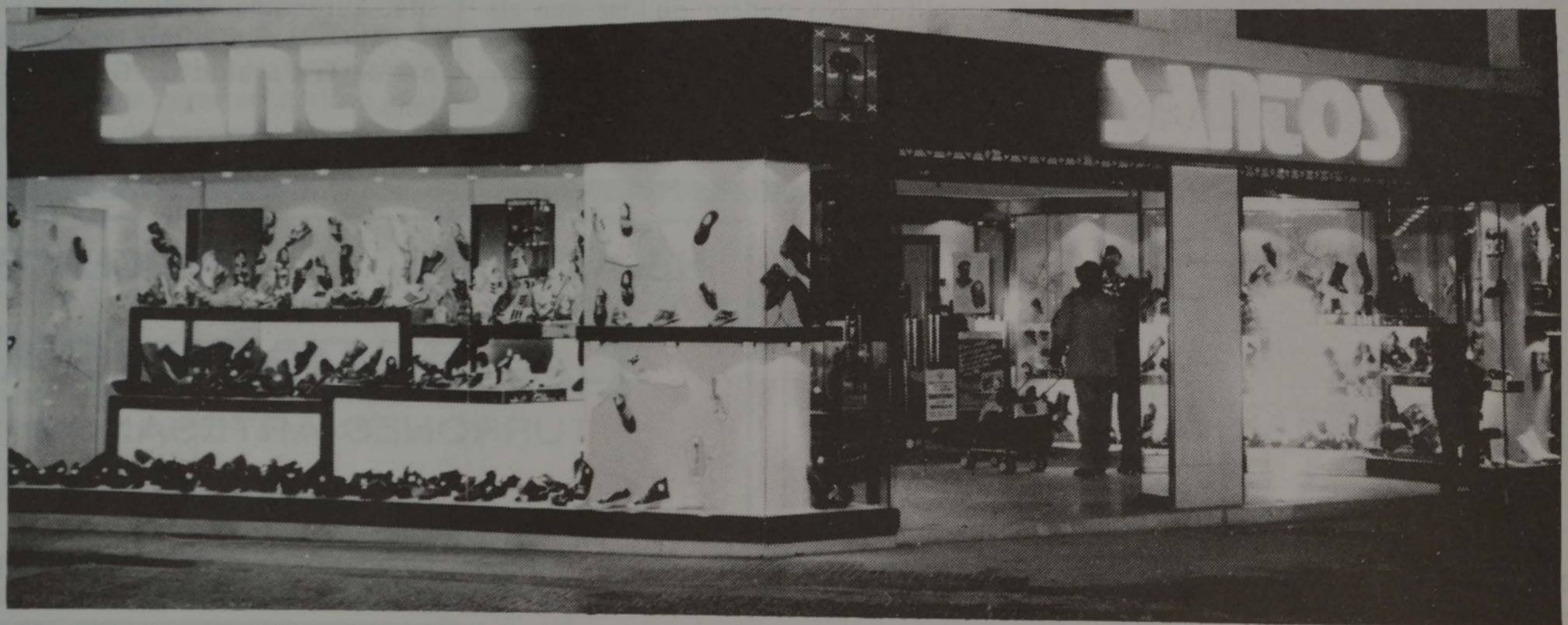
casablanca

Ven a vestirte con las estrellas en la nueva tienda joven de El Prat

Federico Soler, 6

Teléfono 379 23 47

EL PRAT

Avda. Virgen de Motserrat - esquina F. Gallart Monés

Calzados

SANTOS

VENDEMOS MAS PORQUE
TENEMOS TODO TIPO DE
CALZADO Y MODA SOMOS
LOS MAS BARATOS Y ES-
TAMOS MAS CERCA DE Vd.

C/. Figueras, esq. Castilla

C/. Casanovas, 135

de, desde, en, mi carroza...

Mañana, no vivirás

Con reflejos de un sol mortecino, en un día de octubre contemplo el viejo colegio de 'La Papelera Española' y pienso: Mañana, no vivirás...

El ambiente respira helor, todo es silencio.

Las clases en plena mudez, el pupitre del ensoñado maestro está cubierto de un polvo gris e indefinible. Todo duerme.

El airoso edificio de corte neoclásico ha cerrado sus puertas a la vida. La casa de veraneo de burguesas familias barcelonesas de aquellos románticos años de 1872, denominada por las gentes 'La Torre del General' ya no siente las voces y gritos de miles de adolescentes, que durante medio siglo invadieron de alegría las aulas y el jardín de aquella torre finisecular. La torre pintada en blanco que aún siente el ruido de las almidonadas enaguas de jovencitas de fin de siglo columpiándose bajo el árbol, ha dado paso a un colegio para educar los hijos de los trabajadores de una fábrica de papel, sea cualquiera su rango en la empresa.

El milagro lo hizo don Enrique González de Heredia, que en aquel venturoso año era director de esta entrañable empresa pratese. Aquel hombre creyó necesario que los hijos de sus trabajadores recibieran su educación primaria junto a la fábrica.

Posiblemente pensó que aquellos chavales entrando en el colegio cada mañana, al igual que sus padres lo hacían en las naves industriales, todos se plegaban a una tarea común de trabajo y estudio, únicos caminos para hacer progresar los pueblos.

Esto ocurrió un trece de mayo de 1930.

Y fue en aquella casa ochocentista ribeteada de esbeltas cornisas y coronada por su clásica torre mirador, donde se formaron generaciones de hijos de trabajadores de aquella fábrica, que aún hoy lucha por estar junto al río y sus gentes.

Allí aprendieron a sumar y leer muchachos que respondían generacionalmente a los apellidos de Lajaras, Muñoz, Orradres, Urretavizcayas, Ezcurras, Murgas, Allendes, Ercillas y tantos que no podemos recordar aquí, por el peligro de convertirnos en un listín telefónico. Eran apellidos que huelen a verdes y húmedos campos de Navarra, o que suenan a recios y viriles cantos de tierra vasca; y sin embargo, junto a los pupitres de los Lavín y los Yagüe se sientan los hijos de aquellos primeros obreros que vinieron del más allá o más acá de las tierras y barros deltaicos de un río llamado Ebro, hermano mayor de nuestro Llobregat.

Son los hijos de los Sospedras, Aycarts, Centelles, Ferré, Escrig, Pellisas, Dragos, Torrents, Domènech que traen el buen sabor de la tierra húmeda y el amor al trabajo. Unos y otros se unen en las clases del viejo colegio de 'La Papelera Española', para aprender dos cosas trascendentes: una moral y una actitud ante la vida.

Todos y cada uno se han hecho nuestros para siempre.

La primera generación alcanzó la cifra de 41 alumnos, y el primer y único maestro que tuvo este colegio —mientras anduvo por la vida— fue don Jesús Ortí y Martí, al cual sus alumnos y los que no lo fuimos, le llamábamos y conocíamos por don Jesús. Así de simple.

¿Quién no recuerda la pequeña y delgada silueta de don Jesús? Siempre con sus andares nerviosos y en su rostro colgando de su nariz alargada las clásicas gafas de concha que escondían unos ojos sagaces.

El maestro era un hombre entregado totalmente a su vocación categórica —como diría Ortega—, tanta fue su entrega a sus alumnos que anduvo soltero por la vida.

Fue un "mister Chipps" sin compañera y todo porque para él sólo existían sus alumnos y su colegio. ¡Así era de grande el menudo don Jesús! y así estaba de loco, por amor al prójimo.

El cada mañana sentía la sirena del trabajo, y como uno más de los trabajadores de la fábrica, se ponía su traje de labor y su corbata, lanzándose a la calle Mayor para abrir su colegio, y todo porque tenía la enorme responsabilidad de formar las nuevas generaciones de sus compañeros de trabajo. Don Jesús nunca abandonó por propia voluntad su pupitre y sus libros de texto. Sólo una vez los dejó solos...

Corrían días trágicos donde los hombres y tierras se habían enfrentado en una contienda que dio como cosecha un millón de muertos y muchos odios que secaban los labios por falta de caridad de unos y otros.

Sin embargo, el colegio no cerró la verja.

Otro buen hombre ocupó su puesto y como Fran Luis de León, dijo:

¡Como decía ayer don Jesús...!

Este hombre, tal vez olvidado, se llamaba Luis Retorta y Musachs.

Con el volar de palomas blancas sobre los cielos, volvió don Jesús a su colegio.

Tornó a ocupar su pupitre elevado, volvió a coger el añorado libro de historia y junto a sus leales colaboradoras Da. Andrea Aglés y Marta de Montserrat Vilaltella hicieron que aquel colegio soñado por don Enrique fuera uno de las mejores aulas de cultura de El Prat.

De aquel colegio han salido hombres de bien y formados en el amor al trabajo, y algunos han sobrepasado los límites de la normalidad. Este es el balance de un buen maestro: hacer hombres, escritos con mayúscula en el Libro de la Vida.

Muchos al leer este esbozo de historia mal contada, volverán a recordar aquellas batas con rayas verticales en azul sobre blanco, sus carteras de cartón sobre las espaldas, sus caras limpias y sus pelos bien peinados cruzando año tras año aquellas angustiosas barreras oliendo a trenes de

vapor, mientras año tras año el cambiante guardabarreras les iba dando los buenos días, a la par que vigilaba con atenta mirada las señales de atención sobre la marcha de las viejas locomotoras envueltas en puro humo.

Hoy el bueno de don Jesús ya no preside las cenas de viejos alumnos. Ahora el buen maestro está sentado en esta gran mesa de felices y escogidos convidados; tal vez por ello el Presidente de la Asociación de Ex-alumnos del Colegio 'La Papelera Española' disculpa cada aniversario su ausencia, al abrir el clásico discurso anual.

Hubo un tiempo, que tras la jubilación y huida del mundo, el viejo maestro tuvo una calle. Hoy tiene otro nombre. ¡Frivolidades humanas!

Sin embargo, a don Jesús estas puerilidades le resbalan por su cuerpo menudo.

Uno diría que le hacen sonreír socarronamente.

A él no le importan estas pequeñeces, —como diría el Padre Coloma.

Lo que sí le importa a don Jesús es que muera entre silencios el viejo colegio.

Lo que sí le importa al Maestro es que las aulas estén vacías este año del Señor.

Lo que sí le importa al hombre es que ya no saldrán nuevas generaciones de hombres de bien de las aulas de 'la Torre del General'.

El silencio se hará para siempre, y sólo será quebrado por el disonante paso del tren del aeropuerto cada quince minutos.

El final podría ser la última estrofa de un poema hablando de muerte:

*"Para morir basta un ocaso,
una porción de sombra en la raya del
horizonte..."*

Así es la historia, porque así es la vida.
Y la vida dice: Mañana no vivirás...

D. J. P.

QUEBRAR LOS SILENCIOS

Siempre que la situación lo ha requerido he gustado más de ventilar las cosas que de ejercer la práctica del silencio. Por ejemplo, en el caso de la renuncia al cargo de concejal de *Joan Montané*, estoy convencido que pocos se habrán creído las razones aducidas por los convergentes locales, hasta el extremo que tanto socialistas, como comunistas, las han calificado de contradictorias e insatisfactorias.

Uno, que ha investigado el caso por su cuenta, al hilo de lo que es del dominio público, puede arriesgarse a afirmar que en este asunto se ha faltado a la verdad, al omitirse una parte sustancial de la historia. En principio, parece comprensible que los de CiU intenten hacer la colada de puertas para dentro, olvidándose de algo tan elemental como que todo aquello que rodea a un hombre que ejerce una función pública, ha de ir necesariamente acompañado, en todos los casos, de una intachable conducta personal. En caso contrario, siempre se corre el riesgo de ver traspasada la intimidad para ser conocida por aquellos que en su momento depositaron en él su voto y su confianza.

Pero centrándonos ya en el meollo de la cuestión, resulta chocante comprobar cómo mientras en círculos oficiales de CiU se justificaba la mencionada renuncia, como una situación de incompatibilidad del ya ex concejal, (que además, como cabeza de lista del partido, era teniente de alcalde), con su nuevo puesto de trabajo; en un periódico barcelonés, (al que probablemente le colaron el gol), se acusaba a *J. Montané* de presunta apropiación indebida, o si lo prefieren de estafa. De la noticia se hacía eco asimismo el programa *Miramar* de TVE.

De esta manera, el silencio (que contó con sospechosos cómplices), se vio roto, afloró el nerviosismo y, nos cuentan, algunos se subieron por las paredes. Y hasta aquí, punto y final, por ahora, de esta primera historia de silencios rotos, que antecede a la que a continuación pasamos a relatarles, quizás algo más ruidosa que la anterior.

Entre la especie política local, llama poderosamente la atención la presencia de un singular personaje, al que, por méritos propios, le caben toda una ristra de adjetivos. Para abreviar, muy bien pudiéramos empezar con el de *maleducado*, (por lo que luego explicaré) y terminar por el de *conflictivo*, como sus propios compañeros de partido, el *PSUC*, le califican. Su nombre, ya lo han adivinado: *José Fernández*, o sea: *Pepín*, para los amigos. Por si no lo recuerdan, el mismo que fue causa determinante de que me fuera interpuesta una querrela, que no prosperó y en la que me solicitaban algo así como doce o quince millones de indemnización. Todo, porque el que suscribe, una vez más, no quiere replegarse a una voluntaria ley del silencio.

Pero ciñéndonos a hechos muchos más actuales, ahora resulta que el ínclito señor

Fernández, nos ha salido un fiel seguidor de *Hipócrates*. Y si no, sigan ustedes leyendo.

Estaba un servidor, con motivo de la reciente intoxicación de escolares en El Prat, al pie de la noticia. En un momento en que me encontraba en el despacho del director del colegio *J. Verdagué* terminando de pasar por teléfono un breve flash informativo, con destino a la agencia de noticias con la que colaboro, irrumpió en su interior un grupo de personas entre las que se encontraba el alcalde y también el tal señor *Fernández*. Mi sorpresa fue mayúscula cuando entre malos modos y similares palabras, (¿entienden lo de maleducado?), éste último me cortó prácticamente la comunicación. Segundos más tarde, casi llegamos a las manos, tras llamarle públicamente la atención sobre su comportamiento. El tal señor *Fernández*, que curiosamente era el único que allí daba órdenes y que además estaba extrañamente nervioso (¿por qué será?), recurrió a toda suerte de insultos barriobajeros para dar rienda suelta a su venganza de baja estopa. Pero lo que verdaderamente me llamó más la atención de este desagradable incidente, fue cuando intentó justificar su acción de echarme del despacho del director del centro de enseñanza (el único autorizado para hacerlo era obviamente el director y, desde luego, contaba con su permiso), pronunciando la frase de que "*estaba en juego la vida de muchos niños*". Así de irracional fue la justificación del señor en cuestión. O sea, que podemos deducir que el señor *Fernández*, al intentar cortarme el teléfono, estaba haciendo algo positivo en beneficio de la vida y salud de unos niños intoxicados. Sin duda, una curiosa receta, propia de un atípico discípulo de *Hipócrates*.

Manuel Dobaño

SERVEI D'INFORMACIO AL CIUTADÀ DEL PSC-PSOE

El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) ens ha comunitat que, a partir del mes de desembre posarà en funcionament un Servei d'Informació al Ciutadà a la seu del partit (carrer Urgell). Els dies de visites i les persones que atendran el públic seran:

— Setmana parell: dilluns, Cermerón; dimarts, Davia; dijous, Arcarons; divendres, Serret.

— Setmana senar: dilluns, Alcaide; dimarts, Claver; dijous, Montoya; divendres, Díaz.

Les hores de visites seran de 6 a 8 de la tarde excepte dimecres que hi haurà reunió de Grup Municipal.

Les responsabilitats de les persones que els atendran són: Cermerón: aigües, ecologia, educació i esports; Alcaide: obres i seguretat ciutadana; Davia: governació i serveis socials; Claver: ensenyament; Arcarons; governació i joventut; Montoya: treball, obres i serveis; Serret: treball i hisenda; Díaz: festeigs i cultura.

NOTA DE CONVERGÈNCIA SOBRE LES INTOXICACIONS

Malauradament en un dia tan sols de diferència, hi ha hagut dos fets remarcables que han alarmat l'opinió pública pratenca; ens referim sens dubte a les inundacions d'amplis sectors del núcli urbà d'El Prat i sobretot a la intoxicació d'un gran nombre dels nostres escolars.

En relació al tema de les cuines dels col·legis públics, voldríem recordar que en el Ple Ordinari de l'1 de març d'enguany, CiU va presentar una moció a fi d'investigar diverses actuacions no excessivament clares en el terreny de la creació, contractació i gestió de les cuines municipals. Aquesta moció, incomprensiblement, fou rebutjada amb els vots en contra dels grups municipals comunista i socialista, votant a favor els regidors de Convergència i abstenint-se els antics regidors de la UCD.

En el mateix Ple, i provocat certament per la citada Moció, la Conselleria Municipal d'Ensenyament presentà una proposta per a cedir a l'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi Públic Pompeu Fabra l'ús de la cuina municipal, que l'Ajuntament d'El Prat havia instal·lat en l'esmentat col·legi per un valor de cinc milions de pessetes, cosa que es reflecteix a l'Acta de la Sessió en els següents termes: "...solicitando la utilización y gestión de la cocina y menaje instalado por el Ayuntamiento en fechas recientes en el Colegio Público Pompeu Fabra, con el fin de mejorar la calidad y los precios de las comidas". Amb una evident renúncia de la responsabilitat pròpia de l'Ajuntament, els nostres regidors, com és de suposar, votaren en contra.

Però el que veritablement sorprèn és que el mateix Ajuntament havia publicat a través del Butlletí Municipal núm. 3, de data 3 de febrer de 1983, la notícia de la inauguració de les Cuines Municipals per als col·legis, com una instal·lació a càrrec del propi Ajuntament; és expressiu el següent paràgraf: "Aquest nou servei municipal ofereix totes les garanties de sanitat i el control de qualitat dels menjars per part dels pares". No podem més que denunciar les actuacions clarament sensacionalista del nostre consistori, que com en el cas que ens ocupa inauguren instal·lacions municipals amb categoria d'experiència insòlita, que després es cedeixen a tercers sense els adequats controls sanitaris i higiènics.

Si s'hagués acceptat la investigació proposada pels nostres regidors, almenys l'actuació municipal hauria estat presa amb més coneixement de causa, però això no fou possible; ho lamentem sincerament.

Tot i la ràpida recuperació de tots els afectats cal considerar un avís molt seriós, alhora que exigim una vegada més una investigació de tots els fets, car l'Ajuntament no pot defugir de les seves responsabilitats.

El Consell Executiu de Convergència

COMUNIDAD EDUCATIVA Y PARTICIPACION

La escuela, aunque lentamente, camina hacia la gestión compartida para todos los sectores que integran la comunidad educativa, padres, profesores, alumnos y personal no docente.

Algunos estamos en esta tarea impulsora desde hace tiempo, que llevará a la escuela al lugar, que siempre debe tener en la sociedad, ya que desde ella será posible los cambios cualitativos que necesita nuestro país. Es necesario llegar en la comunidad escolar a una totalidad, en la que los padres, profesores, alumnos, entorno social se sientan imbricados y protagonistas del cambio educativo. Por eso el global del trabajo social, las decisiones que marcan esa dirección, el control de lo que se hace, ha de corresponder al colectivo en su conjunto y asumir esa línea de progreso. Y en esa dirección, padres, profesores y alumnos, no se pueden seguir mirando los unos a los otros como competidores en no sé bien qué pugilato. Es preciso que se miren y actúen como lo que en realidad son: cooperadores de una gran tarea común.

La escuela no es un mundo extraño que se desarrolla autónomamente con unas reglas y unos sistemas alejados totalmente de la realidad, sino que es un reflejo de la sociedad en que está inmersa.

Pero esto que es un realidad indiscutible a nivel general de la evolución de una sociedad, no es tan cierto cuando se observa alguna escuela en relación con el medio inmediato que la rodea.

La escuela siempre ha ido a remolque de la sociedad y muchos pensamos que debería ir por delante, aunque nos conformaríamos con que evolucionase al unísono y esto sólo es posible si la valla que rodea al colegio deja de ser un punto de separación para convertirse en un cauce fluido y de doble dirección con el pueblo, con el barrio con la ciudad en que está inmersa.

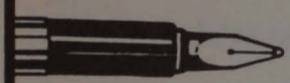
Todos los elementos que componen la comunidad educativa deben participar y colaborar para que la escuela avance, no sólo en una transmisora de cultura, sino también crítica, vivencial, insertada en el medio, renovadora y participativa.

En la actualidad, muchos padres tienen una preocupación superficial por la enseñanza. Les preocupa sólo las necesidades más primarias: tener un puesto escolar y que el hijo pase los cursos con sus notas aprobatorias.

La educación de nuestros hijos es algo mucho más amplio que eso, hay que seguir con rigor la peripecia escolar e interesarse por sus problemas en general y esforzarse por comprender estos problemas y ayudar al profesor, no sólo como un señor que está detrás del pupitre para diligenciar las notas del niño. En suma, hay que corresponsabilizarse de la educación de nuestros hijos. Y con ello lo que hablo, de cooperación, integración, labor común en favor de la escuela, quedaría en un simple recitado si faltase la voluntad de entenderse recíprocamente "Padres y Maestros". Tienen que desaparecer todos los malentendidos y distanciamientos, existiendo un verdadero diálogo entre todos los componentes de la comunidad educativa, sereno y sincero.

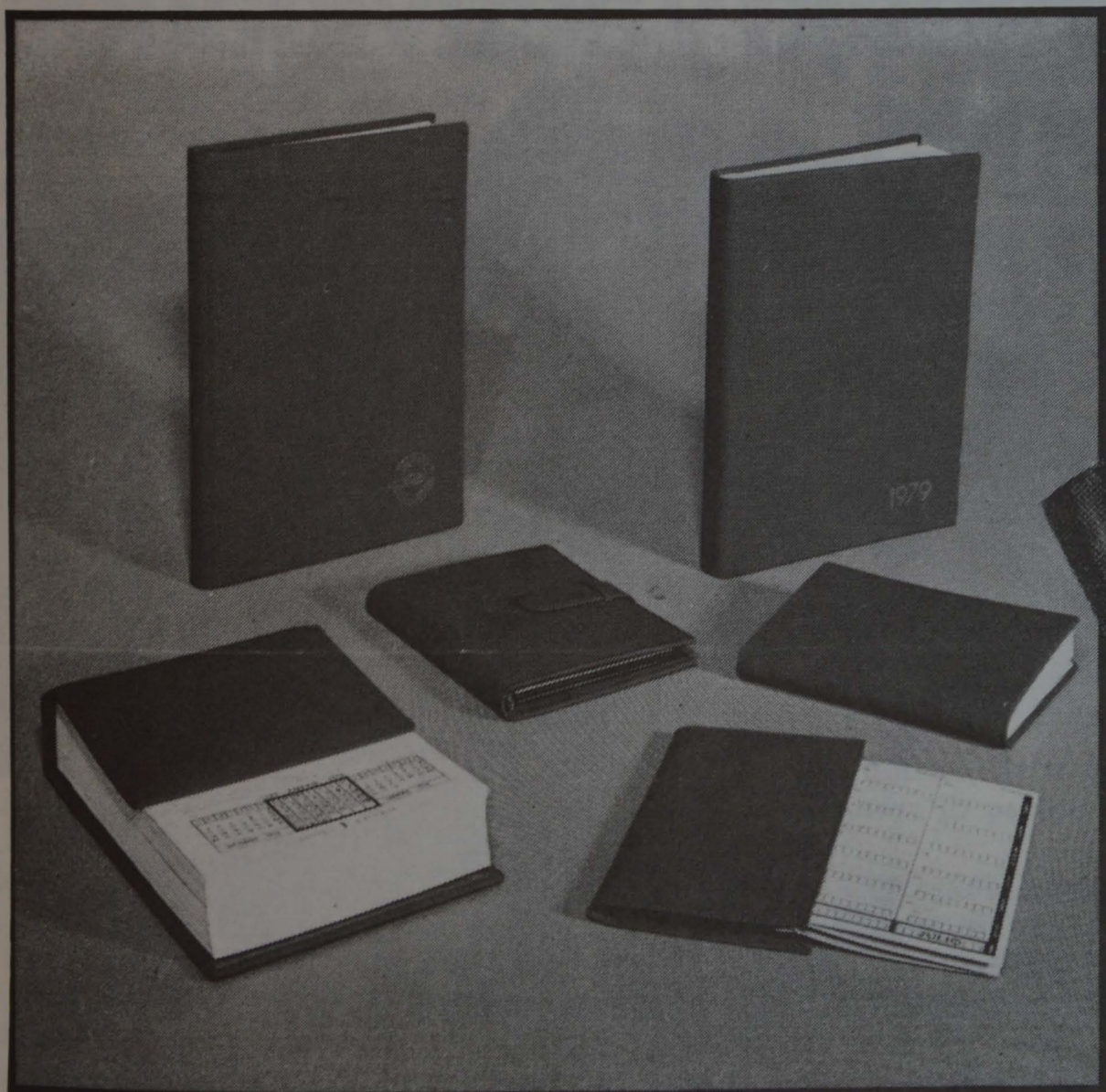
Como miembro de un Consejo Escolar hago estas reflexiones, que desearía sirvieran solamente para eso que todos, estoy seguro, deseamos. El entendimiento de todos los que formamos la Comunidad Educativa padres, profesores, alumnos y personal no docente.

Juan Cermerón Soria
Miembro del Consejo Escolar
C.P. Menéndez y Pelayo.
Regidor del Magnífico Ayuntamiento
P.S.C. (P.S.C.-P.S.O.E.)

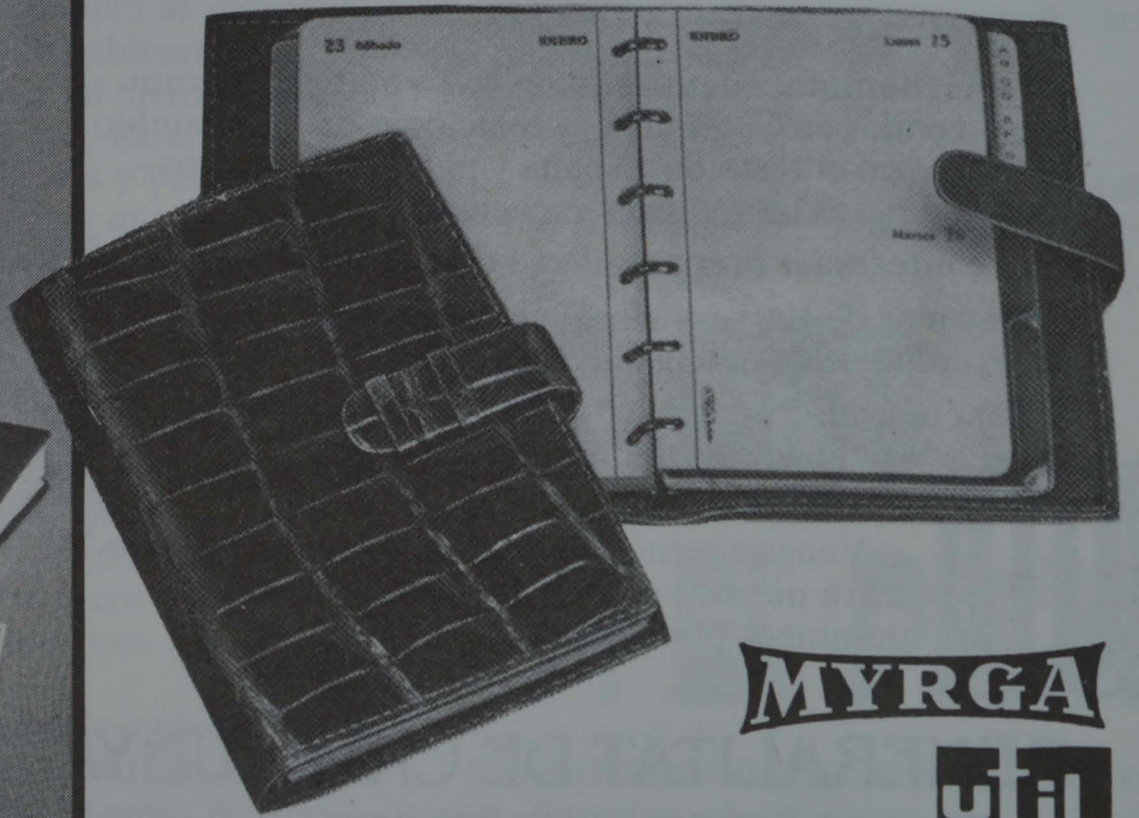
a **SERVEI SECRETARIA**

podreu triar!

agenda
finocam

Querfo

MYRGA

**util
graf**

CASTILLA 27
T. 3793749
EL PRAT

SERVEI SECRETARIA

Miembros de las Asociaciones de Péritos y Tasadores de Seguros y de la Asociación Nacional de Peritos Judiciales

GABINETE TECNICO PERICIAL

GUBEL

TASACIONES DE TODA CLASE DE SINIESTROS

Plaza Cataluña, 25-26
Teléfono 379 38 96

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

munat
SEGUROS GENERALES

- AUTOMOVILES (Obligatorio, Todo riesgo, Terceros, Ocupantes)
- INCENDIO ● ROBO
- ACCIDENTES INDIVIDUALES
- RESPONSABILIDAD CIVIL GENERAL
- COMBINADOS DE HOGAR

Plaza Cataluña, 25-26 - Teléfs. 379 41 45 - 379 38 96 - EL PRAT

**TALLERES
TERAN**

REPARACION GENERAL DEL AUTOMOVIL

MECANICA - CHAPA - PINTURA

SERVICIO DE GRUA PERMANENTE

Av. del Canal, 182 - Tels. 3794145 - 3791248

EL PRAT DE LLOBREGAT

TRAMITACION DE SINIESTROS A COMPAÑIAS ASEGURADORAS

Oficinas de Bienestar Social

72 campos de trabajo y actividades para ir de vacaciones.

La Generalitat cuenta con un buen número de campos juveniles en Catalunya –y relaciones de intercambio con otros en el resto de España y países extranjeros– para que pases las mejores vacaciones.

¿Te interesa ir preparando ya las del año próximo?

Hay más de 100 servicios de la Generalitat –tan útiles como éste– que están a su disposición.

Para más información contacte con la Oficina de Bienestar Social más próxima a su domicilio.

Venga a vernos y hablaremos. Siempre encontrará nuestra puerta abierta. Incluso los domingos por la mañana.

GENERALITAT DE CATALUNYA

Departament de la Presidència
Secretaria d'Afers Interdepartamentals

Oficinas de Orientación de Bienestar Social
Singularlín
C/. Singuerlín, 51, bajos
T. 392 07 11
Sta. Coloma de Gramenet

Santa Coloma
Av. Generalitat, 57 bajos
T. 386 54 04
Sta. Coloma de Gramenet
Sant Boi
C/. Bonaventura Aribau, 11
T. 654 36 11
Sant Boi de Llobregat

Bellvitge
Av. America, 111, ent. 11
T. 336 51 62 - 336 54 03
L'Hospitalet de Llobregat
Llefià-La Salut
Av. Marqués St. Mori, bl. 23,
núm. 133, local 2
T. 399 55 11 - Badalona

La Mina
C/. Saturn, 2, 11
T. 381 00 08
Sant Adrià de Besòs
El Prat
C/. Girona, 103, bajos
T. 370 00 12
El Prat de Llobregat

La Guineueta
C/. Lorena, 57-59
T. 359 18 54
Barcelona
Sant Ildefons
C/. Acacia, 4, bajos, 311
T. 375 37 54
Cornella de Llobregat

Can Oriach
Ctra. Matadepera, 10, bajos
T. 716 87 54
Sabadell
Creu de Barberà
C/. Padre Feijoo, 55
T. 711 95 11
Sabadell

Lloreda-Sant Crist
Rambla Sant Joan, 621 loc. 1
T. 399 54 11
Badalona
La Verneda
C/. Maresme, 286
T. 314 61 11 - 314 62 00
Barcelona

El Reval
C/. Sant Pau, 46
T. 302 36 74/03
302 35 34/82 Barcelona
El Carmel
C/. Llobregis, 171
T. 357 01 04 - 357 09 54
Barcelona

Zona Franca
C/. Miseria, 8, bajos
T. 332 54 54 - 332 56 54
Barcelona
Puñils Casas
Av. Maresme, 66
T. 334 09 58
L'Hospitalet de Llobregat

Ciutat Meridiana
C/. Les Agudes, núm. 32
T. 359 17 04
Barcelona
El Besòs
C/. Maresme, 96
T. 307 02 12
Barcelona

AGRADECIMIENTO

Sr. Director de DELTA:

Apreciado Amigo:

Me permito molestar su atención, con el ruego de que publique estas líneas en su sección de Cartas al Director.

Ante todo permítame expresarle nuestras más expresivas gracias por el artículo publicado en el número del mes de octubre de esta revista, que Vd. tan dignamente dirige. En nombre de nuestra Asociación le transmito nuestro sincero agradecimiento por su interés.

Expresado esto, desearía dejar constancia de la colaboración recibida en todo momento por el personal del Mgn. Ayuntamiento de El Prat, en general y particularmente en las personas del Ilustre Sr. Alcalde, Sr. Vaccaro, Arquitecto Municipal, Jefe de la Guardia Urbana y por todos quienes desde los primeros pasos nos apoyaron y facilitaron nuestra labor, en la medida que les fue posible.

Deseamos sirva este testimonio como reconocimiento público a estas y tantas personas que se preocupan por el bienestar futuro de estos SERES maravillosos que son nuestros hijos minusválidos.

Agradecido de antemano por su colaboración, le saluda y queda a su disposición, atentamente.

Manuel Casalprim
Vicepresidente primero de la Asociación
Empleados de Iberia
Padres de minusválidos

CARTA ABIERTA AL SR. DON LUIS TEJEDOR Y LA ASOCIACION DE VECINOS SANT JORDI

Señores asociados, es muy grande el cúmulo de acusaciones que se vierten en su escrito publicado en DELTA núm. 61 sobre el Sr. D. José Fernández, miembro del consistorio actual.

No me corresponde a mí investigar si son o no ciertas dichas acusaciones, y aténganse a las consecuencias.

Si son ciertas, es excesivo el descaro del Sr. Fernández para que pueda seguir en su sillón, porque estaríamos en el período de 1936 a 1975.

Por las circunstancias del destino estamos en 1983 y si estamos en el segundo caso, esto no se puede tolerar.

Para que mi carta sea más imparcial, debo aclarar que no pertenezco a la mencionada asociación, ni a partido político alguno. Soy un vecino de este querido pueblo el cual se siente indignado por un partidismo político.

Sr. Tejedor: pienso que es Vd. a quien corresponde averiguar los hechos mencio-

CARTA A QUIEN PROCEDA

HACER PRAT

Amigo lector:

Uno se siente reconfortado cuando observa que un grupo de jóvenes pratenses dedica todo su esfuerzo e ilusiones a la difícil tarea de reconstruir la historia de nuestra comunidad. Si bien es cierto que El Prat se ha convertido en no muchos años en una ciudad con más de 60.000 habitantes, perdiendo todo su bucólico encanto y las vivencias propias de las pequeñas poblaciones, no es menos cierto que ahí están los jóvenes del "G.E.P." (Grup d'Estudis Pratencs) para dar testimonio de todo aquello que ya es historia. Ellos siguen trabajando incansablemente, con escasos medios, hurgando en el pasado y completando la tarea que unos Codina, Roigé, Colominas, Pujol y otros empezaron.

Hace pocas fechas hemos tenido un testimonio vivo de su labor: la inauguración de una exposición retrospectiva del viejo Prat. Un trabajo acabado, una síntesis acertada y precisa de la historiografía local. Estudio sociológico, agrícola, arquitectónico, histórico y político de este entrañable pueblo que nació en una encrucijada de caminos.

Nos alegra que a filo de clausurarse la exposición, ésta haya tenido un rotundo éxito de organización y de asistencia. Muchos pratenses, más de los que se esperaban, han pasado el umbral de la misma para adentrarse por el sendero de nuestra pequeña historia.

Deseamos a estos jóvenes valores que sigan sin desmayo por el camino trazado y que El Prat a través de sus autoridades, estamentos oficiales, entidades y ciudadanos, sepa, entre todos, darles el aliento y colaboración necesaria para que puedan seguir tan meritoria labor.

Esto es hacer PRAT en mayúscula ...

Jaume Monés i Albet

nados y proceder en consecuencia, pero deseo exponer unos cuantos puntos contrarios a este partidismo:

a) Don Luis, es Vd. el alcalde de todos los pratenses, los nacidos aquí, los venidos de fuera y los que habitamos en este territorio de 32 kilómetros cuadrados de extensión.

b) Sr. Tejedor: desde el día que salió elegido regidor de este pueblo se convirtió Vd. en paladín de 65.000 habitantes.

c) Sr. Alcalde: como tal ejerce el derecho sobre los estudiantes, amas de casa, albañiles, médicos, tenderos y para no olvidar a ninguno, a todos los que habitamos en las tierras que van desde el río al Remolar, desde la Ribera al mar.

d) Nuestra primera autoridad debe dar ejemplo de imparcialidad fuera de todo partidismo político, porque no es miembro de ningún partido en su calidad de alcalde, sino el alcalde de esta población.

Pues bien, si Vd. se comporta conforme a estos puntos, debe exigir a su consistorio que haga lo propio, que para tal lo elegimos.

Por lo tanto pido, en mi nombre y en el de todos los que me quieran respaldar con esta carta y que puedan ponerlo de manifiesto por el procedimiento que deseen, lo siguiente:

1) Averiguar si las palabras dichas por el Sr. Fernández son ciertas.

2) Que en el caso de que así sea, dicho Sr. no debe permanecer ni un momento en su puesto, ya que Vd., él y los demás que

componen el consistorio actual, deben su entrega completa al pueblo y no a un partido.

3) Que esta actitud de su compañero de trabajo y de partido sirva de ejemplo de lo que no debe hacer una persona que se debe al pueblo.

4) Que no queremos un castigo para el Sr. Fernández, sino la retirada de su cargo ya que su mentalidad no podrá cambiarse con una amonestación.

Atentamente,

Félix Santaolalla

30 DIES

A EL PRAT

INAUGURACION DE LOCAL.— La familia Tarrida, ampliamente conocida en nuestra población, inauguró el día 29 de octubre un nuevo local para su popular establecimiento de bebidas. "Cal Pere", cuyas actividades datan de 1.924 fecha fundacional, es un acreditado lugar muy concurrido por los pratenses. Les deseamos toda suerte de éxitos en su nueva empresa.

30 DIES A EL PRAT

¡POR FIN NACE LA AGRUPACIÓN FOTOGRAFICA PRAT!

La mayoría de los aficionados a la fotografía de nuestra localidad sabemos lo primitiva que era la idea de crear una Agrupación Fotográfica en El Prat, pero hasta el momento, sólo era eso, una idea.

A principios del año en curso, un grupo de aficionados que estábamos realizando diversas actividades fotográficas, decidimos intentar poner en práctica esa idea en vistas del gran interés que existe por este Arte que es la Fotografía.

El primer objetivo era conseguir un local que acogiera a todos los aficionados, donde poder intercambiar conocimientos, opiniones y participar en diversos tipos de actividades para las cuales también se buscaba una subvención.

Ayudados por un conjunto de interesados en la creación de la Agrupación, conseguimos por medio de la Consellería de Cultura del Magnífico Ayuntamiento de El Prat, una gran colaboración, al facili-

tarnos dicha subvención y un local ubicado en "las golfas" del Casal de Cultura (antigua Escuela de Dibujo), el cual constará de sala de reuniones, oficina y laboratorio.

Actualmente se está acondicionando el antedicho local y a su vez, se está tramitando la Inauguración de la Agrupación, que se espera se realice en una fecha no muy lejana y de la cual se notificará con antelación.

El grupo de aficionados que ha puesto en práctica la idea de la creación de la Agrupación Fotográfica Prat, nos hemos formado como Junta Provisional, la cual está realizando todas las gestiones burocráticas necesarias para su puesta en marcha y los componentes de la misma son, según la fotografía adjunta, de izquierda a derecha, el Delegado de Cursos Fotográficos Luis García, el Delegado de Biblioteca Víctor Lopezosa, el Secretario Antonio González, el Delegado de Laboratorio y Material Joaquín Aranda, el Subsecretario Angel Ventura, el Presidente José Manuel Benet, el Tesorero Ulises Vázquez, el Vicepresidente Juan José Pérez, el Delegado de Concursos José Lloret y el Delegado de Proyecciones y Exposiciones Juan Ant. Ayllón, faltando el Delegado de Actividades Sociales Fernando Vecino.

Este artículo tiene también intención de conseguir la aceptación máxima de todos los amantes de la Fotografía y esperar una futura colaboración en la misma.

Antonio González Jiménez

DOS ARTISTES OLOTINS A EL PRAT

A la sala d'art Josep Bages ha restat oberta al públic una exposició d'olis dels dos artistes d'Olot Xavier Viñolas i Josefina Coderch.

Xavier Viñolas ens ofereix una forma sincera i optimista d'incloure els colors en els seus paisatges d'ampla alegria, plens d'aire i espurnes de colors vius que dancen sobre el fons ferm de tons grisos i violetes, cridant als ulls i a l'esperit de l'espectador.

Josefa Coderch situa noies reposades amb una reflexió misteriosa que es barregen amb els escenaris naturals.

Elegància de colors i situacions amb tons suaus que es difuminen amb tendresa insinuant un assossegat neo-impressionisme.

En definitiva, una mostra de dues maneres de treballar l'oli molt definides i personals, que representen dignament l'escola de belles arts d'Olot i la seva tradició paisatgística.

Sucesos

AMENAZA DE BOMBA.— El pasado día 28 de octubre y en el chaflán de las calles Fernando Puig-Mauricio Vilomara una persona no identificada arrojó una bolsa debajo de un coche allí estacionado. El propietario del vehículo inspeccionó dicha bolsa y al darse cuenta de que tenía un sonido metálico avisó a las autoridades dada la forma sospechosa en que fue depositada en dicho lugar. Se personaron inmediatamente varios coches de la Policía Municipal y Nacional. Después de previas y cautelosas prospecciones, fueron avisados los artificeros de la Policía Nacional, quienes comprobaron que, afortunadamente, se trataba de una falsa alarma, ya que la mencionada bolsa contenía una fiambra y viandas. El hecho ocurrió por la noche, lo que dio aparatosidad al acontecimiento, llegándose incluso a desviar la circulación por aquel tramo de la calle Mauricio Vilomara.

UN CADAVER EN LA PLAYA.— El pasado día 7 de noviembre y con motivo del fuerte temporal que inundó de agua nuestra población, se encontró en la playa de El Prat el cadáver de un joven de unos 27 años de edad. Apareció vestido con pantalones de pana negros, en mangas de camisa y completamente descalzo. Presentaba un profundo golpe en la frente. El cadáver fue descubierto alrededor de las 11 de la mañana por la Brigada de Obras y Limpieza del Ayuntamiento. Después de realizar las pertinentes averiguaciones se supo que el joven se llamaba José Rodríguez Jiménez, que era vecino de Terrassa y que la causa de su muerte no fue el haberse ahogado sino un derrame cerebral.

INCIDENTE.— El día de las intoxicaciones escolares, estando el Corresponsal de la Agencia E.F.E. Manuel Dobaño cubriendo la información telefónicamente en el despacho del Director del Colegio J. Verdager, irrumpieron en el interior del local un grupo de personas, entre ellas el alcalde de la población y el teniente de alcalde Sr. Pepín Fernández. Este último, y no precisamente con buenos modos, cortó la comunicación que estaba efectuando el compañero Dobaño. Al llamarle la atención públicamente el Corresponsal de Prensa al Sr. Fernández por su manera de actuar, se inició una lamentable trifulga en la que si no intervienen algunos de los presentes hubiese llegado a mayores.

LA RENFE TRANSFORMARA UN PASO A NIVEL.— Según se nos informa, RENFE y el Ayuntamiento de El Prat, de común acuerdo, están estudiando un proyecto para construir un nuevo paso a nivel elevado en la calle Mayor. Con ello se eliminaría la peligrosidad que entraña el actual, que ha conseguido la triste fama de ser uno de los puntos negros más importantes de España.

XÈ ANIVERSARI DE LA INAUGURACIÓ DEL NOSTRE ESTATGE SOCIAL 1973-83

PROGRAMA D'ACTES

Del 27 de novembre al 4 de desembre: Exposició de fotografies, estandards, trofeus, medalles i altres objectes de la societat actual i de les anteriors.

Aquesta exposició tindrà lloc a la Sala d'Art Josep Bages de la Torre Muntades.

Horari: Els dies feiners de 6 a 8 de la tarda, els dilluns està tancat; en dies festius de les 11 del matí a les 2 de la tarda i de 6 a 8 de la tarda.

Dia 3 de desembre:

A l'Església Parroquial Sant Pere i Sant Pau a les 10 de la nit, concert a càrrec de la Coral "La Ginesta", de la Granada del Penedès. Director: Joan Sàbat.

Dia 4 de desembre:

A l'Església Parroquial Sant Pere i Sant Pau a les 11 del matí, missa cantada per la nostra Coral en memòria dels cantaires i socis traspassats.

La Junta

ADEU

Et vàrem dir adéu de la manera que sabem, cantant. Però l'angoixa de la teva pèrdua omplia els nostres ulls de llàgrimes i trencava les veus que, en tantes ocasions, tu havies acompanyat.

Hem fet el primer assaig després de la teva mort i ningú no ha dit res, però jo sé que tampoc res no era igual. Tothom mirava aquella cadira buida, que sempre ho estarà, i callava.

On són aquells llargs cabells arrissats que t'havíem d'aixafar perquè no ens fessin pessigolles? On és aquella blanca figura que feia capella amb tots nosaltres?

Tot ha caigut al sac sense fons tan poc anhelat per ningú.

Mentrestant, els nostres cors sentiran la teva fatal partida i enyoraran la teva presència, sempre...

S.C.R. "Lo Llobregat de les Flors"

EL PRAT, ZONA CATASTROFICA

Per acord de la Comissió Municipal Permanent, El Prat sol·licitarà la declaració de zona catastròfica degut a les greus conseqüències que les darreres inundacions han ocasionat a la vila. Lluís Tejedor, alcalde del poble, indicà que la sol·licitud es faria al Govern Civil, Estat i Generalitat. La decisió fou presa després de la reunió d'alcaldes a la Federació de Municipis en la qual es decidí declarar zona catastròfica totes les poblacions afectades pels darrers aiguats.

Tejedor informà que aquesta era la quarta vegada en tot l'any que El Prat s'inunda resultant un gran nombre de zones molt afectades. El fet que fins ara no hi ha hagut cap tipus d'indemnització també ha influït en la petició de la declaració feta pel Consistori.

TROFEU "BAIX LLOBREGAT" DE CINEMA AMATEUR

XI CONCURS LOCAL A EL PRAT

Sessions de projecció:
Dies 12, 13 y 14 de desembre a dos quarts de deu de la nit al Casal de Cultura.

Sopar de Cloenda:
Dia 16 de desembre al Restaurant Casas.

Ajuntament d'El Prat
Conselleria de Cultura

PATROCINA I COL·LABORA: Kodak, S.A.

PREMI DE PERIODISME "PRESIDENT MACIÀ"

Convocat per Esquerra Republicana de Catalunya

El dia de Nadal farà 50 anys que va morir a Barcelona Francesc Macià i Llussà, artífex de la restauració de la Generalitat de Catalunya l'abril del 1931 i President d'aquesta institució des d'aquella data fins a la seva mort. Ajudar a fer conèixer a les noves generacions la seva gran figura és una de les millors formes de retre homenatge a la seva memòria. Amb aquesta finalitat Esquerra Republicana de Catalunya, el partit que ell va fundar, convoca el Premi de Periodisme "President Macià", d'acord amb les següents

BASES

1. El premi serà de 50.000 pessetes i no podrà quedar desert.

2. Podran optar al premi els articles que sobre la figura del President Francesc Macià s'hagin publicat des del 1er. d'octubre del 1983 fins al 31 de gener del 1984. Els articles han de constituir una aportació interessant al coneixement o a la divulgació de la vida i de l'obra del President.

3. Els articles hauran d'haver estat publicats en llengua catalana en qualsevol diari o revista de venda al públic.

4. El termini de recepció dels treballs acabarà el 3 de febrer del 1984.

5. La presentació dels treballs es farà mitjançant el lliurament d'un exemplar de la publicació on l'article hagi aparegut a Esquerra Republicana de Catalunya, "Premi President Macià", carrer Villarroel, 45, entresol, Barcelona-11.

6. La composició del jurat serà comunicada oportunament i el veredictes es farà públic el dia 20 de febrer del 1984.

30 DIES A EL PRAT

REPRESENTACIÓ DE «YERMA» PEL GRUP KADDISH

El dia 4 de novembre va tenir lloc la primera exhibició de l'obra de teatre representada pel taller d'actors d'El Prat anomenat Kaddish, amb el títol de "Yerma" de l'escriptor F. García Lorca, al Casal de la Joventut. Aquest grup d'autors la representaran fins el dia 27 del mateix mes (divendres, dissabte i diumenge de cada setmana) amb la realització d'un col·loqui entre protagonistes i públic per tal d'apropar els dos grups i poder exposar així els seus respectius punts de vista i observacions.

"Yerma" ha estat representada per un total de 24 actors en un espai un tant reduït, ja que el local no disposa de la suficient capacitat per a poder albergar els nombrosos actors i públic habitual; però, tot i així, han aconseguit l'assistència d'un 89,5% de públic comparat amb d'altres obres realitzades (xifra que es pot donar com positiva a l'hora de comptabilitzar resultats).

Cada representació era introduïda per la lectura d'un escrit en prosa de l'autor, en García Lorca, llegit pel director del taller en Josep Costa, informant sobre l'autor i les circumstàncies que voltaven la producció de la seva obra (acte que ve sent habitual a cada obra conjuntament amb l'ofertament de vi de moscatell en porró).

Per poder conèixer una mica més a fons a aquest grup, es pot anar a les seves arrels (exposades pel seu cap, en Costa) que daten de 8 anys enrera fins ara, formant un taller d'actors reunits en el local cedit pel Casal de la Joventut on realitzen els preparatius, cursos d'expressió corporal i representacions finals de les obres, ja que no tenen els suficients mitjans econòmics per poder moure's en llocs més espaiosos.

Però, amb tot i això, cada mes i mig o cada dos mesos posen en escena una obra

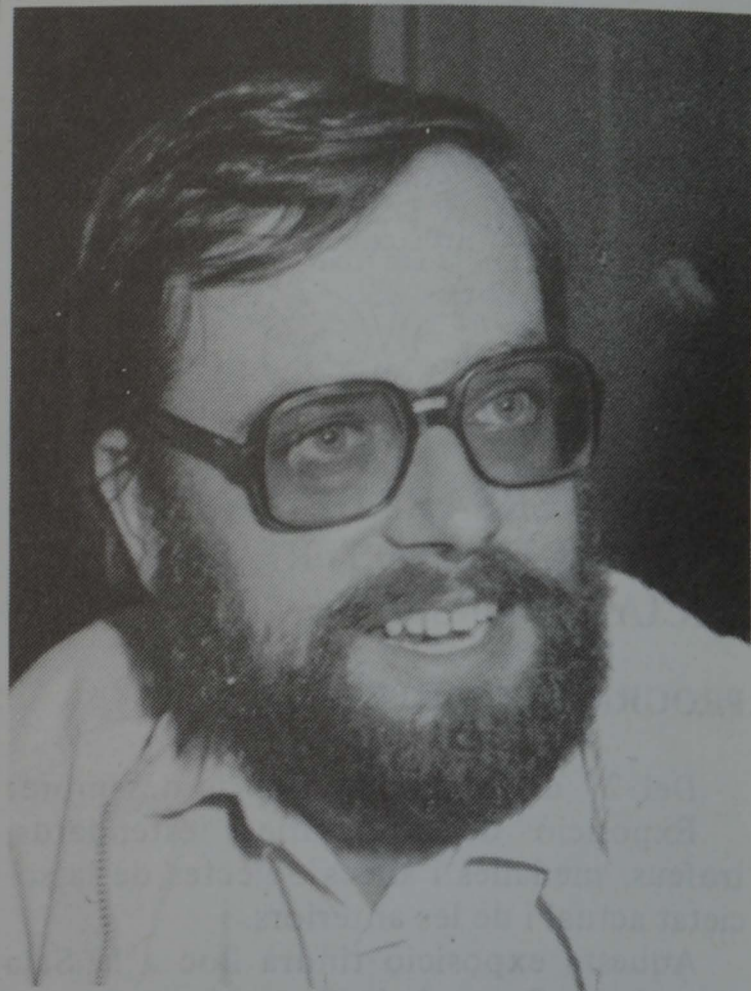
de diferents autors cada cop (no tenen cap predilecció en aquest sentit), ja que el que pretenen és fer un teatre estable a El Prat, de continuïtat al que la gent del carrer pugui arribar fàcilment i estigui al seu abast cada cop que ho desitgi (dins d'un determinat espai de temps). Més, en Costa, diu que es tracta d'un taller obert a tothom que vulgui tenir una oportunitat en aquest camp (hi han passat unes 130 persones al llarg dels 8 anys). Però del que no està d'acord és amb el poc interès que existeix per part de la representació oficial del poble i dels mitjans informatius d'aquests respecte al teatre ja que, segons ell, el teatre està bastant oblidat i gairebé s'ha ignorat sempre quan es tindria de tractar d'ajudar-lo per tal d'aconseguir millores tècniques i econòmiques (reben una petita subvenció de l'Ajuntament i una altra del Casal) per poder desenvolupar-se amb més lleugeresa sense deixar de ser el que pretenen: ser un teatre d'actors on es valori l'actuació dels protagonistes i no els complementos (com poden ser el vestuari, el decorat...).

Actualment el grup consta d'un total de 34 persones (la gran majoria d'El Prat) amb una constant entrega al seu treball i d'un públic assidu de la nostra població i també de Barcelona al que es pot sumar la gent que hi assisteix depenent de la temporada que sigui, de l'obra de què es tracti, dels que actuen...

Per finalitzar es pot dir que tenen establertes les obres que realitzaran la temporada vinent, conjuntament amb la projecció d'un audio-visual de la Història de la Literatura del s. XX que es muntarà cap el febrer del proper any.

Begonya Garcia i Batllori

RAMON FONT PUNTUALITZA

La tan famosa dita castellana: "En martes y 13, ni te cases ni te embarques", és coneguda per gairebé tothom, els supersticiosos i els que no ho són, aplicada a qual-sevol fet succeït en aquesta data i arribat a la fi fatídicament.

Faig referència a aquesta frase per parlar, precisament d'un succés esdevingut el dimarts 13 del passat mes de setembre, quan, en Ramon Font, professor de català a l'escola de Sant Cosme i Sant Damià, simpatitzant del PSUC i col·laborador de diferents entitats culturals realitzades a El Prat i L'Hospitalet (bàsicament), va ser reduït i posteriorment detingut en el seu domicili de L'Hospitalet a les dues de la matinada, culpats d'estar relacionat d'alguna forma amb l'organització terrorista GRAPO.

Aquest fet va finalitzar una setmana més tard, quan i a la vista de no tenir validesa les proves acusatòries de què el feien responsable, el van alliberar a Madrid, el dia 21 del mateix mes.

Per poder informar més detalladament dels fets ocorreguts en aquell període de temps i saber el que de veritat (i no els comentaris que se solen dir pel carrer) va succeir, així com per assabentar-nos de la situació en la que es troba ara el nostre protagonista, ens hem posat en contacte amb ell i gràcies a aquesta xerrada, hem pogut conèixer tota la veritat sobre aquest llastimós cas.

El primer que ens va explicar va ser el moment de la detenció, conjuntament amb la d'un amic seu, com sospitosos d'estar vinculats directament o indirectament a l'esmentada organització GRAPO o al P.C.R., així com per relacionar-se amb una antiga militant d'aquell grup armat (relació i vinculació que foren anul·lades des de l'instant en què van veure que tan sols eren veïns i els papers robats pertanyien a la noia). Un cop van ser reduïts a la força, van

30 DIES A EL PRAT

ser conduïts a la comissaria de Via Laietana de Barcelona i allí van ser sotmesos a un interrogatori constant, realitzat baix l'exponent d'arribar a sentir-se maltractat tant físicament com psicològicament, fins el següent divendres, dada que vol constatar per coincidir amb la realització —tant a L'Hospitalet com a El Prat— de les mobilitzacions realitzades per diferents grups de persones en les que formaven part: professors, alumnes, algunes agrupacions polítiques i fins i tot van donar proves de preocupació, personalitats de l'Ajuntament (el mateix batlle es va entrevistar amb en Ramon, un cop alliberat).

Aleshores, i sota un clima constant de tensió per part de l'entrevistat durante tot el temps que es va trobar detingut, va ser dut davant de l'Audiència Nacional, per la qual cosa va ser transportat fins a Madrid el dia 21. Les declaracions realitzades per en Ramon, durant l'interrogatori van ser: relacions amb una presumpta ex-membre del GRAPO; tinència de papers que fan menció a l'abans sotsdita organització, i una trucada que havia de realitzar la noia a en Ramon Font (cosa que no es va dur a terme).

Aquí és, on per fi, es va concloure el conflicte que va defensar l'advocat en Marc Palmés a Barcelona, davant el jutge d'instrucció i en Fernando Salas, a Madrid, concedint-li la llibertat sense càrrecs i que va

sotmetre una persona senzilla, normal, que actualment s'està recuperant del mal psicològic (a part del físic) favorablement gràcies al suport rebut en tot moment, per part dels seus amics personals (on va veure veritablement fins on pot arribar l'amistat d'aquestes persones), com per l'ajut moral dels pobles que més prop han viscut aquest fet, per sort ja passat i que, segons paraules seves: "no em podia imaginar la reacció que hi ha hagut a nivell del Prat sobretot i de L'Hospitalet a diversos nivells perquè hi havia diferents maneres d'enfocar la qüestió i que ens ha vingut molt bé, al meu company i a mi, ja que si no hagués passat això, no sé pas com hauria acabat la història, que, segurament, hauria durat molt més".

En aquests moments, valora la possibilitat de debatre amb l'advocat la presentació de la querrela per mals i perjudicis un cop s'hagi realitzat el tràmit burocràtic de l'arxivatge oficial del cas, i aprofita l'oportunitat per a deixar constatat a qui llegeixi aquest escrit que: encara avui en dia existeixen formes indecoroses de repressió a la persona i que hi ha uns poders als qui pel fet de sortir una mica del quefer normal —menjar, treballar i dormir— en principi tens uns quants números perquè passi el que li ha succeït a ell, ja que es passa automàticament a ser sospitós.

Segueix dient: en aquest país, encara passen aquestes coses desgraciadament i impunement sense excusar el mal que t'han fet a la imatge i a la teva persona i ni tan sols demanar disculpes. Però —segueix—, crec que el meu cas pot servir per a què es tinguin en compte aquests errors i pugui ajudar en el futur a aquestes persones que, com ell, es troben de la nit al dia, en conflictes amb els que no tenen cap vinculació.

En Ramon Font, en ser-li demanada la seva opinió i la manera en què definiria l'organització GRAPO, va explicar que "jo tan sols coneixo el que he escoltat en els medis informatius, però tinc molt clar que aquest no és el camí adequat per a resoldre els problemes perquè —afegeix— ara i aquí, la solució a aquests ha de ser mitjançant els diàlegs i no emprant la força".

Així, doncs, s'ha dut a terme tot el procés judicial en la persona d'aquest company i amic nostre, que va ser acusat de "terrorista, nacionalista i fins i tot, de ser professor de català", per un assumpte del qual s'ha sortit lliure sense cap càrrec, però sí amb un conturbat estat psíquic, a causa de l'aplicació de la llei antiterrorista de la que ell sempre s'ha declarat en contra.

Begonya Garcia i Batllori

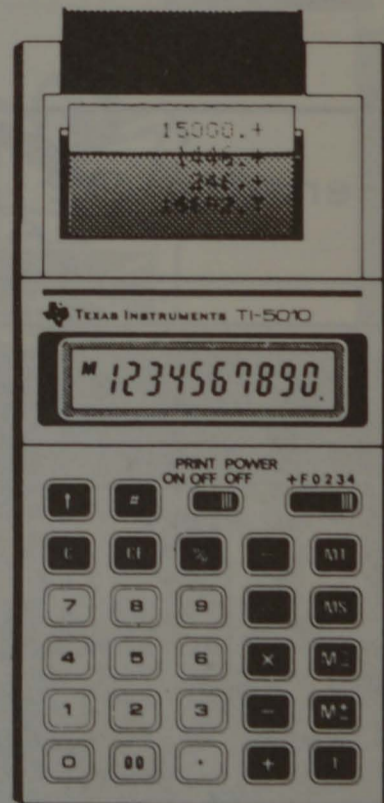

 SANYO

TEXAS INSTRUMENTS

CASIO

podreu triar!

CASTILLA 27
T. 3793749
EL PRAT

SERVEI SECRETARIA

PEDRO Sports

ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
 Accesorios, Reparaciones
 Cebos vivos para pesca
 Tramitaciones, Permisos Licencias

Calle Navarra, 4
 Teléf 370 08 02

EL PRAT DE LLOBREGAT
 (Barcelona)

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

PRAT SERVICIO

Avda. Virgen de Montserrat

REPARACIONES
 ELECTRODOMESTICAS
 FRIGORIFICOS
 LAVADORAS
 *
 VENTA DE
 RECAMBIOS
 *

ROSA RIBAS PARELLADA, 27
 TELEFONO 379 52 84
 EL PRAT DE LLOBREGAT

Avda. del Remolar

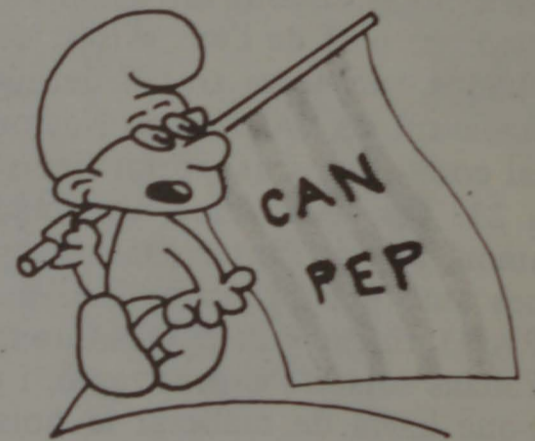
ESCUELA DE ARTES MARCIALES W. FARRES

Taekwon-do, Defensa personal,
 Gimnasia, Full Contact
 Light Contact

Clases especiales para niños y niñas
 Clases mixtas para adultos
 Horario: Mañanas y tardes

Plaza Pau Casals, 5 (frente Casal Municipal de Cultura)
 Teléfono 379 39 08 EL PRAT

menjars

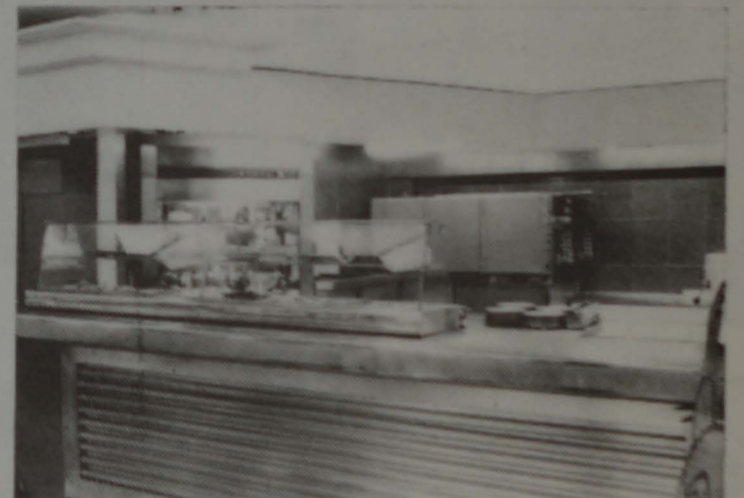
Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233 - Telèfon 379 13 24
 EL PRAT

MECAINOX, S. a.

METALISTERIA Y MECANICA
 INDUSTRIAL - CONSTRUCCION
 MUEBLES INOX PARA
 HOSTELERIA Y ALIMENTACION

Penedés, 92

Teléfono 379 06 20

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

SIEMENS

Ver y oír al mundo...
**Siemens VIDEOCORD
 FM 355 DE LUXE**

HEGAR RADIO

ELECTRODOMESTICOS - SONIDO E IMAGEN
 ARTICULOS DE REGALO - LISTAS DE BODA

Avda. Virgen de Montserrat, 115 - Teléfono 379 08 50
 EL PRAT DE LLOBREGAT

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO

SIEMENS

Ver y oír al mundo...
**Siemens VIDEOCORD
 FM 355 DE LUXE**

La Safi lanzada a la 1.ª Regional

Después de la décima jornada del pasado trece de noviembre, la SAFI ocupa la tercera posición del grupo VII de la II Regional, empatado con el segundo clasificado. El equipo que prepara Piguillem lleva hasta el momento una racha inmejorable, sobre todo en los cinco últimos encuentros en los que no ha cedido un solo punto. El principio de temporada, con una derrota ante el Hebrón, uno de los candidatos al ascenso y otra en el campo del líder, han sido los únicos resultados negativos del conjunto.

IMBATIBLES EN SU TERRENO

Los hombres de Piguillem, hasta el momento son imbatibles en su terreno y a pesar de ser nuevos en la categoría, salvo las dos derrotas antes mencionadas, ha sacado "tajada" en todos sus desplazamientos, con dos contundentes victorias ante Dom Bosco (1-3) y Sicilia (1-3). Los pratenses son los terceros del grupo en goles marcados y su defensa en idéntica posición, junto con el líder, con sólo 12 tantos encajados, por debajo del Guimerense y Hebrón.

La SAFI ha tomado la medida a la categoría y todos esperamos que su racha de victorias siga y que el ascenso a la Primera Regional pueda ser una realidad, más

en esta temporada en la que la ampliación de la Preferente hace esperar más facilidades del ascenso. Piguillem ha manifestado que espera consolidarse en la plaza actual y procurar sacar la ventaja máxima a sus rivales, para no tener que sufrir al final.

M. Gol - J. Margalef

CLASIFICACION DESPUES DE DIEZ ENCUENTROS

1. At. S. Martín	10	8	1	1	25	12	17	7
2. SAFI	10	7	1	2	22	12	15	5

PLANTILLA 1983/84

Porteros: Córdoba y Escribano. Defensas: Rafa, Pelaez, Descarrega (1), Carlos, Abós Campos y Manolín. Medios: Seldas (1), Amancio (4), Lico (2), Toni (1), Barona (5), Piñota y Pérez. Delanteros: Enrique (1), Edu, Casanovas (4), Gómez (3) y Faló. (Entre paréntesis los goles marcados por cada jugador).

PROXIMOS ENCUENTROS

20 Noviembre: SAFI-Penitentes; 27 de noviembre: Sta. Eulalia-SAFI; 4 diciembre: SAFI-At. Conca; 11 diciembre: Taxonera-SAFI; 18 diciembre: SAFI-Vallcarca.

FALLECIO LA MADRE DEL EX-PREPARADOR DE LA A.D. PRAT, MANRESA

El domingo día 13 de noviembre, en los prolegómenos del encuentro que la A. D. Prat celebró en su campo ante el Malgrat, se guardó un minuto de silencio, por el fallecimiento de la madre del ex-jugador y

ex-preparador pratense Fernando Manresa, actual preparador del C.D. Júpiter.

Los redactores de "DELTA" nos unimos a estos momentos de dolor de un hombre, que sin ser de nuestra población, dio todo lo mejor de sí en bien de la A. D. Prat tanto como jugador como preparador y fue en su periplo pratense todo un señor, tanto dentro como fuera de los campos de juego.

R.

Trofeos al mejor jugador y máximo goleador de la A. D. Prat

I TROFEO CRILENKA AL MEJOR JUGADOR DE LA TEMPORADA 83/84

Puntuación máxima después de 10 jornadas: 60 puntos.

Con 42 Jorba, con 36 Bartolo, con 33 Lozano, con 32 Blanco, 30 Damont, 29 Chipi, 28 Morató, Ballesteros, Valero y Gregorio, 26 Nuñez y 24 Domínguez.

I TROFEO MAPFRE AL MAXIMO GOLEADOR

Con 3 goles: Damont; con 2 Bartolo, Chipi, Ballesteros y Blanco; con 1 Pepe, Lozano y Zurita.

J. Margalef - Manolo G.

RESULTADOS A.D. PRAT

Farners 1 - A.D. Prat 2
 Rubí 1 - A.D. Prat 1
 A.D. Prat 2 - Puigreig 0
 R.C.D. Español 4 - A.D. Prat 2
 A.D. Prat 3 - Malgrat 0

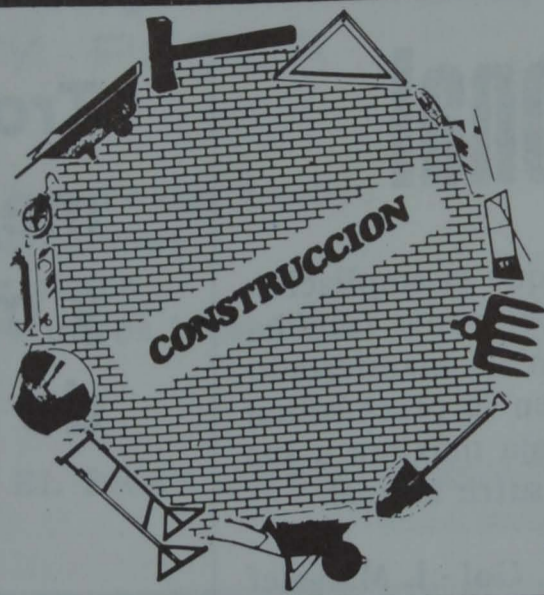
Próximos encuentros
A. D. PRAT

4 diciembre: Blanes - A. D. Prat
 11 diciembre: A.D. Prat-Cerdanyola
 18 diciembre: Masnou - A.D. Prat

metaleco s.a.

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Camino de Cal Pelut, s/n.
(frente Terlenka)
Teléfono 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS:
8'15 a 19 h. ininterrumpido

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

JUDO-NIPPON-PRAT

JUDO y JIU-JITSU

柔道
日本

DEFENSA PERSONAL

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos
INFORMACION DE 5 A 9

Castilla, 52-54
EL PRAT DE LLOBREGAT

Frankfurt **3** Granja
PUERTAS

Francisco Gallart Monés, 14-16
EL PRAT DE LLOBREGAT

ACADEMIA DE MECANOGRAFIA

Cármar

EL CERTIFICADO Y DIPLOMA DE MECANOGRAFIA Y
TAQUIGRAFIA QUE SE OBTIENE EN ESTA ACADEMIA,
PREVIO EXAMEN FINAL, ESTA AUTORIZADO
POR EL MINISTERIO DE EDUCACION Y CIENCIA.

Lérida, 31-33
Tel. 379 24 05

EL PRAT DE LLOBREGAT

SOC. COOP. IND. TRANSPORTES

SERVICIO TODA
ESPAÑA

Carretera Marina, 73-75

Teléfs. 379 54 04 - 379 54 00 - 370 31 52

SALON PARA
BODAS - BAUTIZOS
COMUNIONES

BAR-RESTAURANTE AYAMONTE

Av. del Remolá, 99-101-Tel. 370 10 51-EL PRAT DE LLOBREGAT

LA II LIGA DE BASQUET ABRIÓ LOS V CAMPEONATOS ESCOLARES

El pasado día 12 dio comienzo en todos los centros escolares pratenses la II Liga Interescolar de Baloncesto, que bajo el patrocinio de la Conselleria d'Esports y la organización de la Escola Municipal de Bàsquet, va a englobar a catorce equipos femeninos y nueve masculinos, en una duración de veintiséis semanas, es decir, hasta el venidero mes de mayo.

UN CONSIDERABLE ESFUERZO ORGANIZATIVO

Después del éxito que tuvo la I Liga, disputada el pasado curso, los hombres de la Escola Municipal de Bàsquet, con Antonio Gea al frente, han procurado que esta liga sea aún más brillante a nivel organizativo que la pasada y para ello más de cincuenta miembros de la misma, van a desarrollar las tareas de arbitraje, cronos y anotadores

que hasta ahora, respecto a estas dos últimas funciones, eran realizadas por los delegados de los centros participantes. Pero la novedad más interesante, a nivel participativo, estriba en el hecho de que se contempla la inscripción de equipos infantiles de barrios, entidades, asociaciones, etc.

MAS DE DOSCIENTOS PARTIDOS

La II Liga va a ser marco de la disputa de más de doscientos encuentros y para este fin, veinte miembros de la E.M.B. realizaron durante el pasado mes de octubre y principios del corriente, un curso oficial de árbitros, bajo la dirección del árbitro y director de cursos de la Federación Catalana Sr. Mitjana, en la primera experiencia oficial realizada en la población. Antonio Gea director de la E.M.B. comentaba al respecto

que esperaba que después de la experiencia de la pasada campaña, todos los equipos entendieran mejor el sentido participativo de la competición, que dada su duración, no tan sólo es un esfuerzo para los centros, sino también para toda la organización. Por mi parte debo decir que ha sido una auténtica lástima que no se haya podido realizar la Liga de Cadetes por falta de equipos inscritos, pero la verdad es que la falta de costumbre de realizar competiciones tipo liga hace que los propios centros aún no estén preparados en este sentido, ya sea por falta de pistas o medios, aunque a este paso dentro de poco este hecho estará superado.

J. Margalef

LA PISTA DE BASQUET DE FONDO D'EN PEIXO, SOLICITA DE V. I. ¡PAREDES!

Cuando el pasado año la histórica pista de Fondo d'en Peixo fue cubierta, todos los aficionados al baloncesto pensamos que la lucha mantenida desde hacía casi diez años con el consistorio pratense, había sido ganada, o al menos se había firmado una tregua, que permitía el contar con una pista céntrica donde escolares, entidades, etc, pudieran desarrollar sus actividades. Pero como decíamos antes, hace ya un año de la cubrición y todo el aficionado se da cuenta de que falta algo, sobre todo cuando llueve, en que los alrededores se convierten en un barrizal y la pista en una afilada trampa y cuando el viento barre la pista de un lado a otro, momento en el que es imposible practicar baloncesto o lo que sea.

Lamentamos que los equipos, árbitros, etc., de los rivales del C.B. Prat se sonrían al decirles que esa es la pista cubierta de la población -bueno, hay otra, pero está en el otro lado del pueblo- y además con tan buenas comunicaciones que a las cuatro gotas tenemos otro barriza. ¡Por algo los pratenses somos "la gent del fang"! Nos preguntamos desde estas líneas de qué sirve el colocar tribunas (cubiertas) en los campos de la zona Sagnier y en las pistas de atletismo, cuando los vestuarios están de pena y nadie los arregla y lo más grave: el campo municipal de fútbol, con una flamante valla de más de cuatro millones, mientras que los vestuarios no se pueden usar cuando llueve porque los desagües son insuficientes y se podría jugar a waterpolo, y si no que se lo pregunten a los del C.F. Safi, que lo explicarían. De qué sirve esto, suponemos que no será para sacar la foto de alguna exposición, porque a este paso y si San Lluís Mijoler no saca la vara, la pista de Fondo d'en Peixo va a obtener el

premio a las lesiones por caídas y además podría servir como pista municipal de patinaje. Sepa, Sr. Mijoler, que parte del estado de la pista se debe al polvo que viene de fuera, del agua que entra por los lados y de la inutilidad de algunos que no ven más lejos de sus narices. ¿Tanto cuesta el hacer una pared de bloque de dos o tres metros? ¡Tampoco se aprecia la degradación de una obra que costó cinco millones largos! Porque, además, la pista se agrieta transversalmente y hará falta mucho esparadrappo para taparla. Venga, Luisito, sorpréndenos y tráenos paredes.

Equipo de Redacción Deportiva (E.R.D.)

Próximos encuentros
C. B. PRAT

4-12: C.B. Prat- La Salle Manresa
11-12 Lluïsos Gràcia - C.B. Prat
18-12 C.B. Prat - Bàsquet Berga
8-1-84 La Salle Barna - C.B. Prat

EL MOTO CLUB PRATENC YA TIENE CIRCUITO

Como "DELTA" ya había manifestado en diversas ocasiones, uno de los primeros objetivos del recientemente formado Moto Club Pratenc era la recuperación del circuito de moto-cross aledaño a las instalaciones de Carrefour en la población. Después de dos intensos meses de trabajo y de un cambio de denominación comercial de aquella entidad (ahora se llama PRYCA), la nueva gerencia ha llegado a un acuerdo con los directivos del moto-club para la cesión de dicho circuito, al menos en un plazo de tiempo prefijado y a patrocinar la vestimenta de los integrantes del club.

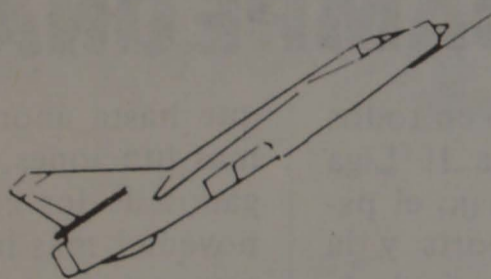
Quizás pueda parecer que tras de esto se esconda una serie de concesiones o condiciones establecidas entre ambas partes. Nada más lejos de la realidad: se trata simplemente de un apoyo comercial a una entidad deportiva de la población. Bien es cierto que PRYCA quiere entrar con buen pie en nuestra población y en estos últimos meses ha colaborado de forma intensa con el deporte y la vida cultural de El Prat: quizás el apoyo hacia la A.D. Prat, de casi un millón de pesetas sea el hecho de más envergadura. No voy a entrar en el pleito o litigio que PRYCA mantiene con el Ayuntamiento pratense para la concesión de unos determinados permisos de obras, porque cada parte puede aportar sus razones en pro y contra de los mismos, pero lo único cierto es que el apoyo para el moto-club de una entidad de este calibre es vital para su futuro. Su última colaboración ha sido la cesión de unos terrenos que pueden convertirse en uno de los mejores circuitos del Baix Llobregat. Todo lo que se escondía detrás de esto no tiene mayor importancia, sobre todo a los que desde estas líneas apoyamos al deporte y más si es modesto.

J. Margalef

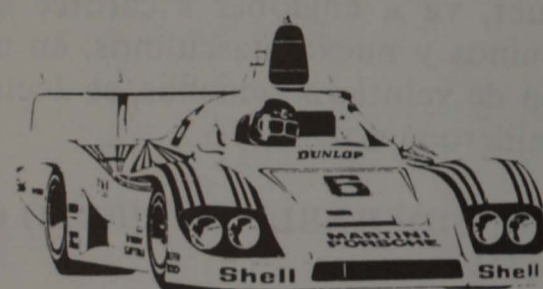
Electrónica **ROHOL**

REPARACION RADIO, TV.-COLOR

Plaza Catalunya, 8 - Teléf. 379 07 45 - EL PRAT DE LLOBREGAT

KITS DE MONTAJE

ACCESORIOS PARA
TRENES ELECTRICOS
Y MAQUETAS

- ROCCO
- LIMA
- IBERTREN
- AURORA A F X
- SCALEXTRIC
- ARTESANIAS ILUMA

CLUB

TEJANO

Fernando Puig, 16

Teléfono 370 16 01

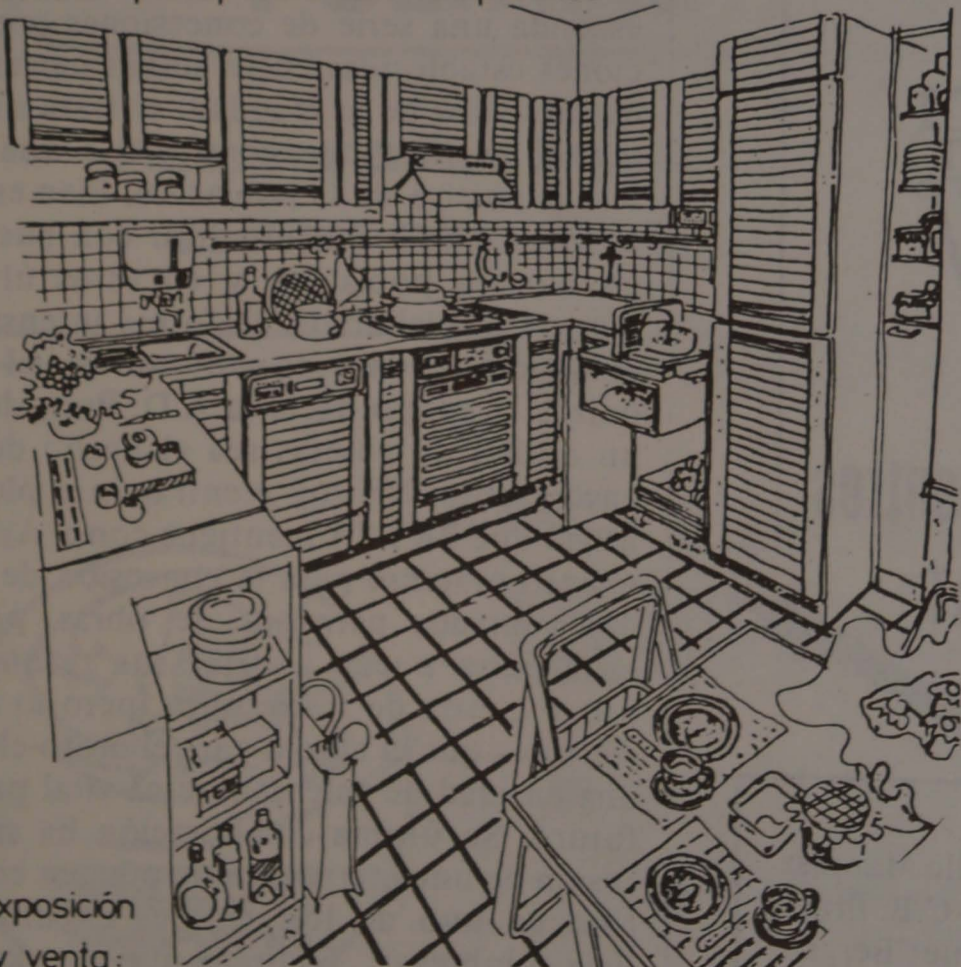
PRAT DE LLOBREGAT

EL ESTILO DE MUEBLE JOVEN Y PRACTICO
QUE HARA MAS "SUVA" SU COCINA

CUINART

expertos especialistas
diseñarán su cocina
y cuarto de baño
de acuerdo con sus
gustos y necesidades

"Solicite presupuesto sin compromiso"

Exposición
y venta:

Castilla, 22
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)
Teléfono 379 40 34

DISCOTECA

Dtor. Francisco Gallart i Monés, 6-B - Tel. 370 45 52

- Actuaciones en vivo
- Música «Disco» importada
- Selección de ambiente
- Fiestas internacionales

EL III OPEN SANYO

Una lección de organización

DES SMITH, GRAN TRIUNFADOR

Tal como informamos en nuestra última hora de la pasada edición, el III Open Sanyo, celebrado en el R.C.G. "El Prat" supuso uno de los mayores éxitos organizativos de cuantos torneos se han celebrado en aquellas instalaciones. John Paramor, director de torneos de la Asociación de Golf Profesional, lo calificó como el mejor del circuito europeo de 1983.

Casi nadie podía esperar que ausencias tan notables como la de Severiano Ballesteros y Jick Faldo ni tan siquiera se notaran y que ni la tormenta caída en la tercera jornada —que hubo de suspenderse— no pasara de ser un mero retraso a una metódica organización, que sobre todo brilló en una excepcional oficina de prensa, dirigida por una encantadora profesional, Ma. Acacia López-Bachiller, que cuenta con la jefatura de prensa de más de 65 torneos y en el trabajo de dos hombres, Ramón Vila y Tiburcio Rodríguez, que fue reconocido públicamente en la jornada de clausura, que contó con la presencia del Director General d'Esports de la Generalitat Josep Lluís Vilaseca.

CALERO, EL MEJOR DEL PRO-AM

Como ya es habitual en la jornada previa al Torneo, se disputó el pro-am (competición entre equipos mixtos de profesionales y amateurs), y el pratense Manuel Calero, realizó un recorrido con 69 golpes (tres bajo par), obteniendo el primer lugar en profesionales y el segundo por equipos, detrás del conjunto encabezado por el británico Marck James. El equipo de Calero logró un total de 132 golpes, uno más que los vencedores.

Manuel Calero, el mejor en el pro-am, fue eliminado por la lluvia.

Un jugador casi desconocido, situado en el lugar 36 del ranking europeo de 1983, sorprendió a propios y extraños en una segunda jornada auténticamente soberbia, en la que obtuvo un éxito completo al adjudicarse el automóvil que era el premio al hoyo en "uno", que logró en el hoyo 17, en un golpe de 160 metros y finalizar el recorrido con 66 golpes (6 bajo par), que le valió encabezar la clasificación que no perdió al jugar magistralmente y con seguridad en la última jornada, obteniendo un montante de casi siete millones de pesetas, que era más del doble de lo que Des Smith había logrado en todo el año.

DOMINIO BRITANICO EN LA PRIMERA JORNADA

En la primera jornada, que se destacó por la crítica de algunos jugadores del estado de los "greens" (1), que provocaba una serie de dificultades en el "put" (2), no se pasó de un tono discreto y tan sólo 18 hombres bajaron el par (3) del campo; de ellos cuatro españoles, pero la gran forma de Garry Cullen, que obtuvo un total de 67 golpes (5 bajo par), le permitió colocarse en cabeza, seguido por el sudafricano Baiocchi y el galés Woosnam a un solo golpe, mientras que tan sólo Cañizares, Abreu, Montes y Piñero, con 69, 70 y 71 golpes estaban en las posiciones de cabeza y los pratenses Ramos y Calero lograban el par (72 golpes) y se colocaban en el lugar 19. Lástima del mal recorrido de Manolo Sánchez, que con 77 golpes ocupó el lugar 87.

LA GRAN JORNADA DE DES SMITH

La segunda jornada —viernes, 28 de octubre—, fue la gran explosión de Des Smith, y además el hundimiento de los españoles, que no tuvieron su día, a excepción de Antonio Garrido, que con 69 golpes, se colocaría en tercera posición con un acumulado de 141 golpes. El líder de la primera jornada, Cullen, se hundía con un total de 77 golpes y Des Smith lograba el "hoy en uno" finalizando con un formidable 66 en la tarjeta, mientras que Baiocchi pasaba a la tercera plaza con 73 golpes. El pratense Ramos, con 76 golpes pasaba a la plaza 37 y Calero, que falló golpes increíbles en el "put", después de unas buenas salidas, pasó a la plaza 53, logrando un desastroso 77 (5 sobre par) y Sánchez, con 78 golpes, bajó a la plaza 108, quedando fuera de la fase final.

LA LLUVIA ELIMINO A MANUEL CALERO

Una impresionante tormenta hizo que los pocos resultados de la jornada del sábado, 29 de octubre, quedaran anulados. Incluso un "hoyo en uno" del español Dávila a 175 metros, pasó desapercibido. Esto provocó que en la última jornada debieran

Smyth se lo llevó todo en el open de El Prat.

disputarse 36 hoyos. El reglamento resolvía que tan sólo 50 hombres quedarán en competición y esto hizo que el pratense Calero fuera eliminado. Junto a él, hombres como Piñero, Sandy Lyle, etc. también quedaron fuera. Una lástima, pero el reglamento era el reglamento. Quizás la alegría de la jornada, a nivel organizativo, la dio el vicepresidente de Sanyo, Javier Aznárez, quien en el transcurso de la cena de homenaje a los medios informativos, anunció que el IV Open Sanyo 1984, se celebraría también en las instalaciones del R.C.G. "El Prat". Fue una noticia que aportó un rayo de luz a una oscura y tormentosa jornada. Digna muestra de "fair-play" de un sponsor totalmente volcado con la organización.

LA CUARTA JORNADA, TODO UN MARATON

Después del descanso, siete horas de competición esperaban a los cincuenta supervivientes y rápidamente en los primeros dieciocho hoyos se estableció una pugna entre tres hombres: Des Smith, que con 70 golpes lograba un total de 208; Eamon Darcy, que con 67 lograba 210 y Garry Cullen, que con 68 obtenía 212. Baiocchi y Marck James, con 75 y 69, quedaban algo desplazados (216 y 214). Llegó la última vuelta y Baiocchi, sensacional, obtenía un total de 64 golpes (8 bajo par) y Marck James después de que una pelota no entrara por milímetros (fue algo increíble), conseguía 66 y un total de 280 golpes. Des Smith, seguro y tranquilo, obtenía 71 (1 bajo par), aunque arriesgó inteligentemente en el último "put" y con 279 golpes, se

convertía en el gran triunfador del III Open Sanyo. El mismo Smith declaró en la rueda de prensa que en caso de haber hecho play-off con James y Baiocchi estaba seguro de que no hubiera ganado. ¡Vaya última vuelta realizaron los dos!

(1) Greens. Zona donde está el hoyo, perfectamente delimitada.

(2) Put. Golpe corto en zona de green. Final al hoyo.

(3) Par. Total de golpes en recorrido ya fijado (72 en este caso).

CLASIFICACION FINAL

1. Des Smith (Irl.), 279 (72, 66, 70, 71). 2.999.500 pts. y 3.800.000 (automóvil).

2. Marck James (Ingl.), 280 (70, 75, 69, 66). 1.300.000 ptas.

3. Hugh Baiocchi (S. Af.), 280 (68, 73, 75, 64). 1.300.000 ptas.

9. J. M. Cañizares (Esp.) 285 (68, 74, 73 69).

10. Juan Anglada (Esp.) 286 (75, 72, 71, 68).

39. M. Ramos (Esp.) 296 (72, 76, 72 y 76).

J. Margalef - F. N. Gordi

UN CAMPEON MUNDIAL DERROTADO POR UN PRATENSE

"FRANK" MARTIN. HA SIDO EL MEJOR DIA DE MI VIDA

El pratense Francisco Martín Varela, logró uno de los éxitos más importantes del taekwondo español al imponerse el pasado sábado día 30 dentro de un encuentro internacional España-Corea, disputado en Barcelona al campeón del mundo minimosca y núm. 1 de la selección coreana.

Francisco Martín no es un desconocido dentro del taekwondo; su palmarés es impresionante: bi-campeón de España, tricampeón de Catalunya y vencedor en tres ediciones del prestigioso Torneo de la Mercedes, uno de los más importantes del mundo de la especialidad. Pero ante lo que podía parecer, detrás del triunfo existe también la amargura de una falta de apoyo a todos los niveles e incluso de incomprensión. Nada mejor para explicarlo que sus propias palabras:

-Suponemos que este triunfo te animará a seguir.

-Yo seguiré siempre, hasta que los pies me respondan, pero también tengo que pensar en el apoyo que tendré...

-¿Pero tendrás algo pensado en un futuro, dentro del taekwondo?

-Hace falta mucho dinero para montar algo. A nivel catalán está todo muy explotado. Todos tenemos un nombre; Benito, Caballé, yo mismo, pero sólo tenemos eso, ni tenemos dinero ni apoyo, y aunque parezca una tontería, medio equipo nacional está en El Prat y el único apoyo que tenemos es el de Farrés, un preparador físico excepcional y su trabajo es la línea que seguimos. Los resultados hablan por sí mismos. Benito es subcampeón mundial, Caballé dos veces campeón de España, mi propia victoria, etc.

-El taekwondo no es profesional. ¿Puede algún día llegar a serlo?

-Mejor que no lo sea. Está muy manipulado y creo que cada uno lo debe hacer porque le gusta. Si hay interés por medio no sería lo mismo...

-... ¿pero, podrías dedicar más tiempo al deporte?

-Eso sí, pero hemos intentado mirar becas de deportistas, que las dan, pero de momento a nosotros nada de nada. Yo vivo de mis padres como todos mis compañeros, que son realmente la élite de este deporte en España; no digo que seamos los mejores y si estuviéramos más apoyados seguro que mejoraríamos. El caso de Benito, subcampeón mundial, es vergonzoso; no tiene apoyo de ningún lado y va trabajando en mil sitios para poder subsistir, pero no hay nadie que le eche una mano.

-Has dicho que vives de la ayuda de tus padres. ¿Qué opinan ellos de esto?

-Ante todo el que hace taekwondo no es un sádico que vaya por la calle matando gente, es más, procuramos evitar peleas y cosas así y mis padres tienen un buen concepto de mí, pero lamento no poder aportar nada a la economía familiar, pero si debo algo a alguien es exclusivamente a ellos.

-¿Dónde ha estado la clave de tu victoria ante el coreano?

-Ante todo era un campeonato no oficial, pero para mí ha sido el día más feliz de mi vida aunque es una pena que se convoque a la selección española con tres días de antelación. La clave ha sido más bien la psicología que he empleado, puesto que un campeón del mundo espera que saltas cohibido ante él y vayas hacia atrás. He tirado para adelante pensando en que yo no tenía nada que perder y esto le ha sorprendido.

Dura vida la de hombres como Francisco Martín. "Frank" es su nombre de guerra y después de las trabas que a hombres como él se le ponen en su carrera casi parece un milagro que se puedan obtener éxitos de tal envergadura. Realmente es una pena que en una población en la que se cuenta con lo mejor del taekwondo español, no se cuente con apoyo oficial de ningún tipo. Esto nos recuerda la incomprensión que tuvieron que soportar Llopart y Marín, hasta su explosión final. ¿Qué tendrán que hacer estos hombres para que la Federación les conceda un poco de su apoyo?

M. Gol - J. Margalef

FUTBOL SALA

TREINTA Y TRES EQUIPOS EN LA I LIGA DE EL PRAT

Lo que durante los últimos años no pasó de ser un proyecto, se ha convertido en el Torneo más amplio de todos los que se hayan disputado en la población. Me estoy refiriendo a la I Liga de El Prat de fútbol-sala que desde el pasado día 14 y hasta el próximo mes de junio va a tener como escenario el Pabellón de la Zona Sagnier, disputando el Trofeo Ayuntamiento, treinta y tres equipos con un total de quinientos jugadores.

SE HAN DESBORDADO TODAS LAS PREVISIONES

Todas las previsiones realizadas por el Comité Organizador se han visto desbordadas por la cantidad de equipos que han solicitado la participación, y como dato curioso hay que señalar que casi la totalidad de hombres que llevarán el peso organizativo provienen del campo del deporte escolar, tarea que también van a realizar esta temporada. Julio Méndez, J. Luis Pacheco y Pedro Doñate serán los máximos responsables de la competición, mientras que J. Ma. Martí, Rafael Rodríguez, J. A. Romero, A. Ballús, Rafael Lorente y Jesús Clarés, entre otros, formarán el grupo arbitral de competición.

Si bien la Conselleria d'Esports patrocina el Torneo, cada equipo participante aporta la cantidad de 25.000 pesetas como

derecho de inscripción que servirá para el pago de arbitrajes, mutualidad, campo, etc. puesto que no existe subvención municipal, aunque el precio de la pista de juego será inferior al de las condiciones habituales.

UN MARATON DEPORTIVO

Los encuentros se disputan de lunes a viernes, de 19 a 22 horas y los equipos se han distribuido en tres grupos, clasificándose al final los tres primeros para la liguilla que decidirá el campeón.

El problema más grave, dejando a un lado la avalancha de equipos, estriba en el hecho de sólo poder usar una pista de juego pero creo que la respuesta que los aficionados al fútbol-sala han dado a esta convocatoria ya constituye toda una garantía de éxito.

J. Margalef

EQUIPOS PARTICIPANTES

GRUPO A: Independientes, B. Solé; M. El Cortijo, Sándoz, Azul y Blanco, Crédito y Docks, M. Metálicas Prat, La Seda F.S., P. Chela, C.F. S. Rioja y B. H. García.

GRUPO B: Red Moon, F. Jurid, A. Avenida F.S., Casa de Aragón, Iberia, C.D. Terlenka, C.C.O.O. El Prat, T. Bañez, T. Terán G. Calabuig y A.R. Moreno 2.

GRUPO C: F.S. Los Claveles, Baviera F.S., Expainsa, F.S. Estrella 83, Sporting Nuria, Forn Nou, P. Españolista Prat, F.S.C. Santos, B. Jesús, I.G. Sama y Casal Joventud S. Cosme.

GUIA DE SERVEIS

CONSULTORI D'ACUPUNTURA

TRACTAMENTS

Artrosis, Nervis, Cura definitiva de la PSORIASIS

M. AGUIRRE (Acupuntor)
Diplomat i Col·legiat

Av. Montserrat, 121, 1er., 2.^a
Tel. 370 13 01 - EL PRAT

ARTICULOS
DE PIEL

BOLSOS Delcar

FEDERICO SOLER, 6
EL PRAT DE LLOBREGAT

Carnicería y Charcutería

C. TAPIAS

Especialidad en Pollos a
l'ast y canelones
Sólo festivos
Encargos: Tel. 379 45 45

Ctra. Marina, 59 EL PRAT

DROGUERIA
PERFUMERIA
LIBRERIA

SOCRIS

Eusebio Bertrand y Serra, 28
(frente Instituto)
Teléfono 379 87 62
El Prat de Llobregat

ASESORIA PRAT

Jurídica, Laboral, Fiscal, Finan-
ciera, Contable, Administrativa
Administración de fincas
Seguros

Centro, 25, 1.º, 1.ª - Tel. 379 56 62
Centro, 25, 1.º, 3.ª - Tel. 379 57 04
Centro, 10, 1.º, 1.ª - Tel. 379 81 22
EL PRAT DE LLOBREGAT

decoración

BRICOLAG ESCUGAR

Puertas - Listones - Moldu-
ras - Tableros - Tapetas -
Persianas - Toldos - Mader-
as a medida - Enseñamos
a hacer bricolage

Cra. Marina, 5 - Tel. 370 43 01
EL PRAT

Cristalería MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléf. 379 28 31 - EL PRAT

Reparación de TV - Porteros
electrónicos - Antenas colectivas
Alarmas antirobo

Avda. Montserrat, 233-235
Teléfono 379 18 29

Asesoría Técnica Laboral

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.^a
Teléfono 379 59 99

ELECTRONICA ROCHO

REPARACION - VENTA

T.V. - Radio - Antenas
Electrodomésticos
Venta artículos importación

Carretera de La Marina, 9
Teléf. 370 49 40 - EL PRAT

ELECTRONICA V

SERVICIO ASISTENCIA TECNICA
TV BLANCO NEGRO Y COLOR

Polígono La Granja, bloque 3.º,
escalera 3.ª, tienda 5
Teléfono 370 18 80
El Prat de Llobregat

FOTOCOPIES

FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

GESTORIA

PONS - MORENO

SEGUROS

Administración de Fincas - Ase-
soría Laboral - Apertura Negocios
Seguros - y en general todo rela-
cionado con GESTORIA.

Avda. V. de Montserrat, 108, 4.º, 2.^a
Teléfono 379 21 28
El Prat de Llobregat

SERVICE, S. A.

Reparación
TVC - VIDEO - HIFI

VIDEO CLUB

Servicio gratuito revisión anual de su video

Avda. V. de Montserrat, 69
EL PRAT DE LLOBREGAT

Teléf. 379 72 52

FERRERIA BRICOLAGE

DURAN

Especialidades: Material eléc-
trico y Fontanería, Maderas,
Pinturas y ARTICULOS HOGAR

Av. F. Gallart Monés, 62-64
Teléfono 370 27 03
EL PRAT DE LLOBREGAT

AUTOCARES

FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL
COLEGIOS EN BARCELONA
VIAJES POR TODA ESPAÑA

Carretera Marina, 100
Tel. 379 38 84 - EL PRAT

Compra-Venta-Cambio de todas
las marcas - Seguros generales

AUTOMOVILES Estrada

Avda. Virgen Montserrat, 223-227
esquina Avda. Remolar, 69
Teléfono 370 41 61
EL PRAT DE LLOBREGAT

flors company

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS
EL PRAT DE LLOBREGAT

Li convé
anunciar-se a

Delta
LLOBREGAT

ÚLTIMA HORA

CREACION DE UN CLUB DE SUBMARINISMO EN EL PRAT

Ante el gran número de personas que practican el deporte de las actividades subacuáticas en nuestra localidad, se ha estimado la posibilidad de crear un club en El Prat.

Este club abarcaría en principio las especialidades de pesca y escafandrismo.

Toda persona interesada en pertenecer a dicho club y para cualquier información puede dirigirse al bar "Can Camí", calle Castilla nº 51. Os esperamos.

EDU

NOTA D'ÚLTIMA HORA DEL G.E.P. AMB PREC DE PUBLICACIO

Acabada l'Exposició "EL PRAT DURANT EL PRIMER QUART DE SEGLE", volem fer pública aquesta nota d'agraïment a tota la gent que ens ha ajudat, en especial al Sr. Gerard Gimenez pel nombrós material gràfic que ens ha deixat i al Sr. José-Luis Pascual Esteban per deixar-nos utilitzar el seu local.

A tot el públic en general -unes tres mil persones setmanals- que amb la seva assistència han fet arribar a bon terme el nostre esforç i en especial a la gent jove -un 45%- que per pròpia iniciativa o per la labor fetades de les escoles han recolzat la intenció didàctica de la mostra.

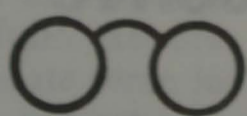
Aquesta exposició ha volgut ésser una petita mostra de la nostra història centrada en l'època que volem estudiar a fons amb l'ajut de tot hom. Els arxius més importants que haurem de consultar són en gran part a les cases i a la memòria de molta gent. Us donem les gràcies per endavant per deixar que els utilitzem.

GRUP D'ESTUDIS PRATENC

Humor

GUIA DE SERVEIS

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

- Lentes de contacto

Avda. V. Montserrat, 130
Tel 379 75 63 - EL PRAT

**optica
PRAT**

Sección Lentes de Contacto

Frederic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

**Tableros y Maderas
del Prat**

Especialidad en puertas
blindadas y cierres de
seguridad

P. Martí Piñol, 5 - Tel. 379 82 52
EL PRAT

TAXIS El Prat

Tel. 379 13 25

DIA Y NOCHE

Tarragona, 124

moblidecor

c/. Castilla, 10
EL PRAT DE LLOBREGAT

EXCLUSIVAS

SELECCIONE SU PROPIA DECORACION EN **MOBLIDECOR**

¿DONDE Y QUIEN LE
PUEDE OFRECER LO QUE
LE OFRECE **MOBLIDECOR**?

SOMOS LA PRIMERA FIRMA
EN MUEBLE MODERNO

Castilla, 10

Teléfono 379 57 99

EL PRAT DE LLOBREGAT

SABATES

Font

BOLSOS

FREDERIC SOLER, N.º 42 EL PRAT DE LLOBREGAT

Ahora y siempre

en nuestros zapatos encontrará

Completa flexibilidad. - Cómoda adaptación al pie.
Pielles suaves. - Suelas de cuero auténtico transpi-
rable. - Anchos diferentes en un mismo largo.

*para que Ud. descanse
caminando*

SABATES

Font

BOLSOS

La felicidad de sus pies
Zapatos de piel para pies con clase

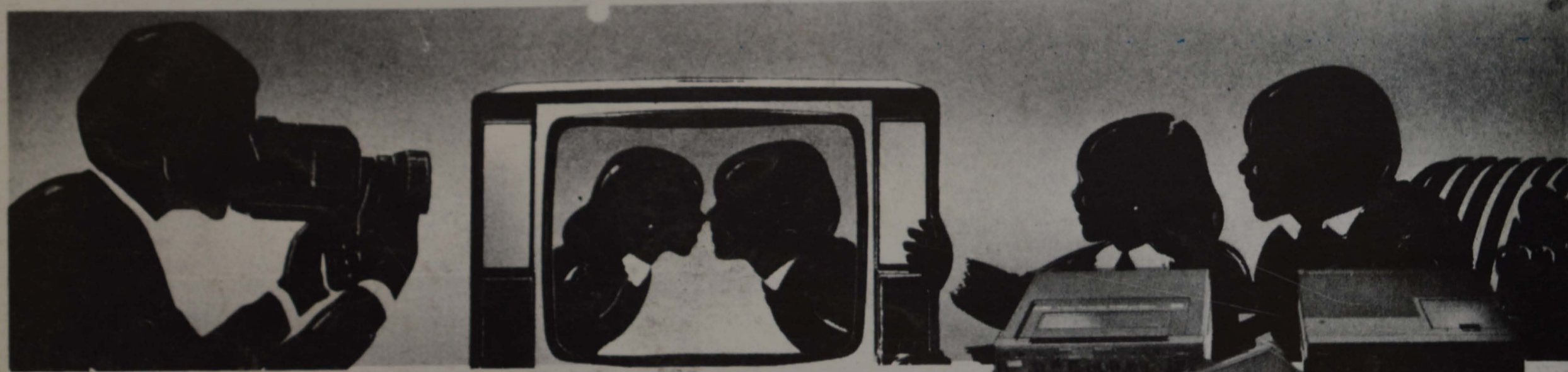
VIDEOTEST:

¿Qué clase de aficionado al video es Vd.?

1. Si Vd. es espectador de 1.ª fila, éste es su video: Fijo.

Si Vd. lo que quiere es no perderse las buenas películas de televisión y grabarlas para su videoteca privada, o quiere ver a Marilyn 1.000 veces, o rememorar las mejores jugadas de su equipo; o sea, si es un hombre de cine en casa, éste es su video Saba: Fijo.

2. Si Vd. es en parte espectador y en parte filmador, cómprese el Saba en dos partes: Modular.

Si Vd. lo que quiere es, en parte ver a Marilyn y en parte filmar de vez en cuando lo bien que se lo pasa con los suyos, cómprese el Saba en dos partes. Modular.

3. Y si Vd. quiere filmar por todas partes sin que le pese, es éste: el nuevo portátil SABA.

Si lo que quiere es filmar y grabar sus propios programas con la última maravilla de la técnica, que sólo pesa dos kilos, y que es adaptable a cualquier video VHS, cómprese el nuevo portátil Saba.

EL QUE SABE, SABA[®] Y EL QUE SABA[®] SUBE
TV. color SABA - sin entrada - desde 2.952 Ptas. al mes

telerradio[★]

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

para los que saben comprar... y ahorrar